

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 560 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 27 ΙΟΥΝΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

■ Σημεία και τέρατα στην έρευνα για την υπόθεση Κούνεβα

Υψωσαν δίκτυ προστασίας γύρω από τους δολοφόνους

ΟΛΟ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

ΟΧΙ στη συγκάλυψη της δολοφονικής επίθεσης στην **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ** από **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΟΥΣ, ΔΙΚΑΣΤΕΣ**

Συγκέντρωση - πορεία:
Πέμπτη 2 Ιουλίου, 7:00 μ.μ., Προπύλαια

- Να μην μπει η υπόθεση στο αρχείο
- Να καταργηθεί τώρα το δουλεμπόριο
- Μόνιμη & σταθερή δουλειά για όλους, Έλληνες & μετανάστες

- ΠΑΝΑΤΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΠΕΚΟΠ)
- ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΟΥΝΕΒΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΙΟΥ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ
- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣ/ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ/ΟΙ

ΝΑ ΕΙΠΙΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΚΕΙ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

27/6/1869: Γέννηση Emma Goldman 27/6/1999: Θάνατος Γεώργιου Παπαδόπουλου 27/6/1929: Ίδρυση Αγροτικής Τράπεζας 27/6/1907: Ανταρσία στο θωρηκτό «Potemkin» 27/6/1871: Το γεν γίνεται επίσημο νόμισμα Ιαπωνίας 27/6/1947: Γέννηση Βασίλη Παπαγεωργόπουλου 27/6/1998: Αυτοκτονία Σλόμπονταν Ντοκμάνοβιτς (πρώην δήμαρχος Βούκοβαρ, κατηγορούμενος για εγκλήματα πολέμου) 27/6/1975: Ίδρυση ελληνικού τμήματος Διεθνούς Αμνηστίας 28/6/1712: Γέννηση Jean Jacques Rousseau 28/6/1914: Δολοφονία δούκα Φερδινάνδου 28/6/1921: Επίθεση Ελλάδας στην Μικρά Ασία με σκοπό κατάληψη Αγκυρας 28/6/1969: Καταδίκη δεκαενέα Μωράκη σε 16ετή φυλάκιση για αρωγή στην απόδραση Παναγιώτη 29/6/1988: Εκτέλεση ακόλουθου ΗΠΑ Ουίλιαμ Νορντίν (17N) 29/6/2002: Εκρηξη βόμβας Σάββα Ξηρού (Πειραιάς) 29/6/1987: Απόπειρα κατά πρόεδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου («1η Μάη») 30/6: Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871), Ρουάντα-Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 30/6/1934: «Νύχτα των μεγάλων μαχαϊριών» - με εντολή Χίτλερ σφαγιαζόταν εκατοντάδες ναζί και στελέχη του κόμματός του 30/6/1993: Ο Αντώνης Σαμαράς ιδρύει την «Πολιτική Ανοιξη» 30/6/2006: Χτύπημα «Επαναστατικό Αγώνα» με τηλεχειριζόμενο εκρηκτικό μηχανισμό στη γειτονιά του ΥπΠο Γιώργου Βουλγαράκη 30/6/1927: Ο Augusto Cesar Sandino εκδίδει το «Πολιτικό Μανιφέστο» 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Σομαλία: Ημέρα ένωσης-ΐδρυσης (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούιν 1/7/1946: Αρχή λειτουργίας πρώτων έντεκα στρατοδικείων εμφύλιου 1/7/1944: Σύνοδος Bretton-Woods, σύσταση Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Διεθνούς Τραπεζής. Το δολάριο αντικαθιστά το χρυσό ως μέσο διεθνών συναλλαγών 1/7/1974: Θάνατος Χουάν Περόν 1/7/1919: Έλληνες στρατιώτες σκοτώνουν 200 γυναικείες νύφες από τις πόλεις Αϊδίνι και Ναζιλί 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαεσοτάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1985: Εκρηξη βόμβας στο ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καβούρι) - εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από τη βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 2/7/1778: Θάνατος Jean Jacques Rousseau 2/7/1951: Γάμος Κωνσταντίνου Καραμανλή - Αμαλίας Μεγαπάνου 2/7/1974: Παρουσία ταξίαρχου Ιωαννίδη, ο στρατηγός Μπονάνος δίνει εντολή σε ταξίαρχο Γεωργίτη και συνταγματάρχη Κομπόκη για πραξικόπημα κατά Μακάριου στην Κύπρο 2/7/1976: Επανεένωση Βόρειου-Νότιου Βιετνάμ 2/7/1939: Γέννηση Αλέξανδρου Παναγιώτη 2/7/2008: Θάνατος σκύλου Κανέλλου, μόνιμου συνοδού πορειών (Εξάρχεια) 2/7/1982: Επίθεση ΕΛΑ σε ισοραηλινούς στόχους και βόμβες σε αθηναϊκές τράπεζες (American Express, Chase Manhattan) 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας 3/7/1971: Βόμβες καταστρέφουν αυτοκίνητο αμερικανικής βάσης (Ηράκλειο Κρήτης) 3/7/1884: Εγκαινιάζεται ο δείκτης Dow Jones.

● Ο καπετάν-Αλέξης έριξε μια ματιά στο τρομαγμένο τσούρμιο, έκανε ένα μορφοσμο αηδίας και άρπαξε το τιμόνι στα σπιβαρά του χέρια ●●● Το καλά στηριγμένο, χάρη στα τελευταία επιτεύγματα της βιομηχανίας καλλυντικών, τσουλούφι του άρχισε να χάνει το σχήμα του, καθώς ο ιδρώτας άρχισε να το πλημμυρίζει ●●● Χοντρές σταγόνες άρχισαν να κυλούν από το περήφανο μέτωπό του και να λεικιάζουν το τρέντι μπλουζάκι που φορούσε ●●● Γύρισε το σκάφος στα όρτσα και όρμησε πάνω στη φουρτούνα ●●● Είσαστε κότες, είπε στον καπετάν-Αλέκο και τους άλλους που τον παρακολουθούσαν μαζεμένοι έντρομοι στη γωνία ●●● Και γυρνώντας στον Αντρέα και τους λίγους νέους από το πλήρωμα που του είχαν απομείνει πιστοί, είπε με σκληρή φωνή, αλλά χωρίς ούτε στιγμή να χάσει το χαμόγελο-σήμα κατατεθέν του ●●● «Πετάξτε τη σαβούρα στη θάλασσα» ●●● Ξύπνησε λουσιμένος στον ιδρώτα ●●● Ξέρετε ποια είναι η μεγαλύτερη ξεφτίλα για συνασπισμένους και συριζαίους; ●●● Να βγαίνει ο Κυριάκος και να τους δου-

λεύει, μιλώντας για «νεοαριστέρο lifestyle» ●●● Τελικά, πάλι με την αγωνία μας άφησε ο Πάγκαλος ●●● Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον όρδιο και τον καθιστό μακάκα; ●●● Έναν πρωθυπουργό περίμενε ο Καραμανλής στα πολυδιαφημισμένα εγκαίνια κι αυτονού του ανέβηκε η πίεση και δε μπόρεσε να έρθει ●●● Ετσι, περιορίστηκε αναγκαστικά στον Μπαρόζο ●●● Τέτοιο φτύσιμο από την ευρωπαϊκή «κεντροδεξιά» μάλλον δεν το περίμενε ●●● Παρακαλείται η Στέλλα να πάρει δέση (και) για τον Γιάννη Μανώλη ●●● Δε μπορούμε να περάσου-

με μαύρο καλοκαίρι με την αγωνία αν θα παραιτηθεί στις 9 Σεπτεμβρίου ●●● Α, να μην το ξεχάσω, εκείνη η ψυχή ο Τατούλης που χάθηκε; ●●● Τόσα γίνονται, τόσα λέγονται, βγήκαν οι σαλπινγάκοι στη σκηνή κι ο Πετράν ούτε λέξη; ●●● Ντροπής πράγματα ●●● Εδώ, αν ζούσε, θα έπαιρνε δέση ο μακαρίτης ο Αζάνκα, για το φλέγον θέμα της εκ νέου υποψηφιότητας του Πέτρου Δούκα ●●● Δίοι ο Αζάνκα γνώριζε από πρώτο χέρι τον πρόεδρο των ελλήνων γκόλφερ, αφού είναι γαμπρός του αφεντικού του ●●● Δε δέλω ερωτήματα του τύπου «ποιος είναι ο Αζάν-

κα;» ●●● Τόσο γρήγορα ξεχάσατε τον διάσημο ουρακοτάγκο του Μιλτιάδη Εβερτ; ●●● Τι συνδέει τον Αλαβάνο με διάφορους υπουργούς, τέως και νυν, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ; ●●● Παραιτούνται υποκριτικά και μετά ανακαλούν τις παραιτήσεις τους ●●● Μεσ στην πρωτοτυπία τα παιδιά του ΣΥΡΙΖΑ ●●● Καλά, η Αγγελοπούλινα, που πέταξε διαμιάς 450 ανθρώπους στην ανεργία, δεν τιμούνταν ως εθνική ευεργέτης; ●●● Το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν που τη φώναζε στο συνέδριό του και τη βράβευσε με τιμητική πλακέτα; ●●● Ο Καραμανλής δεν είναι που πήγε στα εγκαίνια του δημοσιογραφικού της συγκροτήματος; ●●● Ο χορογράφος και σκηνοθέτης Δ. Παπαϊωάννου δεν της φιλοτεχνούσε το πορτρέτο, επειδή του έδινε χορηγίες για τις παραστάσεις του; ●●● Τόσο ασθενή μνήμη (νομίζουν ότι) έχουμε σ' αυτό τον τόπο; ●●● Γιατί απορούμε με την ευνοϊκή ποινική μεταχείριση των καουμπόιδων της Μανωλάδας; ●●● Αυτή δεν είναι η επίσημη εθνική γραμμή; ●●● Τσακίστε τους μέχρι να φύγουν ●

◆ Δεν είναι η πρώτη φορά που την πατάνε τα κυριακάτικα φύλλα. Τυπώνονται ωρίς το Σάββατο και είναι λογικό να μην προλαβαίνουν όλες τις ειδήσεις της ημέρας. Δεν διστάζουν, όμως, να κατασκευάζουν ρεπορτάζ και να περιγράφουν γεγονότα σαν να συνέβησαν. «Βήμα», «Εθνος» και «Ελευθεροτυπία» είχαν την Κυριακή... ρεπορτάζ από τη συνάντηση Καραμανλή-Ερντογάν στο Μαξίμου, η οποία ποτέ δεν έγινε, επειδή ο Ερντογάν ασθένησε και δεν ήρθε! Το «Βήμα», μάλλον, είχε το πιο εκτεταμένο... ρεπορτάζ και αναφερόταν και στο... κλίμα της συνάντησης («παγωμένο κλίμα», «βεβαρημένη ατμόσφαιρα» κ.λπ.). Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα παπαγαλάκια πήραν τη γραμμή από το Μαξίμου και την έκαναν ρεπορτάζ. Η ανεβασμένη πίεση του Ερντογάν, που τον εμπόδιζε να έρθει, έκανε τα αποκαλυπτήριά τους. Και ο τουρκικός Τύπος τους πήρε στο ψιλό.

◆ «Δεν είναι στις προθέσεις μας να κάνουμε εκλογές», δηλώνει ο υπουργός Ανάπτυ-

ξης Κ. Χατζηδάκης. «Αν θέλεις να είσαι σοβαρός και να παραγάγεις συγκεκριμένα αποτελέσματα, δεν μπορείς να είσαι με το ένα μάτι στη δουλειά σου και με το άλλο στην κάλπη», συμπληρώνει («Κόσμος του Επενδυτή»). Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες, μεγάλε. Οσο για το ένα μάτι που κοιτάζει την κάλπη, ρίξε μια ματιά στους συναδέλφους σου, ειδικά εκείνους που δεν κρατάνε υπουργική κουτάλα, και θα διαπιστώσεις ότι κοιτάζουν και με τα δυο μάτια την κάλπη και μόνον αυτή.

◆ Μείωση κατά 8,85% των αεροπορικών αφίξεων το πρώτο πεντάμηνο του χρόνου προκύπτει από τα στοι-

χεία που επεξεργάστηκε ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων. Καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει κατά την φουλ τουριστική σεζόν που αρχίζει σε λίγες μέρες. Αναμενόμενη η κρίση, λόγω στενότητας των εργαζόμενων και μεσαίων στρωμάτων στην Ευρώπη, όμως η κυβέρνηση διαβεβαίωνε, διά του αρμόδιου υπουργού Κ. Μαρκόπουλου, ότι δεν υπάρχει μεγάλος κίνδυνος, αλλά αυτός διογκώνεται τεχνητά.

◆ Σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, πηγές του ΟΟΣΑ εκτίμησαν ότι οι άνεργοι στα 30 κράτη-μέλη του οργανισμού θα ξεπεράσουν τα 57 εκατομμύρια

στο τέλος του 2010. Σημειώνεται πως καθ' όλη τη διάρκεια του 2008 οι άνεργοι στην επικράτεια του ΟΟΣΑ δεν ξεπερνούσαν τα 37,2 εκατομμύρια. «Για ένα μεγάλο τμήμα του 2010, θα πρέπει να συμφιλωθούμε με ένα μεσοσταθμικό ποσοστό ανέργων στη ζώνη μας πολύ κοντά στο 10%», δήλωσε η πηγή στο Γαλλικό Πρακτορείο. Ο απόλυτος αριθμός των ανέργων που δίνουν οι διάφοροι

ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί πάντοτε υποεκτιμούν σημαντικά την πραγματική ανεργία. Σημασία έχει η τάση, που αποκαλύπτεται με τη σύγκριση χρόνου με χρόνο. Η τάση αυτή, λοιπόν, δείχνει αύξηση κατά 35% της ανεργίας μέσα σε δυο χρόνια.

◆ Οι Εργατικοί του Γκόρντον Μπράουν εξέλεξαν νέο πρόεδρο της Βουλής όχι κάποιον δικό τους, αλλά τον συντηρητικό Τζον Μπέρκοου, που δεν ήταν ο επίσημος υποψήφιος του κόμματός του. Η Ελλάδα δημιούργησε «σχολή» από τότε που πρώτο το ΠΑΣΟΚ εξέλεξε τον συντηρητικό Στεφανόπουλο στην προεδρία της Δημοκρατίας και ακολούθησε η ΝΔ με τον σοσιαλδημοκράτη Παπούλια. Τα συγκοινωνούντα δοχεία λειτουργούν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όταν το καράβι είναι σε φουρτούνα το χειρότερο που έχει να κάνει ένας καπετάνιος είναι να αφήσει τη γέφυρα, να αφήσει το πηδάλιο.

Αλέξης Τσίπρας

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Κατά τραγικό τρόπο η διεθνής κοινότητα μένει πολύ συχνά αδιάφορη στις κραυγές απόγνωσης και οι πολίτες της Παλαιστίνης υφίστανται μια μεταχείριση σαν να είναι ζώα και όχι άνθρωποι. Ενάμιση εκατομμύριο άνθρωποι στερούνται των βασικών ειδών για τη διαβίωσή τους. Ουδέποτε στα ιστορικά χρονικά μια τόσο μεγάλη κοινότητα καταστράφηκε τόσο άγρια από βόμβες και πυραύλους και κατόπιν της στέρησαν όλα τα μέσα για να συνέλθει.

Τζίμι Κάρτερ

Ο κόσμος μας, στη συντριπτική του πλειοψηφία, πέρα από τάσεις, παρατάξεις, ζητά διάλογο χωρίς βουλωμένα αφτιά, με σύνθεση απόψεων και ενίσχυση του Συνασπισμού, έτσι όπως τον ξέρει. Σαν μια σύγχρονη αριστερά. Οχι σαν ένα ξαδερφάκι του ΚΚΕ. Το σχήμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι συνεδριακή επιλογή για τον ΣΥΝ και το ζητούμενο τώρα είναι να αλλάξουμε στο σχήμα του ΣΥΡΙΖΑ το ρόλο που παίζει ο ΣΥΝ. Δεν μπορεί το 90% του σχήματος να έχει ρόλο κο-

μπάρσου, ενώ μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να σταματήσει μια κατάσταση παραγοντισμού, γραφειοκρατίας και κατελωμάτων, η οποία στέλνει ένα θολό σήμα στην κοινωνία.

Δ. Παπαδημιούλης

Προτιμώ τους κοινωνικούς αγώνες και τα πεζοδρόμια. Αυτή η πάλη έχει όραμα, έχει αξίες, έχει αποτελέσματα. Στην πολιτική δεν υπάρχει τίποτε από αυτά.

Γ. Μανώλης

Να σταματήσουμε να απαξιωνούμε την πολιτική και τους

πολιτικούς. Να μην τορπιλίζουμε τους θεσμούς, με κορυφαίο αυτόν την κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Αρ. Σπηλιωτόπουλος

Η δημοκρατία δεν απειλείται. Αυτό όμως που αυτή τη στιγμή πρέπει να κάνουμε όλοι είναι να συμπαρυσταθούμε στην ΕΛΑΣ, η οποία κατά κύριο λόγο φαίνεται ότι έχει στοχοποιηθεί. Πρέπει να διατηρηθεί ακμαίο το ηθικό της Ελληνικής Αστυνομίας. Ίσως δε είναι καιρός κάποιος να κάνουν την αυτοκριτική τους για τη συμβολή τους στην προσπάθεια απαξίωσης της ΕΛΑΣ. κα-

τά τη διάρκεια των γεγονότων του Δεκεμβρίου.

Χρ. Μαρκογιαννάκης

Πιθανώς κάποιος ή κάποιες εκ των ιθυνόντων που αποφάσισαν να σκορπίσουν εκατομμύρια σε ανύπαρκτες εφημερίδες, με σχεδόν μηδενικές επενδύσεις και ενίοτε με απλήρωτους εργαζόμενους, δε βρίσκονται, πλέον, στις κυβερνητικές θέσεις τους. Έχουν αντικατασταθεί, όμως, από κάποιους άλλους και σε κάθε περίπτωση έχουν πολιτικό προϊστάμενο που λέγεται Καραμανλής.

Σ. Κοτρώτσος (Ελ. Τύπος)

■ Καραμανλής: Οσο πάει...

Ενας ισχυρός πρωθυπουργός θα έπαινε τον όποιο Μανώλη από τ' αυτό και θα τον έστελνε από εκεί που ήρθε. Ο Καραμανλής, όμως, ούτε είναι ούτε θέλει να δείχνει ισχυρός. Μετά το στραπάτσο των ευρωεκλογών εξαφανίστηκε και πάλι και αφήνει το γαλάζιο μαντρί ξέφραγο. Δευτεροκλασάτοι και τριτοκλασάτοι βουλευτές, που αγωνιούν για την επανεκλογή τους μετά τη βέβαιη ήττα στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές, απέκτισαν ξαφνικά ανάστημα. Κάνουν δηλώσεις, δίνουν συνεντεύξεις, απειλούν με καταψήφιση νομοσχεδίων κι ο Καραμανλής κάνει πως δεν βλέπει. Φιλόδοξοι δελφίνοι και πρωτοκλασάτοι υπουργοί κάνουν συνεχώς διαρροές στα ΜΜΕ και ο Καραμανλής, χωρίς τον Ρουσόπουλο δίπλα του πλέον, περιορίζεται να τους ακούει.

Κατά βάθος, ο Καραμανλής θα ήθελε να βρεθεί ένας βουλευτής να καταψηφίσει ένα σοβαρό νομοσχέδιο και να του δώσει μια διέξοδο προς εκλογές, με κραυγές για «αποστασία», «οργανωμένο σχέδιο» και τα συναφή. Ελα, όμως, που δεν βρίσκεται. Ελα που ο Καρατζαφέρης караδοκεί στη γωνιά έτοιμος να προσφέρει τις ψήφους που χρειάζονται για κάθε νομοσχέδιο! Ετσι, η στρατηγική του πρωθυπουργού εξακολουθεί να είναι η εξής απλή: μένω στην εξουσία και όσο πάει. Ποτέ ο Καραμανλής δεν έδειξε ορμητικότητα και πρωτοβουλιακή διάθεση στα δύσκολα. Πάντοτε άφηνε τον χρόνο να κυλά. Γι' αυτό και τώρα δεν κάνει δεκτές τις εισηγήσεις κάποιων από τους υπουργούς με τους οποίους συνομιλεί, που του εισηγούνται να πάει σε εκλογές νωρίς το φθινόπωρο, επιδιώκοντας μια μικρής έκτασης ήττα, να παραμείνει στο κόμμα, να αναβαπτιστεί στην αντιπολίτευση και να ελπίζει σε γρήγορη επάνοδο, αφού το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να διαχειριστεί την κρίση στην πιο δύσκολη φάση της.

Τι θα γίνει, όμως, αν το ΠΑΣΟΚ οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές το Μάρτη, μη συναιώνοντας στην επανεκλογή του Παπούλια ή κάποιου άλλου πράσινης απόχρωσης; Ο Καραμανλής ποντάρει ότι η αρνητική κριτική περί ανευθυνότητας του ΠΑΣΟΚ μπορεί να τον οδηγήσει σε μια ανεκτή ήττα. Από την άλλη, δεν είναι καθόλου βέβαιος ότι το ΠΑΣΟΚ θα πραγματοποιήσει την απειλή του, ειδικά αν ισχυροί κεφαλαιοκρατικοί κύκλοι αντιταχθούν σ' αυτό μέσω των ΜΜΕ που ελέγχουν. Οπότε, μπορεί να ελπίζει ότι μπορεί να τη βγάλει και μέχρι το φθινόπωρο του 2011, το τέλος της τετραετίας δηλαδή. Η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία.

ΟΛ' αυτά, βέβαια, προϋποθέτουν κοινωνική άπνοια και περιορισμό του παιχνιδιού στις κορυφές του συστήματος εξουσίας. Αν αλλάξει αυτό το δεδομένο, αν οι εργαζόμενες και νεολογιστικές μάζες εισβάλλουν στο προσκήνιο και προσπαθήσουν να καθορίσουν αυτές την ατζέντα με τις διεκδικήσεις και τις κινητοποιήσεις τους, τότε όλοι οι σχεδιασμοί θ' αλλάζουν.

■ Ετοιμάζεται για την εξουσία το ΠΑΣΟΚ

Όσο η προοπτική της επανόδου στην κυβερνητική εξουσία διαγράφεται με πιο ζωηρά χρώματα τόσο περισσότερο ο Παπανδρέου και τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ στοργυλεύουν τις διατυπώσεις τους, τόσο αποδυναμώνουν τις υποσχέσεις τους προς τους εργαζόμενους. Μετά τη Διαμαντοπούλου, που μίλησε για ανάγκη νέου σταθεροποιητικού προγράμματος, ήρθε ο ίδιος ο Παπανδρέου, με συνέντευξή του στο «Πρώτο Θέμα», να μιλήσει για το ίδιο θέμα. Μίλησε για «ένα έκτακτο πρόγραμμα που θα στοχεύει πρώτα στην ανάταξη και αναθερμάνση της οικονομίας». Αυτό σημαίνει από τη μια δημοσιονομική πολιτική λιτότητας και από την άλλη ενίσχυση της κεφαλαιοκρατίας, στο όνομα της «ανάπτυξης» και της «εξόδου από την κρίση». Όπως και άλλες φορές έχουμε σημειώσει, το ΠΑΣΟΚ δεν ανοίγει κανένα μέτωπο με την Κομισιόν και τις υποδείξεις της. Το μόνο που λέει ότι θα διαπραγματευθεί είναι η διάρκεια του σταθεροποιητικού προγράμματος, που πρέπει να είναι τετραετής και όχι διετής. Αυτό, όμως, είναι εκ των πραγμάτων αναπόφευκτο, γιατί και με την πιο σκληρή λιτότητα δεν φτάνουν δυο χρόνια για να μειωθεί το έλλειμμα στο 3% του ΑΕΠ.

Εξίσου χαρακτηριστικές είναι οι θέσεις του ΠΑΣΟΚ για την ανεργία, που παρουσίασε ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Παπακωνσταντίνου, με την ευκαιρία της δημοσιοποίησης των στοιχείων της ΕΣΥΕ για το πρώτο τρίμηνο του 2009. Το μόνο που βρήκε να πει είναι ότι η ανεργία των νέων αυξάνεται και γι' αυτό πρέπει να υιοθετηθεί η θέση του ΠΑΣΟΚ για μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των νέων εργαζόμενων για τέσσερα χρόνια! Δηλαδή, να οδηγηθεί το ΙΚΑ πιο γρήγορα στη χρεοκοπία, για να προσλάβουν οι καπιταλιστές φτηνούς νέους εργαζόμενους, διώχνοντας προφανώς μεγαλύτερους στην ηλικία. Γιατί να προσλάβουν εργαζόμενους χωρίς να τους χρειάζονται αποκλείεται.

Οι νύχτες των μεγάλων μαχαιριών

Η ιστορία κύκλους κάνει. Ειδικά στις υποσημειώσεις της. Το 1989-90, κάποιοι φιλοδόξησαν να διαλύσουν το ΠΑΣΟΚ, να ληλατήσουν το κατατρομαγμένο στελεχικό του δυναμικό και να γίνουν αυτοί ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ. Ορισμένοι από τους πρωταγωνιστές εκείνης της απόπειρας (Ανδρουλάκης, Δαμανάκη, Μπίστης κ.ά.) προσκύντησαν, έγλειψαν εκεί που έφτυναν και κάνουν πλέον καριέρα στο ΠΑΣΟΚ. Άλλοι, παρέμειναν στον ΣΥΝ και κάποια στιγμή, το 2008, ενόψει μιας ακόμη μεγάλης κρίσης του ΠΑΣΟΚ, ξαναφιλοδόξησαν να το ληλατήσουν, αφού ο Ψυχάρης και ο Μπόμπολας φαίνονταν να τους δίνουν το δαχτυλίδι του δεύτερου πόλου εξουσίας. «Καλώς τα παιδιά», ελεγε τότε περιφρονητικά για τους Πασόκους ο Αλαβάνος. Σήμερα, όμως, βλέπει τον Ψυχάρη να τους χαρακτηρίζει περίπου ψυχοπαθείς στο κύριο άρθρο του «Βήματος»: «Το τέλος των παραισθήσεων έφθασε την Κυριακή των ευρωεκλογών: αντί να διαλύεται το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι που πνίγεται στα δάκρυα της αλαζονείας ορισμένων στελεχών του».

Το 1990-91 κάποιοι φιλοδόξησαν να διαλύσουν τον Περισσό, μετατρέποντας το μετωπικό σχήμα του τότε Συνασπισμού σε ενιαίο κόμμα. Δεν τα κατάφεραν. Σήμερα, κάποιοι από τους πρωταγωνιστές εκείνης της ιστορίας βλέπουν τον Αλαβάνο, ένα από τα γκεσέμια της ηγετικής ομάδας που αποχώρησε από τον Περισσό, να προσπαθεί να τους κάνει το ίδιο: να διαλύσει τον ΣΥΝ, μετατρέποντας τον ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα υπό την ηγεσία του. Όλοι αυτοί, που αντιμετώπιζαν ειρωνικά τότε τις καταγγελίες της Παπαρήγα και των υπόλοιπων του Περισσού, βγήκαν σαν γάτιο στα κεραμίδα και σκουίζουν για την επιχειρούμενη διάλυση του ΣΥΝ μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό που εξελίσσεται τις δυο τελευταίες εβδομάδες στον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα παιχνίδι εξουσίας. Δεν έχει καμία σχέση με αρχές ή με πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές. Αυτό φαίνεται καθαρά από τις κινήσεις που γίνονται και από τις δηλώσεις με τις οποίες αυτές συνοδεύονται. Μπορεί να το διαπιστώσει κανείς αν θέσει ένα απλό ερώτημα: Αλαβάνος και Τσίπρας ανήκουν και στηρίζονται στο «αριστερό ρεύμα», το οποίο όμως και οι δύο το έχουν γραμμένο κανονικά. Αρα, ο καιγός γίνεται για την εξουσία και όχι επί ιδεολογικών ή

πολιτικών θέσεων.

Ο Αλαβάνος, βλέποντας την ήττα, που είναι αποτέλεσμα της δικής του πολιτικής, συμπεριφέρθηκε για μια φορά ακόμη ως Βοναπάρτης. Θέλησε να ρίξει όλο το φταίξιμο στον Τσίπρα και την ομάδα του και να τους ξεφορτωθεί μία και καλή. Όμως, αυτό δεν επεχείρησε να το κάνει μέσα από τις κομματικές διαδικασίες, γιατί φοβήθηκε πως η μπάλα θα πάρει και τον ίδιο. Αφησε τον Τσίπρα να αντιμετωπίσει τους «ανανεωτικούς», άφησε το «αριστερό ρεύμα» στα μαύρα σκοτάδια σχετικά με τις προθέσεις του και προχώρησε σε έναν ωμό εκβιασμό, χρησιμοποιώντας τις περιβόητες συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ. Ουσιαστικά, κάλεσε το «αριστερό ρεύμα» να ξεφορτωθεί τον Τσίπρα (κι ας τον είχε μόλις στηρίξει έναντι της επίθεσης που δέχτηκε από τους «ανανεωτικούς»), απειλώντας με ξεχωριστή πορεία μέσω του ΣΥΡΙΖΑ.

Λίγο πριν προχωρήσει στην προσχεδιασμένη ανάκληση της εξίσου προσχεδιασμένης παραίτησής του, ο Αλαβάνος φρόντισε, μέσω ενός blog, να δώσει στη δημοσιότητα το πλήρες (απομαγνητοφωνημένο) κείμενο της ομιλίας του στη γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, τη μέρα που υποτίθεται ότι υπέβαλε την... αμετάκλητη παραίτησή του. Σ' αυτή την ομιλία του, λοιπόν, καταλόγιζε «χοντρά» πράγματα στον Τσίπρα και την παρέα του, έχοντας ως μόνιμο μόντο την... απολιτικότητα. Σταχυολογούμε μερικά:

– «Δεν περίμενε κανείς από την Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ να λειτουργήσει με ηγεσία εταιρίες δημοσκοπήσεων. Όσο κι αν σ' αυτές τις εταιρίες δημοσκοπήσεων δουλεύουν αξιολογοί άνθρωποι. Μια παρουσία η οποία δεν ήταν πολιτική, αλλά ήταν επικοινωνιακή».

– «Τι σημαίνει πολιτικά 4 ευρωβουλευτές; Σημαίνει ότι έχουμε απλώς μία θεαματική δημοσκοπική ανάπτυξη. Τίποτα παραπάνω. Δεν έχει ουδέν πολιτικό περιεχόμενο».

– «"Να έχουμε τη μεγαλύτερη εκλογική δύναμη που έχει πάρει ποτέ ο χώρος". Τι σημαίνει αυτό; Το μόνο που σημαίνει είναι ότι έχουμε τον καλύτερο ηγέτη, που μας έφερε περισσότερους ψήφους».

– «Γήγαμε εντελώς απολίτικα, χωρίς σχεδιασμό, με λάθος σχεδιασμό, με άρπα-κόλλα συνθήματα τα οποία εργαζόμαστε, χωρίς να λειτουργεί το κέντρο αυτό του ΣΥΡΙΖΑ που ήταν η εκλογική επιτροπή... Φτάσαμε σε αυ-

τήν την απολίτικη κατάσταση».

– «Στην πορεία όμως συντροφοι αυτό που υπερίσχυσε στην προσπάθεια αυτή των εκλογών ήταν μια ομάδα συντρόφων μέσα στο Συνασπισμό έξω από λειτουργίες του Συνασπισμού ή του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι προωθούσαν δικούς τους στόχους, θεωρούσαν μια σγουρη επιτυχία την οποία δεν έπρεπε να μοιραστεί με κανένα, ανατρέψανε αυτό το κλίμα και τις αξίες της συλλογικότητας τις οποίες είχαμε».

– «Πώς γίνεται αυτό, το οποίο το ήξερα, να παίρνονται αυτές οι αποφάσεις για την πολιτική εκπροσώπηση του ΣΥΡΙΖΑ χωρίς καν να τις έχει συζητήσει ο ΣΥΡΙΖΑ; Και ξαναλέω, καταλαβαίνω την αμηχανία των συντρόφων, πως γίνεται να παίρνονται τέτοιες αποφάσεις χωρίς καν να τις έχει συζητήσει ούτε ο Συνασπισμός, όχι ότι αρκούσε, δεν τις είχε συζητήσει καν ο Συνασπισμός. Τις είχε συζητήσει ούτε καν μια τάση του Συνασπισμού. Μία ομάδα συντρόφων χωρίς καμία ευθύνη. Μια ομάδα, η οποία καθοδήγησε και οδήγησε σε αυτή τη διάσπαση δυνάμεων, σε αυτή τη διαίρεση, σε αυτή τη μζέρια, σε αυτήν την απολιτικότητα το όλο εγχείρημα».

Αυτή η ομιλία που συνοδεύτηκε από την παραίτηση, η οποία... δεν έγινε δεκτή, αποκάλυψε όλο το παρασκήνιο με τις βυζαντινές ίντριγκες που είχε προηγηθεί και έδωσε το έναυσμα για την έναρξη ενός νέου κύκλου. Οι συνιστώσες στάθηκαν στο πλευρό του Αλαβάνου, διότι αυτού τους εξασφαλιζε την ασύμμετρη, σε σχέση με την πραγματική τους δύναμη, εκπροσώπηση (από λεφτά για τα κομματικά μαγαζιά μέχρι βουλευτική εκπροσώπηση που ούτε στα πιο τρελά όνειρά τους δεν είχαν δει). Επέλεξαν Αλαβάνο, γιατί ο Τσίπρας και η ομάδα του τελευταία είχαν βγάλει φτερά και ήθελαν να κυριαρχήσουν απόλυτα σε ΣΥΝ και ΣΥΡΙΖΑ. Εφτασαν στο σημείο να καλούν ακόμα και σε... συγκεντρώσεις σωτηρίας έξω από τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να πείσουν τον Αλαβάνο να μην παραιτηθεί. Δυστυχώς γι' αυτούς ελάχιστοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα (μέχρι και στις 2 τα χαράματα έφευγαν SMS με προσκλήσεις!) και πέτυχαν να καταγράψουν μόνο μια θλιβερή σύναξη ελάχιστων δεκάδων ανθρώπων.

Ταυτόχρονα, ο Αλαβάνος επιχειρήσε άνοιγμα και προς την «ανανεωτική πτέρυγα», φορτώνοντας στον Τσίπρα και την ομάδα του όλη την ευ-

θύνη για τον παραγκωνισμό της. Οι «ανανεωτικοί», όμως, δεν τσίμπησαν, γιατί δεν έχουν καμιά εμπιστοσύνη στον Αλαβάνο. Προτίμησαν να κρατήσουν τη γωνιά τους στο μαγαζί του ΣΥΝ, παρά να προσχωρήσουν σε μια συριζική συμμαχία με ελέω θεού αυτοκράτορα. Όσο για το «αριστερό ρεύμα», έμεινε στη θέση του μαλάκα, με την απορία ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των στελεχών του, αφού έβλεπαν ένα δικό τους άνθρωπο να επιχειρεί με πραξικοπηματικό τρόπο να τους σύρει σε μια προσωπική του επιλογή, που δεν την είχε συζητήσει (παρεκτός, ίσως με ελάχιστους που έκαναν τον φόβιο κοριό).

Την Κυριακή, τα δημοσιογραφικά όργανα σάλπιζαν διαφορετικά εμβλήματα. Η «Εποχή»: «Η Κουμουνδούρου σπάζει στυλ συνειδητοποιεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν παίζει ρόλο κομπάρσου αλλά αναδεικνύεται σε ηγετική δύναμη στο "χώρο". Ανακλαστικά αντιδρά με περιχαράκωση του κόμματος, προσπαθεί να αποτρέψει την πιθανότητα να αποκτήσει ο ΣΥΡΙΖΑ διαφορετική ταχύτητα». Και η «Αυγή»: «Καμιά από τις συνιστώσες του δε θέτει θέμα αυτοδιάλυσής της και δημιουργίας ενός ενιαίου κόμματος». Αντε να βγάλει άκρη ο άνθρωπος στην επαρχία που πίστεψε κάποια στιγμή στο εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια είδε την προσωπικότητά του να συντριβεται από τον καισαρισμό όχι μόνο του ΣΥΝ αλλά και διάφορων μικρομέγαλων συνιστώσών, που την είδαν ξαφνικά μεγάλη πολιτική δύναμη.

Σ' αυτόν τον κόσμο φάνηκε να ποντάρει ο Αλαβάνος, υποσχόμενος ισότιμη συμμετοχή του στον καθορισμό γραμμής και στην εκλογή ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, εκεί που άρχισε να τους γλυκαίνει με όσα είπε τη μέρα που ανακάλεσε την παραίτησή του, τον είδαν να κάνει και πάλι στροφή 180 μοιρών, μετά τη σφοδρή επίθεση που δέχτηκε από τους «ανανεωτικούς» (που του έκλεισαν κατ'αμύτρα την πόρτα) και τον Κωνσταντόπουλο, που πήρε την υπόθεση πάνω του, αντικαθιστώντας τον Κύρκο.

Τα βασικά κέντρα είναι αυτή τη στιγμή τέσσερα: Αλαβάνος και συνιστώσες, «αριστερό ρεύμα», παρὰ Τσίπρα, «ανανεωτική πτέρυγα». Οι συμμαχίες ανοίγουν και κλείνουν καθημερινά σαν βεντάλια. Οι ρυθμοί είναι καταγιγαστικοί. Εμείς ούτε μπορούμε ούτε θέλουμε να τους παρακολουθήσουμε, διότι απλυστατα δεν μας αφορούν.

■ Γερμανία: Κινητοποιήσεις για την Παιδεία

Η προηγούμενη εβδομάδα ήταν εβδομάδα κινητοποιήσεων για την Παιδεία στη Γερμανία. Σε περισσότερες από 70 πόλεις έγιναν αποχές από τα μαθήματα, μαζικές διαδηλώσεις και καταλήψεις εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στο στόχαστρο της συμμαχίας «Κινητοποίηση για την Παιδεία 2009» βρίσκονται οι μεταρρυθμίσεις που έγιναν για να υλοποιηθεί η περιβόητη κατεύθυνση της Μπολόνια. Δωρεάν παιδεία για όλους ζητούν φοιτητές και μαθητές, οι οποίοι σημειώνουν ότι σε πολλά γερμανικά ομόσπονδα κρατίδια οι φοιτητές υποχρεώνονται ήδη να καταβάλλουν διδάκτρα ύψους 500 ευρώ. Μαθητές και φοιτητές ζητούν επίσης μικρότερες τάξεις και περισσότερες εκπαιδευτικούς, εκδημοκρατισμό του εκπαιδευτικού συστήματος, εγκατάλειψη του συστήματος των «τριών επιπέδων» και οριστικό τερματισμό της επιρροής των επιχειρήσεων στην εκπαίδευση.

■ Οι εντιμότεροι φίλοι του κ. Ομπάμα

Όταν αναλάμβανε τα ηνία της ιμπεριαλιστικής Αμερικής, μέσα σ' ένα τεχνητά δημιουργηθέν κλίμα υστερίας, που ονομάστηκε «ομπαμάνια», ο Μπαράκ Ομπάμα υποσχέθηκε πως θα αλλάξει την πάγια συνήθεια όλων των αμερικανών προέδρων να διορίζουν ανθρώπους των «λόμπι» που τους στηρίζουν σε καίρια πόστα της διοίκησης. Όταν, όμως, ήρθε η ώρα να διορίσει τους νέους πρεσβευτές, αντί να προέρχονται όλοι ή η συντριπτική πλειοψηφία από το διπλωματικό σώμα, όπως είχε υποσχεθεί, τοποθέτησε σε καίρια πόστα ανθρώπους των μεγάλων χορηγών της προεκλογικής του καμπάνιας. Ούτε καν το ένα τρίτο δεν ήταν οι διπλωμάτες καριέρας που τοποθέτησε στις ανά τον κόσμο αμερικάνικες πρεσβείες.

Στο Λονδίνο, πρέσβης τοποθετήθηκε ο Λούις Σούζμαν, νομικός από το Σικάγο, πρώην αντιπρόεδρος της Citigroup, γνωστός στην αρχή των Δημοκρατικών με το παρατσούκλι «ηλεκτρική σκούπα», λόγω της ικανότητάς του να «ρουφάει» επιτοχές για την καμπάνια του Ομπάμα. Ο ίδιος με τη σύζυγό του εμφανίστηκαν να προσφέρουν στην καμπάνια γύρω στα 580.000 δολάρια! Στο Παρίσι, πρέσβης τοποθετήθηκε ο Τσαρλς Ρίφκιν, άνθρωπος της βιομηχανίας οπτικοακουστικών μέσων. Και στο Τόκυο, τοποθετήθηκε ο Τζον Ρους, δικηγόρος, πρόεδρος μιας από τις μεγαλύτερες νομικές φέρμες των ΗΠΑ, με μεγάλη επιρροή στη Σίλικον Βάλλεϊ, εκεί που εδρεύουν οι μεγάλες βιομηχανίες της πληροφορικής. Και άλλοι φίλοι του Ομπάμα τοποθετήθηκαν σε καίρια πόστα.

■ Κιργιζία: Πλειοδοτικός διαγωνισμός Ρωσίας-ΗΠΑ

Στις αρχές του περασμένου Φλεβάρη, ο ρώσος πρόεδρος Ντ. Μεντβέντεφ διαπραγματεύθηκε με τον ομολόγο του της Κιργιζίας Κουρμανμπέκ Μπακίεφ, ο οποίος δήλωσε ότι η Κιργιζία αποφάσισε να κλείσει την αμερικάνικη βάση στο αεροδρόμιο του Μανάς. Σε αντάλλαγμα, η Ρωσία ανακοίνωσε ότι θα διαγράψει μέρος των χρεών της Κιργιζίας, θα χορηγήσει βοήθεια 150 εκατ. δολαρίων και δάνειο 2 δισ. δολαρίων. Αμέσως μετά το κοινοβούλιο της Κιργιζίας ακύρωσε τη συμφωνία με τις ΗΠΑ και η κυβέρνηση ειδοποίησε σχετικά τις ΗΠΑ.

Την περασμένη Δευτέρα, ΗΠΑ και Κιργιζία υπέγραψαν συμφωνία για τη δημιουργία στο αεροδρόμιο του Μανάς «διαμετακομιστικού κέντρου». Η συμφωνία επικυρώθηκε την άλλη κιόλας μέρα από το κοινοβούλιο (εκεί οι δουλειές γίνονται γρήγορα). Αμέσως, ο ρωσικός Τύπος άρχισε να δημοσιεύει πληροφορίες για αμερικάνικα ανταλλάγματα ύψους 1 δισ. δολαρίων προκειμένου η Κιργιζία ν' αλλάξει θέση. Τη σχετική πληροφορία έδωσε ο υποψήφιος της αντιπολίτευσης για την προεδρία της Κιργιζίας Ζ. Ναζαραλίεφ, ο οποίος αποκάλυψε ότι διαμεσολαβητής ήταν ο πρόεδρος της Τουρκίας Α. Γκιουλ. Χρειάζεται μήπως να κάνουμε κανένα σχόλιο;

■ Αντικρουόμενες εκτιμήσεις

Κάποιος που δεν ξέρει τον τρόπο που λειτουργούν οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί θα ελεγε ότι έχουν χάσει τη μετριά, όμως μια καλύτερη προσέγγιση της αντικρουόμενης εκτιμήσεως που δημοσίευσαν πρόσφατα θα αποκαλύψει τις σκοπιμότητες που υπηρετεί κάθε οργανισμός στη συγκεκριμένη στιγμή. Η Παγκόσμια Τράπεζα, θέλοντας να συγκρατήσει την πιστωτική επέκταση μέχρι να σταθεροποιηθεί κάπως η κατάσταση, προειδοποιεί πως οι προοπτικές του παγκόσμιου καπιταλισμού παραμένουν «ασυνήθιστα αβέβαιες» και αναθεώρησε προς τα κάτω τις προβλέψεις της για το 2009. Από την άλλη, το ΔΝΤ σχεδιάζει να αναθεωρήσει προς τα πάνω τις προβλέψεις του για το 2010.

■ Αφγανιστάν

Ρεκόρ επιθέσεων από το 2001

«Δύσκολοι μήνες» περιμένουν τους κατακτητές στο Αφγανιστάν. Η ζοφερή πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν οι δυνάμεις κατοχής αποτυπώνεται τόσο στα στοιχεία που δίνονται στη δημοσιότητα όσο και στις δηλώσεις νατοϊκών αξιωματούχων. Ο αμερικάνος στρατηγός Ντέιβιντ Πετρέους, διοικητής των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν ανακοίνωσε ότι την πρώτη βδομάδα του Ιουνίου σημειώθηκε ο μεγαλύτερος αριθμός επιθέσεων των Ταλιμπάν από την αμερικάνικη εισβολή το 2001, ότι ο αριθμός των επιθέσεων των ανταρτών στο διάστημα Ιανουαρίου - Μαΐου έχει αυξηθεί κατά 60% σε σχέση με το ίδιο διάστημα της περασμένης χρονιάς και προειδοποίησε ότι περιμένει «δύσκολους μήνες» ενόψει των προεδρικών εκλογών τον ερχόμενο Αύγουστο.

Επιθέσεις σημειώνονται σ' όλο το Αφγανιστάν, όμως ο μεγαλύτερος αριθμός επιθέσεων πραγματοποιείται στην επαρχία Χέλμαντ, ο διοικητής της οποίας ανακοίνωσε στις 13 Ιουνίου ότι 5 από τις 13 περιφέρειες της επαρχίας βρίσκονται υπό τον πλήρη έλεγχο των Ταλιμπάν.

Η βρετανική εφημερίδα «Independent» (13/3/09), σε άρθρο της με τον εύγλωτο τίτλο «Τα βρετανικά στρατεύματα στο έλεος της εφόδου των Ταλιμπάν», αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι τα βρετανικά στρατεύματα που πολεμούν τους Ταλιμπάν στην επαρχία Χέλμαντ δέχονται τριπλάσιες επιθέσεις από τα υπόλοιπα νατοϊκά

στρατεύματα στο Αφγανιστάν, με 12 επιθέσεις κατά μέσο όρο την ημέρα. Ακολουθεί στη δεύτερη θέση η επαρχία Κανταχάρ, η κοιτίδα των Ταλιμπάν, με 4 επιθέσεις κατά μέσο όρο την ημέρα. Αναφέρει επίσης ότι οι λεπτομέρειες της σφοδρότητας της σύγκρουσης παρουσιάστηκαν στην πρόσφατη νατοϊκή σύνοδο στην Ολλανδία, όπου οι υπουργοί παραδέχτηκαν ότι «το ρεύμα πρέπει να αναστραφεί».

Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, τα επίσημα νατοϊκά στοιχεία αποκαλύπτουν ότι στο διάστημα Ιανουαρίου - Μαΐου οι απώλειες των νατοϊκών δυνάμεων έχουν αυξηθεί κατά 78%, η χρήση αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών κατά 87%, προκαλώντας το 60% των απωλειών, και οι επιθέσεις εναντίον αξιωματούχων που συνεργάζονται με την αφγανική κυβέρνηση κατά 64%.

Παράλληλα, συνεχίζονται οι επιθέσεις σε κονβόι φορτηγών που μεταφέρουν καύσιμα και άλλα είδη για τα 90.000 νατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Με πιο πρόσφατη την επίθεση σε βυτιοφόρα με καύσιμα που περιμέναν έξω από μια νατοϊκή στρατιωτική βάση στην περιοχή Γκερέσκ της επαρχίας Χέλμαντ στις 12 Ιουνίου, προκαλώντας το θάνατο 8 οδηγών, τον τραυματισμό 21 και την καταστροφή 8 βυτιοφόρων.

Καταπέλτης για την βρετανική στρατηγική στο Αφγανιστάν είναι το άρθρο του βρετανού ταγματάρχη SN Miller, που έχει υπηρετήσει στο Αφγανιστάν και σήμερα υπηρετεί

στην Υπηρεσία Πληροφοριών του βρετανικού στρατού. Το άρθρο αυτό, στο οποίο αναφέρεται η βρετανική εφημερίδα «Telegraph» (20/6/09), έχει δημοσιευτεί στο επίσημο περιοδικό του στρατού «British Army Review». Σύμφωνα, λοιπόν, με την «Telegraph», ο ταγματάρχης Miller, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Ας μην κοροϊδευόμαστε. Μέχρι σήμερα, η επιχείρηση Herrick (η βρετανική κωδική ονομασία για τον πόλεμο στο Αφγανιστάν) έχει αποδειχθεί αποτυχία». Επισημαίνει ότι έχουν ξοδευτεί εκατοντάδες εκατομμύρια των φορολογούμενων πολιτών για ένα πόλεμο που έχει αποτύχει να προσφέρει πραγματική ανοικοδόμηση, διακυβέρνηση και ασφάλεια. Υποστηρίζει ότι αντί «να κερδίσει την καρδιά και το μυαλό», η βρετανική παρουσία είχε το αντίθετο αποτέλεσμα, ότι η κυβέρνηση δεν είχε «κατάλληλο ουσιαστικό σχέδιο ανοικοδόμησης, δεν διέθετε τους απαιτούμενους πόρους για την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, ούτε τη διάθεση να πολεμήσει μια μεγάλη εξέγερση». Ισχυρίζεται ότι «η βρετανική πολιτική απέναντι στην καλλιέργεια παπαρούνας ήταν μια πλήρης καταστροφή» και ότι η βασική συνέπεια της βρετανικής παρουσίας στην επαρχία Χέλμαντ ήταν να την μετατρέψει στο κέντρο παραγωγής όπιο στον κόσμο. Επικρίνει έντονα ανώτερους αξιωματούχους για τη στρατηγική του «καθαρίζουμε, κρατάμε, οικοδομούμε», την οποία χαρακτηρίζει «παρωδία», επισημαίνοντας ότι «στην πραγματικότητα, καθαρίζουμε μόνο την πε-

ριοχή γύρω από τις βάσεις μας, κρατάμε μόνο τις σημαντικότερες εγκαταστάσεις και δεν οικοδομούμε». «Η αυτοπροστασία έχει γίνει η βασική τακτική, που υποστηρίζεται από αεροπορικές επιθέσεις, οι οποίες μπορεί να αποβούν ζημιογόνες και να υπονομεύσουν την εκστρατεία». Και συνεχίζει: «Οι Ταλιμπάν δεν εξαναγκάζονται, δεν αποθαρρύνονται, δεν αποσταθεροποιούνται. Απλά διασκορπίζονται, γνωρίζοντας ότι οι Βρετανοί δεν μπορούν να διατηρήσουν την πύλη και επιστρέψουν σαν την παλίρροια, όταν τα βρετανικά στρατεύματα αποχωρήσουν, μετά από ένα μικρό διάστημα, πίσω στις βάσεις τους».

Ακολουθεί, στις 21 Ιουνίου, επίθεση με ρουκέτες, στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ, τη μεγαλύτερη αμερικάνικη στρατιωτική βάση στο Αφγανιστάν, που βρίσκεται σε απόσταση 40 χλμ από την Καμπούλ και περιβάλλεται από ψηλά βουνά και μεγάλη έκταση ερήμου. Με αποτέλεσμα το θάνατο 2 και τον τραυματισμό 6 αμερικανών στρατιωτών, ανεβάζοντας τουλάχιστον στους 80 τον αριθμό των αμερικανών στρατιωτών και στους 146 συνολικά των ξένων στρατιωτών που έχουν σκοτωθεί μέχρι στιγμής φέτος στο Αφγανιστάν.

Την ίδια μέρα, σε συνέντευξη Τύπου, ο αφγανός υπουργός Εσωτερικών ανέφερε ότι οι Ταλιμπάν έχουν υπό πλήρη έλεγχο 11 περιοχές, σημαντική παρουσία και επιρροή σε 40, ενώ τουλάχιστον 120 σ' όλη τη χώρα αντιμετωπίζουν σοβαρή απειλή.

Επεκτείνεται ο πόλεμος στο Βαζιριστάν

Ενώ ο πακιστανικός στρατός συνεχίζει τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην Κοιλιάδα Σουάτ για ένατη βδομάδα, παρά τις αλληπαλλήλες κυβερνητικές ανακοινώσεις εδώ και τρεις βδομάδες ότι ολοκληρώνονται σε δυο-τρεις μέρες, ανακοινώθηκε στις 22 Ιουνίου ότι τώρα επικεντρώνεται στην «προπαρασκευαστική φάση» της επίθεσης στο Νότιο Βαζιριστάν. Αυτό σημαίνει ότι ο στρατός συγκεντρώνει δυνάμεις για να αποκλείσει τους δρόμους διαφυγής των χιλιάδων πάνοπλων Ταλιμπάν, ενώ πολεμικά αεροπλάνα και ελικόπτερα έχουν αρχίσει να βομβαρδίζουν στόχους στην περιοχή που θεωρείται προπύργιο του πολέμαρχου Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ. Οπως δήλωσε ο εκπρόσωπος τύπου του πακιστανικού στρατού στις 22 Ιουνίου, στόχος της επιχείρησης είναι να εξοντωθεί ο Μεχσούντ, να διαλυθεί το δίκτυό του και να καταστραφούν τα θρησκευτικά σχολεία που

ελέγχει και τα στρατόπεδα εκπαίδευσης ανταρτών και βομβιστών αυτοκτονίας.

Ο Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ είναι ο ισχυρότερος πολέμαρχος στο Βαζιριστάν, θεωρείται εξαιρετικό οργανωτικό και στρατιωτικό μυαλό, του αποδίδονται οι περισσότερες μεγάλες επιθέσεις, μεταξύ των οποίων η δολοφονία της Μπεναζίρ Μπούτο, και έχει επικηρυχθεί για 5 εκατομμύρια δολάρια από το Λευκό Οίκο. Από το 2007 είναι επικεφαλής της «Tehrik-I-Taliban Pakistan», μιας οργάνωσης-ομπρέλα των πακιστανών Ταλιμπάν, με χιλιάδες μαχητές.

Η επέκταση του πολέμου στο νότιο Βαζιριστάν θεωρείται η πιο δύσκολη και κρίσιμη φάση του αμερικάνικου πολέμου στο Πακιστάν. Οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί στους οποίους στηρίζεται είναι βέβαιο ότι θα προκαλέσουν χιλιάδες θύματα και εκατοντάδες χιλιάδες νέους πρόσφυγες,

αλλά δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τον έλεγχο μιας περιοχής με εχθρικό πληθυσμό, όπου πάνοπλοι μαχητές θα περιμένουν σε κάθε γωνία τις χερσαίες δυνάμεις που θα επιχειρήσουν να την καταλάβουν. Στο Βόρειο και στο Νότιο Βαζιριστάν ζουν οι πιο πολεμικές φυλές των Παστούν, οι Βαζίρ και οι Μεχσούντ. Στην περιοχή αυτή συναντούσαν τη μεγαλύτερη αντίσταση τα βρετανικά στρατεύματα που στέλλονταν σχεδόν κάθε χρόνο για να υποτάξουν τις φυλές που ζούσαν στις παραμεθόριες περιοχές του βορειοδυτικού Πακιστάν, στην περίοδο της βρετανικής αποικιοκρατίας, ανάμεσα στα 1849 - 1947. Ο βρετανικός στρατός κατάφερε να καταστείλει μια από τις μεγαλύτερες εξεγέρσεις εκεί, ανάμεσα στα 1919 - 1924, μόνο αφού χρησιμοποίησε την αεροπορία και ισοπέδωσε τα χωριά με συνεχείς αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Παράλληλα με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις, ο κυβερνητικός μηχανισμός προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τους αντιπάλους του Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ εναντίον του. Ανάμεσα σ' αυτούς, ο ισχυρότερος ήταν ο Qari Zainuddin Mehsud, που δολοφονήθηκε την ώρα που κοιμόταν από ένα φρουρό του στο σπίτι του στην πόλη Dera Ismail Khan. Ο Zainuddin είχε προσφερθεί να συνεργαστεί με τον πακιστανικό στρατό και να παραχωρήσει τους μαχητές του να πολεμήσουν μαζί με το στρατό εναντίον του Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ. Η δολοφονία του θεωρείται σοβαρό πλήγμα για τα πολεμικά σχέδια του πακιστανικού στρατού στο Νότιο Βαζιριστάν και ταυτόχρονα δίνει το κατάλληλο μήνυμα στους υπόλοιπους αντιπάλους του Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ, οι οποίοι, ωστόσο, εξαρχής τηρούν επιφυλακτική στάση και δείχνουν απροθυμία να συνεργαστούν με το στρατό.

Πού βαδίζει το Ιράν;

Οσχολιασμός της κατάστασης στο Ιράν εγκυμονεί δύο κινδύνους. Ο πρώτος είναι η υπόκλιση στην προπαγάνδα των δυτικών ειδησεογραφικών πρακτορείων που επαινούν την «εξέγερση για τη δημοκρατία» και καταγγέλλουν την –πράγματι– άγρια καταστολή των λαϊκών κινητοποιήσεων από τους πραιότερους του καθεστώτος. Ο δεύτερος είναι η υποβάθμιση της λαϊκής δυσανεξίας, η αναγωγή της σε «έργο προβοκατόρων», προκειμένου να αποφευχθεί η ταύτιση με τη δυτική προπαγάνδα και τις ιμπεριαλιστικές και σιωνιστικές επιδιώξεις.

Όσο λάθος θα ήταν, λοιπόν, να ανακαλύψουμε μία «ιρανική Ιντιφάντα» (γράφτηκε κι αυτό!) ή μια λαϊκή εξέγερση στα πρότυπα του περασμένου Δεκέμβρη στην Ελλάδα, τόσο λάθος θα είναι να υποτιμήσουμε τις λαϊκές κινητοποιήσεις, που σίγουρα δεν συγκρίνονται με αυτές της επανάστασης κατά του Σάχη, αποτελούν όμως κατά γενική ομολογία τις μεγαλύτερες σε όγκο που έγιναν από τότε (αν τις συγκρίνει κανείς με τις κινητοποιήσεις των φοιτητών το 2003, μάλλον είναι υποδεέστερες ως προς την έκταση και την έντασή τους). Όμως αν δεν θέλουμε να μετατρέψουμε τις επιθυμίες μας σε πραγματικότητα, θα πρέπει να σταθούμε στα γεγονότα –και μόνο σ' αυτά– όσο δύσκολο κι αν είναι αυτό με τα δεδομένα προβλήματα που υπάρχουν στην πληροφόρηση από μακριά.

Μια ομολογία και ρεσιτάλ υποκρισίας

Είναι γεγονός ότι η νίκη Αχμαντιντζάντ στις προεδρικές εκλογές της 12ης Ιούνη συνοδεύτηκε από ένα κύμα μαζικών διαδηλώσεων που αμφισβητούσαν το εκλογικό αποτέλεσμα. Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της Τεχεράνης και μερικών άλλων πόλεων την προηγούμενη εβδομάδα, με την πλειοψηφία των διαδηλωτών να κινείται σε ειρηνικά πλαίσια. Κοινή πεποίθηση των διαδηλωτών ήταν ότι το εκλογικό αποτέλεσμα μαγειρεύτηκε. Αυτή την πεποίθηση παραδέχτηκε ακόμα και ο «συντηρητικός» πρόεδρος της Βουλής, Αλί Λαριτζάνι, ο οποίος διέτελεσε γραμματέας του Ανώτατου Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας μετά από διορισμό του από τον Αχμαντιντζάντ (από τον Αύγουστο του 2005 μέχρι τον Οκτώβριο του 2007). Ο Λαριτζάνι εμφανίστηκε στο Κανάλι 2 της ιρανικής τηλεόρασης το περασμένο Σάββατο (20/6) λέγοντας: «Μια πλειοψηφία ανθρώπων έχει την άποψη ότι τα αποτελέσματα των εκλογών είναι διαφορετικά από αυτά που επίσημα ανακοινώθηκαν... Η γνώμη αυτής της πλειοψηφίας θα έπρεπε να γίνει σεβαστή και θα έπρεπε να τραβηχτεί μία

διαχωριστική γραμμή μεταξύ αυτών και των ταραξιών και εγκληματιών» (αναδημοσίευση από το κρατικό ιρανικό κανάλι PRESS TV, 21/6/09).

Σε αντίθεση με τον Αχμαντιντζάντ, που έσπευσε να υποβαθμίσει αρχικά τις κινητοποιήσεις, ο Λαριτζάνι παραδέχτηκε ότι όντως υπάρχει πρόβλημα. Στο πρόβλημα αυτό το ιρανικό καθεστώς απάντησε με τον ίδιο τρόπο που απαντούν οι αστικές δημοκρατίες της Δύσης: ιδεολογικός διαχωρισμός των ειρηνικών από τους βίαιους διαδηλωτές, μαζικές συλλήψεις, τρομοκρατία και άγρια καταστολή και στους δύο (με το βάρος της καταστολής να ρίχνεται φυσικά στους δεύτερους).

Τα υποκριτικά δάκρυα που χύνουν τα δυτικά πρακτορεία είναι επομένως αρκούντως προκλητικά, όταν στη Δύση οι λαϊκές κινητοποιήσεις αντιμετωπίζονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Πόσο διαφορετικά αντιμετώπισε η «δημοκρατική» Ιταλία τους διαδηλωτές στη σύνοδο της G8 στη Γένοβα τον Ιούλιο του 2001 (που είχαν σαν αποτέλεσμα τη δολοφονία του Κάρλο Τζουλιάνι) ή η «κοινωνικά ευαίσθητη» Γαλλία την εξέγερση των παρισινών προαστίων τον Νοέμβριο του 2005 (την εξέγερση των «αποβρασματών»), όπως τη χαρακτηρίσε ο τότε υπουργός Εσωτερικών και νυν πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί; Αποτελεί ακόμα μεγαλύτερη πρόκληση να βγαίνει ο ισραηλινός πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου και να χαιρετίζει τους διαδηλωτές και το κουράγιο τους να αντιμετωπίσουν τις σφαίρες για χάρη της ελευθερίας!!! Αυτά δεν τα αναφέρουμε για να δώσουμε συγχωροχάρτι στο ιρανικό καθεστώς που για μια ακόμα φορά αποδείχτηκε ανελέητο.

Μαστιγιο και καρότο

Προκειμένου να κατασπάσει την αγανάκτηση των διαδηλωτών, ο ανώτατος ηγέτης της χώρας, Αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ διέταξε να ξαναμετρηθούν οι ψήφοι σε ορισμένες περιοχές. Έτσι, το Συμβούλιο των Φρουρών δήλωσε το περασμένο Σάββατο έτοιμο να ξαναμετρήσει το 10% των ψήφων με τυχαία δείγματα και με αντιπροσώπους όλων των υποψηφίων. Φυσικά, αυτό δεν έγινε δεκτό από τον Μουσαβί, που έσπευσε να δηλώσει έτοιμος ακόμα και να γίνει «μάρτυρας», επιμένοντας στη θέση

του για επανάληψη των εκλογών. Είχε προηγηθεί την προηγούμενη μέρα το διάγγελμα του Χαμενεΐ μπροστά σε χιλιάδες Ιρανούς στο πανεπιστήμιο της Τεχεράνης, μετά τις προσευχές της Παρασκευής, όπου ο Χαμενεΐ ξεκαθάρισε ότι δεν θα ανεχτεί άλλο τις διαδηλώσεις και την αμφισβήτηση του αποτελέσματος.

Η επιβολή του «νόμου και της τάξης» εφαρμόστηκε στις διαδηλώσεις του περασμένου Σαββάτου, οι οποίες όμως καμία σχέση δεν είχαν σε όγκο με αυτές τις προηγούμενες εβδομάδες. Το Αλ-Τζαζίρα ανέφερε ότι μόλις 3.000 ήταν αυτοί που αφήφισαν τις απειλές Χαμενεΐ και συγκρούστηκαν με την αστυνομία το Σάββατο. Η τελευταία απάντησε με πραγματικά πυρά, δακρυγόνα και γκλομπ, με αποτέλεσμα το Σάββατο να σκοτωθούν 13 άτομα και να συλληφθούν 457.

Τις επόμενες μέρες οι διαδηλώσεις συρρικνώθηκαν ακόμα περισσότερο. Το Associated Press κάνει λόγο για μόλις 200 διαδηλωτές τη Δευτέρα, ενώ ο Ρόμπερτ Φιοκ από τον Independent αναφωνεί: «Δεν ανατρέπεις ισλαμικές επαναστάσεις με προβολείς αυτοκινήτων. Και σίγουρα όχι με κεριά. Οι ειρηνικές διαμαρτυρίες ίσως να ξεπηρέτησαν καλά τον Γκάντι, αλλά το Ανώτατο Συμβούλιο των ηγετών του Ιράν δεν πρόκειται να ανησυχήσει με μερικούς χιλιάδες διαδηλωτές στους δρόμους, ακόμα κι αν φωνάζουν "ο Αλάχ είναι μεγάλος" στις οροφές των σπιτιών τους κάθε βράδυ» (23/6/09).

Ίδια είναι η κατάσταση τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, Τετάρτη βράδυ. Οι διαδηλώσεις που έγιναν την Τρίτη και την Τετάρτη δεν ξεπερνούσαν τις μερικές εκατοντάδες άτομα. Είναι βέβαιο ότι η καταστολή και η τρομοκρατία κράτησαν τους διαδηλωτές στα σπίτια τους. Από τη στιγμή που η εργατική τάξη και η φτωχολογιά απείχαν από τις

συγκρούσεις (στις οποίες μάλλον οι φοιτητές έδωσαν τον τόνο), ήταν επόμενο να μην υπάρξει συνέχεια.

Λαϊκή εξέγερση ή ενδο-καθεστωτική αντιπαράθεση;

Το αντικυβερνητικό κίνημα στο Ιράν χαρακτηρίστηκε από τα δυτικά πρακτορεία σαν μια «λαϊκή εξέγερση». Όμως, παρά το βίαιο χαρακτήρα που πήρε και τη λαϊκή δυσανεξία που εξέφρασε, φαίνεται ότι δεν κατόρθωσε να αγκαλιάσει τις φτωχές μάζες του ιρανικού λαού. Αυτό δε σημαίνει ότι αυτές επικροτούν τον Αχμαντιντζάντ που από το 2007 έχει ξεκινήσει ένα ευρείας κλίμακας πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων.

Με πρόσφατη αναθεώρηση του άρθρου 44 του Συντάγματος, ο Αχμαντιντζάντ προχώρησε στην ιδιωτικοποίηση μέχρι και του 80% της κρατικής παρουσίας στις μεγάλες στρατηγικές επιχειρήσεις, στο εξωτερικό εμπόριο, στον τραπεζικό τομέα, στην ασφάλιση, στη παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, στην κατασκευή μεγάλων φραγμάτων και αρδευτικών δικτύων, στα ΜΜΕ, στις ταχυδρομικές υπηρεσίες, στις αεροπορικές μεταφορές, στη ναυτιλία, στις σιδηροδρομικές μεταφορές (τα στοιχεία από το ελληνικό Γραφείο Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων στην Τεχεράνη, σε σχετική του αναφορά που αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών). Παρά την αντιαμερικάνικη ρητορεία του Αχμαντιντζάντ και την αντιιρανική της Δύσης, οι μπίζνες συνεχίζονται κανονικά και μάλιστα αναβαθμίζονται (σύμφωνα με το Associated Press, που επικαλείται στοιχεία της αμερικάνικης κυβέρνησης, οι εξαγωγές των ΗΠΑ στο Ιράν σχεδόν διπλασιάστηκαν το διαστημα Γενάρη-Απριλίου σε σχέση με το ίδιο διάστημα του περασμένου χρόνου).

Όμως, ο αντίπαλος του Αχμαντιντζάντ, Μουσαβί, ο οποίος στηρίζεται από τον πολυεκατομμυριούχο Ραφσατζάνι (πρώην πρόεδρο επί σειράς ετών, που έχασε στις εκλογές του 2005 από τον Αχμαντιντζάντ), δε μπορεί να συγκινήσει τη φτωχολογιά. Και πώς θα μπορούσε, άλλωστε, όταν ο Ραφσαντζάνι έχει τεράστιους επιχειρηματικούς ομίλους στο εμπόριο, στα κτηματομεσοτικά και την ιδιωτική εκπαίδευση (διαθέτοντας ιδιω-

τικό πανεπιστήμιο με 300 παραρτήματα σε όλη τη χώρα); Ο Μουσαβί –που έχει τεθεί σε 24ωρη παρακολούθηση από την αστυνομία– δεν έχει τα κότσια να χοντρύνει τη σύγκρουση. Γι' αυτό και περιορίζεται στο να καλεί σε ειρηνικές διαμαρτυρίες στα πρότυπα του Γκάντι.

Όμως, η πραγματική απελευθέρωση της φτωχολογίας από τους μούλδες που της έχουν κάσει στο σβέρκο δεν θα γίνει από ξεφτισμένους ηγέτες που γεννήθηκαν και ανατράφηκαν από ένα αντιδραστικό καθεστώς. Όπως ανέφεραν οι Financial Times στο κύριο άρθρο της 15ης Ιούνη, «αλλαγή για τους φτωχούς σημαίνει φαγητό και δουλειές, όχι χαλαρός ενδυματολογικός κώδικας ούτε διασκέδαση σε μικτούς χώρους... Η πολιτική στο Ιράν έχει να κάνει πολύ περισσότερο με την ταξική πάλη παρά με τη θρησκεία».

Death on camera

Η εν ψυχρώ δολοφονία της 27χρονης φοιτήτριας μουσικής Νέντα Αγά Σολτάν συγκλόνησε τον κόσμο. Οι φωτογραφίες και τα βίντεο με την εκτέλεσή της έκαναν το γύρο του κόσμου προκαλώντας την αγανάκτηση σε εκατομμύρια ανθρώπους που είδαν μια εν ψυχρώ δολοφονία να μεταδίδεται «ζωντανά».

Θα συμφωνήσουμε με όλους αυτούς που εξοργίστηκαν με την βάρβαρη καταστολή του ιρανικού καθεστώτος. Όμως, τι γίνεται με τα υπολοιπα; Και πρώτα απ' όλα με το σιωνιστικό καθεστώς, όπου οι δολοφονίες όπως της Νέντα είναι σε ημερήσια διάταξη;

Την ίδια περίοδο με τη δολοφονία της 27χρονης Ιρανής, ένας νεαρός Παλαιστίνιος, ο Μπασέμ Αμπού Ραμέχ, έπεσε νεκρός από πυρά ισραηλινών στρατιωτών κοντά στο τείχος που χωρίζει τη Δυτική Οχθη από το Ισραήλ. Ο Μπασέμ δεν ήταν «τρομοκράτης». Ήταν ένας ειρηνικός διαδηλωτής, όπως και η Νέντα. Όμως ο Μπασέμ δεν έγινε «σύμβολο». Ο θάνατός του, που αποτυπώθηκε σε βίντεο που διακινείται στο διαδίκτυο (<http://www.uruknet.info/?p=m55411&hd=&size=1&l=e>), δεν βγήκε στο CNN ούτε σε άλλο δυτικό πρακτορείο.

Αλλα μέτρα και άλλα σταθμά. Η καταστολή και οι εν ψυχρώ δολοφονίες παίρνουν άλλο χαρακτήρα όταν πρόκειται για καθεστώτα όπως του Ιράν κι άλλο για «συμμάχους» όπως το Ισραήλ.

Ολο και σκληραίνουν τα «πακέτα»

Μετά το ΔΝΤ και την Κομισιόν, ο ΟΟΣΑ. Ο γνωστός για το ρόλο του διεθνής ιμπεριαλιστικός οργανισμός, δημοσιοποίησε την περασμένη Τετάρτη στο Παρίσι την εξαμηνιαία έκθεσή του για την παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία. Στο σκέλος που αφορά την Ελλάδα οι εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ προβλέπουν ακόμα πιο χαμηλό ρυθμό ανάπτυξης για το 2009 (-1,3%, έναντι -0,9% που πρόβλεψε πριν λίγο καιρό το ΔΝΤ) και ασθενή ανάκαμψη της τάξης του 0,3% το 2010, η οποία όμως είναι υπό αίρεση και θα επανεκτιμηθεί κατά τα επόμενα εξάμηνα. Προβλέπουν, ακόμη, έκρηξη της ανεργίας (μιλάμε για την υποεκτιμώμενη επίσημη ανεργία) στο 9,5% φέτος και στο 10,3% το 2010 (παρά την ασθενική ανάπτυξη, η ανεργία θα συνεχίσει να αυξάνεται!).

Φυσικά, ο ΟΟΣΑ ασχολείται και με τα δημόσια οικονομικά, για τα οποία προβλέπει «περαιτέρω επιδείνωση, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλει η κυβέρνηση, καθώς η ύφεση πλήττει την οικονομική δραστηριότητα». Και τι προτείνει για τη «βιώσιμη εξυγίανσή» τους; Τα... κλασικά:

«Τον αυστηρό έλεγχο των δαπανών, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τη χαλιναγωγήση της φοροαποφυγής, ενώ ουσιαστικής σημασίας είναι οι επιπλέον μεταρρυθμίσεις στο συνταξιοδοτικό και το σύστημα υγείας».

Κοντολογίς, νέοι φόροι και νέες ανατροπές στο ασφαλιστικό σύστημα, με στόχο τη μείωση των συντάξεων και τη μείωση των δαπανών υγείας. Ποιος θα φορτωθεί αυτές τις μείψεις; Οι συνταξιούχοι (νυν και μελλοντικοί), που πρέπει να μάθουν να ζουν με ακόμα πιο άθλιες συντάξεις, και οι εργαζόμενοι, που πρέπει να μάθουν να βάζουν βαθύτερα το χέρι στην τσέπη για να αντιμετωπίσουν τις δαπάνες υγείας.

Κάθε μέρα που περνάει, τα αντιλαϊκά και αντεργατικά «πακέτα» γίνονται πιο σκληρά. Την ώρα που γράφεται αυτό το σημείωμα, ο Καραμανλής συσκέπτεται με την «τρόικα» για να αποφασίσουν το πρώτο «πακέτο» νέων φορομπηχτικών μέτρων, ενώ τον Οκτώβρη θα ακολουθήσει το δεύτερο. Ανεξάρτητα από την κυβέρνηση, παράλληλα με τις όποιες αντιλαϊκές αποφάσεις που αυτή παίρνει, οι καπιταλιστές συνεχίζουν το δικό τους όργιο αυθαιρεσίας, με νόμιμα και παράνομα μέσα. Πετάνε κόσμο στο δρόμο χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανένα, εφαρμόζουν εβδομάδα τριών ή τεσσάρων ημερών, κόβουν επιδόματα, δεν πληρώνουν υπερωρίες κ.λπ. Ο εκβιασμός της απόλυσης λειτουργεί αποτελεσματικότερα από κάθε άλλη φορά.

Και βέβαια, συνεχίζουν να ροκανίζουν κρατικό χρήμα, σε όλο και μεγαλύτερη κλίμακα. Ακόμα και τα λεφτά των ανέργων πηγαίνουν κατευθείαν στα ταμεία των επιχειρήσεων, ως «επιδότηση της εργασίας», την ίδια στιγμή που οι απολύσεις βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Ποιος μπορεί να σταματήσει αυτό το όργιο; Γνωστή η απάντηση. Η απόφαση αναζητείται.

‘Η αυτοί ή εμείς

Οι οικονομολογικές προβλέψεις για την Ελλάδα είναι άθλιες. Η ανεργία θα αυξηθεί, η οικονομία θα συρρικνωθεί, η κοινωνία θα σκληραίνει. Τα «πακέτα» που προτείνει η «τρόικα» είναι ακόμα πιο άθλια. Η κυβέρνηση πρέπει να σταματήσει να εφαρμόζει αυτά τα μέτρα και να αναζητήσει άλλους δρόμους για την ανάπτυξη. Η μόνη λύση είναι η επανάσταση.

Η κρίση που αντιμετωπίζουμε δεν είναι οικονομική, είναι κοινωνική. Η κρίση είναι η απώλεια της κοινωνίας. Η κρίση είναι η απώλεια της αλληλεγγύης. Η κρίση είναι η απώλεια της αξιοπρέπειας. Η κρίση είναι η απώλεια της ζωής.

Η άγρια επίθεση
Η άγρια επίθεση της κυβέρνησης κατά τους εργαζόμενους είναι η πιο άθλια που έχουμε δει ποτέ. Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να κόψει τις συντάξεις, να αυξήσει τους φόρους, να μειώσει τις δαπάνες υγείας. Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να αφήσει εκατομμύρια ανθρώπους να πεθάνουν.

Η κρίση που αντιμετωπίζουμε δεν είναι οικονομική, είναι κοινωνική. Η κρίση είναι η απώλεια της κοινωνίας. Η κρίση είναι η απώλεια της αλληλεγγύης. Η κρίση είναι η απώλεια της αξιοπρέπειας. Η κρίση είναι η απώλεια της ζωής.

Κρίση που αυστηρώνει
Η κρίση που αντιμετωπίζουμε είναι η πιο άθλια που έχουμε δει ποτέ. Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να κόψει τις συντάξεις, να αυξήσει τους φόρους, να μειώσει τις δαπάνες υγείας. Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να αφήσει εκατομμύρια ανθρώπους να πεθάνουν.

Η κρίση που αντιμετωπίζουμε δεν είναι οικονομική, είναι κοινωνική. Η κρίση είναι η απώλεια της κοινωνίας. Η κρίση είναι η απώλεια της αλληλεγγύης. Η κρίση είναι η απώλεια της αξιοπρέπειας. Η κρίση είναι η απώλεια της ζωής.

■ Ίδια η λιτότητα

Δεν ήταν προσωπικές απόψεις της Διαμαντοπούλου αυτά που ανέφερε στο «Βήμα» (σχετικά έγραψε η «Κ» την προηγούμενη εβδομάδα) για ένα μεσοπρόθεσμο σταθεροποιητικό πρόγραμμα το οποίο θα εφαρμόσει το ΠΑΣΟΚ μόλις γίνει κυβέρνηση. Πιο αναλυτικός υπήρξε ο Παπανδρέου στη Βουλή, σε συζήτηση σχετική με τον προϋπολογισμό, στην οποία κατηγορήσε την κυβέρνηση ως αναξίπιστη, που δεν την εμπιστεύονται οι Βρυξέλλες. Το ΠΑΣΟΚ —είπε— θα διαπραγματευθεί με τις Βρυξέλλες ένα νέο, αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, τετραετούς διάρκειας, με βασικούς άξονες την πάταξη της διαφθοράς και της αδιαφάνειας, τη στήριξη του αναπτυξιακού ρόλου των ΔΕΚΟ κ.λπ. Τα ίδια επανέλαβε ο Παπανδρέου στη συνέντευξη που έδωσε στο «Θέμα» την περασμένη Κυριακή.

Όλες οι σάλτσες με τις οποίες συνοδεύονται οι σχετικές αναφορές δεν έχουν καμιά σημασία. Εκείνο που μετράει είναι η αναφορά σε τετραετές πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, που σημαίνει απόλυτος σεβασμός στο Σύμφωνο Σταθερότητας και απλά μικρή επιμήκυνση της περιόδου προσαρμογής. Το τελευταίο μπορεί να το κερδίσει και η ΝΔ τον Οκτώβρη, λόγω της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί σε όλη την ΕΕ, όπου οι 22 από τις 27 χώρες-μέλη θα μπουκνουν σε διαδικασία επιτήρησης. Αρα, ποια η διαφορά ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ;

■ Σταυρουλάκια

Καθώς διάγουμε ήδη άτυπη προεκλογική περίοδο και είναι περισσότερο από βέβαιο πως η ΝΔ θα χάσει, επομένως αρκετοί από τους σημερινούς βουλευτές της θα

μείνουν εκτός νυμφώνος, ένα σύνθημα δίνει το γαλάζιο στρατόπεδο: «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Κάθε βουλευτής που σεβεται τον εαυτό του είναι υποχρεωμένος να ασχοληθεί με την επανεκλογή του και όχι με τη νίκη του κόμματος. Η μάχη του σταυρού είναι πιο σημαντική από τη μάχη της ψήφου. Τα τοπικά ζητήματα που φέρνουν σταυρουλάκια είναι πιο σημαντικά από οτιδήποτε άλλο. Ενα απ' αυτά είναι και το ζήτημα της ίδρυσης τεσσάρων νέων Εφετείων, που έχει σκαλωθεί, λόγω της γνωστής διαμάχης μεταξύ Ηρακλειωτών και Χανιωτών στην αψικορή Κρήτη. Μετά τις απειλές του γαλαζίου βουλευτή Λέσβου Γ. Γιαννέλλη, ότι δεν πρόκειται να ξαναψηφίσει νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης, αν δεν ιδρυθεί το Εφετείο στη Μυτιλήνη, ο Δένδιας βρήκε τη χρυσή λύση. Δεν ίδρυσε μεν τύποις το Εφετείο Λέσβου, γιατί θα έπρεπε να τα ιδρύσει όλα, άρα και αυτό του Ηρακλείου, όμως αναβάθμισε το υπάρχον μεταβατικό Εφετείο ώστε να λειτουργεί σαν κανονικό. Το πήρε χαμπάρι ο βουλευτής Ηρακλείου Κ. Μπαντουβάς και προλαβαίνοντας στο νήμα τους άλλους δύο βουλευτές του νομού, με τους οποίους υποτίθεται ότι αγωνίζεται από κοινού για την ίδρυση Εφετείου στο Ηράκλειο, εμφανίστηκε με συνέντευξη στο «Πρώτο Θέμα», στην οποία παριστάνει τον κρητικό Γιαννέλλη και απειλεί ότι δεν θα ξαναψηφίσει νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης, αν δεν ιδρυθεί το Εφετείο στο Ηράκλειο.

Πλατιά καμπάνια σε εργοστάσια, πολυκαταστήματα, εργοτάξια, έδρες επιχειρήσεων ξεκίνησε η «Κόντρα» από τα μέσα της εβδομάδας που διανύουμε. Στόχος η πλατιά και πολύπλευρη πολιτική ζύμωση πάνω σε όλα τα φλέγοντα ζητήματα της επικαιρότητας και ειδικά αυτά που «φέρνει» η καπιταλιστική κρίση, το άνοιγμα ενός διαλόγου με τους εργαζόμενους πάνω στα «διά ταύτα» της εποχής μας. Εργαλείο της καμπάνιας ένα τετρασέλιδο έκτακτο φύλλο που διανέμεται δωρεάν στους εργαζόμενους και η παρουσία όλων συντροφιστών και των συντρόφων από τα χαράματα έξω από τους τόπους δουλειάς.

Για μας δεν υπάρχει «τέλος σεζόν», γιατί ποτέ δεν είδαμε την ταξική πάλη σαν... καιρικό φαινόμενο.

■ Ζεστό-κρύο με την ανάκαμψη

Μανούλες στην προπαγάνδα οι πολιτικοί ηγέτες των καπιταλιστικών χωρών και οι επικεφαλής των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών, υποβάλλουν σε σκοτεινό ντους τους εργαζόμενους που αγωνιούν και υποφέρουν στις συνθήκες της κρίσης. Τη μια μέρα, απευθυνόμενοι κυρίως στο λαϊκό κοινό, δηλώνουν ότι η κρίση έχει περάσει και η ανάκαμψη είναι προ των πυλών και την άλλη, απευθυνόμενοι στους καπιταλιστές και τα χρηματιστήρια λέγοντας ότι τα χει-

■ Φενάκη

«Η λατρεία του παρελθόντος μου φάνηκε πάντα αντιδραστική. Η δεξιά διαλέγει το παρελθόν, επειδή προτιμά τους νεκρούς: έναν κόσμο ήσυχου, μια εποχή ήρεμη. Οι ισχυροί που νομιμοποιούν τα προνόμιά τους διά της κληρονομιάς, καλλιεργούν τη νοσταλγία. Μελετούν την ιστορία, όπως επισκέπτονται ένα μουσείο. Και τότε η συλλογή από μούμιες είναι μια λωποδυσία. Μας λένε ψέμματα για το παρελθόν, όπως μας λένε ψέμματα και για το παρόν: μας αποκρύβουν την πραγματικότητα. Εξαναγκάζουν τον καταπιεσμένο να κάνει δική του μια μνήμη χαλκευμένη από τον καταπιεστή, μακρινή, ταριχευμένη, στείρα. Κι ο καταπιεσμένος θα υποταχθεί λοιπόν να ζήσει μια ζωή που δεν είναι δική του, σάμπως να ήταν η μόνη δυνατή».

Εδουάρδο Γκαλεάνο
Οι ανοιχτές φλέβες της Λατινικής Αμερικής
ΥΓ: Παρεμπιπτόντως, πώς τολμούν και καμαρώνουν αυτοί που διαχρονικά άφησαν να λεηλατηθούν τα αρχαιολογικά μνημεία, που χρειάζονται δεκαετίες για να ενοποιηθούν τους αρχαιολογικούς χώρους, που βγήκαν σε διεθνή ζήτηση για να καταφέρουν να φτιάξουν ένα μουσείο, που κατέστρεψαν την κλασική Αθήνα κ.λπ. κ.λπ.; Τόσο κακομοίρικοι και ελεεινή ύλη έρχε και εξακολουθεί να είναι η ελληνική αστική τάξη που δεν στάθηκε καν ικανή να προασπίσει τη δική της εθνική ταυτότητα...

ρότερα δεν έχουν περάσει ακόμη. Ο επικεφαλής του ΔΝΤ Ντομίνικ Στρος-Καν επιχείρησε προ ημερών να συνδυάσει και τις δυο εκδοχές, δηλώνοντας πως τα χειρότερα δεν έχουν περάσει ακόμα, αλλά υπάρχουν και ενδείξεις ότι η παγκόσμια οικονομία αρχίζει να βγαίνει από την ύφεση. Ο Στρος-Καν ακολούθησε τη λογική των υπουργών Οικονομίας του G8, που συναντήθηκαν στο Λέτσε της Ιταλίας και μίλησαν για «ενθαρρυντικά σημάδια σταθεροποίησης». Αντίθετα, ο αμερικανός υπουργός Οικονομίας Τίμοθι Γκάιτνερ έβαλε φρένο στο κλίμα τεχνητής αισιοδοξίας (για λόγους που έχουν να κάνουν με τις προτεραιότητες της διοίκησης Ομπάμα, δηλώνοντας ότι «η ανάκαμψη θα είναι πιο αργή από ό,τι συνήθως βλέπουμε», και ότι η ανεργία θα συνεχίσει να αυξάνεται ακόμα και όταν αρχίσει η ανάκαμψη).

■ Βουλωμένο γράμμα

Εγραφε η «Κ» στο προηγούμενο φύλλο της, σχολιάζοντας τα τεκταινόμενα σε ΣΥΝ και ΣΥΡΙΖΑ, πως οι παλιοί της «ανεπιτυχητής αριστεράς» αισθάνονται σαν να φιλοξένησαν κάποιους στο σπίτι τους κι αυτοί όχι μόνο κάνουν κουμάντο, αλλά θέλουν να τους πετάξουν κιόλας. Βουλωμένο γράμμα διαβάσαμε. Ακριβώς αυτές τις απόψεις εξέφρασε γραπτώς στο «Βήμα» ο πανεπιστημιακός Κ. Τσουκαλάς, ο οποίος κλήθηκε προφανώς να προσφέρει χείρα βοηθείας στους παλιούς συντρόφους της «ανανέωσης». «Οι συνθήκες άλλαξαν, αλλά το πρόταγμα παραμένει το ίδιο», είναι οι πρώτες λέξεις του σημειώματός του. Στη συνέχεια περνάει στη διατύπωση όρων, με καθαρά ιδιοκτησιακή αντίληψη. «Πρώτος όρος, ο σεβασμός της ίδιας της ιστορίας του χώρου, των ανδρών που τον έφτιαξαν και των γενεών που τον στήριξαν... Το μέλλον δεν μπορεί να υπάρξει δίχως να ακουμπά σε αυτό το παρελθόν». Κοντολογίς, κάτω τα χέρια από τον Κύρκο, τον Κουβέλη και τ' άλλα παιδιά. «Δεύτερος όρος, η εμμονή στη λειτουργία του χώρου ως θεσμικού κόμματος με αυστηρές δημοκρατικές διαδικασίες και σαφές, ορατό, ρεαλιστικό και συγκροτημένο πρόγραμμα», γεγονός που προϋποθέτει «αντίσταση στην πρόκληση όλων εκείνων των εύκολων λαϊκιστικών ή νεολαιίστικων συνθηματολογιών». Τουτέστιν, παρατήστε όλ' αυτά τα κινηματοκά και το φλερτ με χώρους αμφισβήτησης, διότι φέρνουν με κάποιες ψήφους, όμως τρομάζουν τους «νοικοκυραίους» και τους παραδοσιακούς σπόνσορες του χώρου. «Τρίτος όρος, η συνεχής εκφορά ενός πολιτικού λόγου που τείνει, τουλάχιστον εν δυνάμει και υπό προϋποθέσεις, στο ενδεχόμενο της συμμετοχής στην άσκηση της πολιτικής εξουσίας». Το τελευταίο, που εμπειριέχει ως ουσία τα δύο προηγούμενα, δεν χρειάζεται επεξηγήσεις.

■ Ξεμπρόστιασμα

Ο Βοναπάρτης Αλαβάνος (ο χαρακτηρισμός προέρχεται από σημαίνον στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ) πρώτα χρέωσε στον Τσίπρα όλες τις αμαρτίες και όλη την ευθύνη για την εκλογική ήττα και μετά, ως γνήσιος αυτοκράτορας, έδωσε πιστοποιητικό πολιτικής απορίας στις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ. Αποκάλυψε ότι έχουν το ρόλο του φτωχού συγγενή. Τους χαρακτήρισε πολιτικά ασπόνδυλα. Διαβάστε τι είπε και δεν σηκώθηκε ούτε ένας από εκείνους που παριστάνουν τον... ισότιμο εταίρο να τον διαψεύσει:

«Κατά τη γνώμη μου οι ευθύνες των συνιστωσών του ΣΥΡΙΖΑ, των άλλων πλην του Συνασπισμού είναι μικρές. Οντας στον Συνασπισμό και μένοντας στον Συνασπισμό γνωρίζω την **αμηχανία των συντρόφων και των συντροφισσών του ΣΥΡΙΖΑ**. Γνωρίζω ότι **περιμένουν την πρόταση από τον Συνασπισμό**. Γνωρίζω, ότι με εξαίρεση ίσως το Μανόλη το Γλέζο, τον οποίο πρέπει να ακούμε περισσότερο, ενδεχομένως όπως τα θέματα με το ψηφοδέλτιο, οι σύντροφοι **μόνο σε ακραίες στιγμές έρχονται σε σύγκρουση με το Συνασπισμό, μόνο όταν είναι κάτι το οποίο είναι ακραίο**. Επομένως η ευθύνη, κατά τη γνώμη μου, των άλλων συνιστωσών του ΣΥΡΙΖΑ είναι στο ότι, **θα μπορούσε να πει κανείς, χρειαζόταν μια πιο ενεργητική δράση απέναντι σ' όλα αυτά τα οποία γίνονταν**».

Μια φωτογραφία χιλίες λέξεις ή, αλλιώς, αναζητώντας τον μακάκα...

■ Περού

Ελιγμός της κυβέρνησης Γκαρσία

Αφού χρησιμοποίησε στο «μαστίγιο» στις 6 Ιουνίου, σκοτώνοντας ακαριαία δεκάδες αυτόχθονες, για να δώσει το μήνυμα της τρομοκρατίας σε όλες τις φυλές και τις κοινότητες των ιθαγενών του βόρειου Περού, που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις εδώ και δυο μήνες, η κυβέρνηση Γκαρσία άδραξε προσωρινά το «καρότο», για να κερδίσει χρόνο και να αντεπιτεθεί δριμύτερη στο εγγύς μέλλον.

Σε υπουργικό συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε στις 3 Ιουνίου αποφασίστηκε η κλιμάκωση της επίθεσης των επίλεκτων δυνάμεων ενάντια στους ιθαγενείς που μπλόκαραν κεντρική οδική αρτηρία στο Βορρά. Επίλεκτες δυνάμεις στρατού και αστυνομίας στάλθηκαν στις 4 Ιουνίου στο μπλόκο των αυτόχθονων για να το διαλύσουν. Ενώ είχε δοθεί διορία μισής μέρας στους διαδηλωτές να απομακρυνθούν, οι δυνάμεις καταστολής επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά πριν την εκπνοή της διορίας, πυροβολώντας στο ψαχνό τους διαδηλωτές. Αυτόπτες μάρτυρες αναφέρουν ότι για να μειώσουν τον επίσημο αριθμό των νεκρών πετούσαν με ελικόπτερα πτώματα σε ποτάμια και έριχναν οξέα στα πτώματα για να τα εξαφανίσουν. Δεκάδες συλληφθέντες τραυματίες ιθαγενείς, που θα μπορούσαν να σωθούν, στερήθηκαν σκόπιμα ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για να πεθάνουν. Η τύχη τους αγνοείται. Οι νεκροί αυτόχθονες που αναγνωρίστηκαν από τους δικούς τους ανέρχονται σε 70, οι αγνοούμενοι όμως είναι πολύ περισσότεροι.

Σε παρακείμενο μπλόκο σε αντλία πετρελαϊκής εταιρίας, οι ιθαγενείς εκτέλεσαν σε αντίποινα 24 πτώσους, που ανήκαν σε τοπικά παραρτήματα της αστυνομίας και είχαν δεσμευτεί στους διαδηλωτές ότι θα τους άφηναν αρκετό χρόνο για να απομακρυνθούν, εφόσον η κυβέρνηση αποφάσιζε να στείλει δυνάμεις για να εκκενώσει την περιοχή.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση επέβαλε στρατιωτικό νόμο στην περιοχή για να μπορέσει να ελέγξει την κατάσταση και να προβάλλει προς τα έξω, στα ΜΜΕ της χώρας αλλά και στα μεγάλα ξένα ειδησεογραφικά δίκτυα, την εικόνα «βαρβάρων» που δεν σέβονται την αξία της ανθρώπινης ζωής και σκοτώνουν σαν τις μύγες τους «πολιτισμένους» αστυνομικούς. Οι πρώτες ανταποκρίσεις

–που κράτησαν για μέρες– αναφέρονταν σε 30 νεκρούς, στην πλειοψηφία τους αστυνομικοί!

Μετά από μια γερή δόση τρομοκρατίας, αυταρχισμού και γκεμπελικής προπαγάνδας από τα ΜΜΕ και τους αστούς δημοσιολόγους της χώρας, η κυβέρνηση αποφάσισε να αναστείλει τη λειτουργία δύο από τα επιδικα διατάγματα που χαρίζουν τη γη των αυτόχθονων στις πολυεθνικές και το ντόπιο κεφάλαιο. Ο ηγέτης των ιθαγενών Αλμπέρτο Πισάγκο, που διώκεται ως «συνωμότης» και «υπαίτιος» των ταραχών, ζήτησε και έλαβε πολιτικό άσυλο στην πρεσβεία της Νικαράγουα στη Λίμα. Η κυβέρνηση του Περού, σε ένδειξη «καλής θέλησης», του έδειξε το δρόμο της εξορίας αντί της σύλληψης. Την ίδια στιγμή, βέβαια, οι εκατοντάδες ηγέτες των ιθαγενών και αλληλέγγυων διώκονται απηνώς. Το Κογκρέσο της χώρας αποφάσισε να συγκροτήσει επιτροπή για να διερευνήσει τυχόν ευθύνες κυβερνητικών και κρατικών αξιωματούχων στα γεγονότα και ο πρωθυπουργός της χώρας Εχούντ Σιμόν –εκ των συντονιστών της φρικιαστικής επιχείρησης– υποσχέθηκε ότι

θα παραιτηθεί αφού καταλαγιάσουν οι εχθρότητες.

Το ξαφνικό «μαλάκωμα» είναι απόπειρα της κυβέρνησης και του πολιτικού συστήματος στο σύνολό του να ρίξει «σκόνη στα μάτια» του ιθαγενικού κινήματος που μάχεται και της πλειοψηφίας των εργαζόμενων του Περού, που μετά το μακελειό της 5ης Ιουνίου δείχνει έστω και ευμενή ουδετερότητα στο πρόσωπο των μαχόμενων φτωχών αγροτών και αυτοχθόνων του Βορρά.

Οι διαδοχικές κυβερνήσεις του Αλμπέρτο Φουχιμόρι, του Αλεχάνδρο Τολέδο και τώρα του Άλαν Γκαρσία έχουν εκπνευσμένο στόχο την παράδοση των φιλέτων του Αμαζονίου στις πολυεθνικές και το ντόπιο κεφάλαιο, για την ικανοποίηση των συμφερόντων των ντόπιων και ξένων πατρώνων τους. Περισσότερα από 33 εκατομμύρια εκτάρια γης δόθηκαν την περίοδο αυτών των κυβερνήσεων σε πετρελαϊκές εταιρίες. Πάνω από 3.000 κοινότητες των Ανδεων ζουν υπό το ζυγό της εξουσίας εταιριών εξόρυξης μεταλλευμάτων. Σε όλες αυτές τις επιχειρήσεις η αύξηση των θέσεων εργασίας είναι μηδαμινή, ενώ η αύξηση της ανέχειας και της ανεργίας και το ξεκλήρισμα των αυτο-

χθόνων είναι μια καθημερινή ζώσα πραγματικότητα.

Την ίδια στιγμή, οι επιχειρήσεις που λυμαίνονται τις πλουτοπαραγωγικές πηγές των αυτοχθόνων πληρώνουν ελάχιστους φόρους στο περουβιανό κράτος. Η πρόσφατη σύναψη συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου με τις ΗΠΑ δείχνει το δρόμο της συνέχισης της αποικιοκρατικής σχέ-

σης με το μονοπωλιακό κεφάλαιο. Άλλωστε, ο Γκαρσία εξέφρασε τις προθέσεις του με τον πιο εναργή τρόπο σε πρόσφατο άρθρο του, με το οποίο κατηγορούσε τους υποστηρικτές των ιθαγενών για «δημαγωγία» στο έδαφος της διατήρησης της πολιτιστικής τους ταυτότητας, ενώ την ίδια στιγμή κατέχουν πλούσιες εκτάσεις που δεν μπορούν να τις εκμεταλλευτούν λόγω της χαμηλής τους παραγωγικότητας! Χαρακτήρισε μάλιστα «ιστορικό λάθος» την παραχώρηση εδαφών στους αυτόχθονες, κάτω από την πίεση του αγροτικού και ιθαγενικού κινήματος του παρελθόντος!

Οι πορείες αλληλεγγύης στη Λίμα και άλλες πόλεις του Περού ήταν μαζικότερες και μαχητικότερες από αυτές του Μαΐου. Ο επόμενος στόχος του κινήματος αλληλεγγύης είναι να νεκρώσουν όλες οι οικονομικές δραστηριότητες στο Περού σε πανεθνική απεργία από τις 7 μέχρι τις 9 Ιουλίου. Στόχος δύσκολος αλλά αναγκαίος, για να λάβουν μια πρώτη μαζική απάντηση οι λακές του ιμπεριαλισμού, που προσπαθούν να περιθωριοποιήσουν τους αυτόχθονες και να κατασπαράξουν τον Αμαζόνιο.

Εξόρμηση Μεντβέντεβ στην Αφρική

Τετραήμερη περιοδική από τις 23 Ιουνίου, με στόχο τη σύναψη οικονομικών συμφωνιών με χώρες της Αφρικής, πραγματοποίησε ο πρόεδρος της Ρωσίας Ντμίτρι Μεντβέντεβ. Πρώτη στάση ήταν η Αίγυπτος, δεύτερη η Νιγηρία και ακολούθησε η Ναμίμπια και η Αγκόλα.

Είναι η πρώτη φορά που ρώσος ηγέτης επισκέπτεται τη Νιγηρία, μια χώρα με τεράστια αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου, η οποία γι αυτόν ακριβώς το λόγο παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη Ρωσία. Οι δύο πλευρές υπέγραψαν συμφωνία συνεργασίας για την ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας, ιδιαίτερα για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, ενώ ο ρωσικός ενεργειακός κολοσσός Gazprom και η Νιγηριανή Εθνική Πετρελαϊκή Εταιρία υπέγραψαν συμφωνία στον τομέα του φυσικού αερίου. Η Gazprom βρίσκεται πίσω από τους ανταγωνιστές της όπως την Shell, την Chevron, την Exxon Mobil στην «εκμετάλλευση» των ενεργ-

γιακών πηγών της Μαύρης Ηπείρου, γι αυτό και επιδιώκει να θέσει υπό τον έλεγχό της ένα μέρος των τεράστιων κοιτασμάτων φυσικού αερίου της Νιγηρίας επενδύοντας στην υποδομή. Ενα μεγάλο έργο στο οποίο επιδιώκει να συμμετέχει είναι ο αγωγός φυσικού αερίου, που θα διασχίζει τη Σαχάρα και θα μεταφέρει φυσικό αέριο στην Ευρώπη. Το έργο αυτό υποστηρίζεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στα πλαίσια της πολιτικής να διαφοροποιήσει τις ενεργειακές πηγές της.

Οι σχέσεις της Μόσχας με χώρες της Αφρικής με τις οποίες διατηρούσε στενούς δεσμούς πάγωσαν μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ, δίνοντας την ευκαιρία σε χώρες όπως η Κίνα να επενδύσουν εκατομμύρια δολάρια για την εκμετάλλευση των πλούσιων πλουτοπαραγωγικών πηγών τους. Η Αφρική είναι πλούσια σε πετρέλαιο, φυσικό αέριο, διαμάντια, μέταλλα και ουράνιο και η Ρωσία επανακάμπτει και προσπαθεί να κερδίσει το χαμένο έδαφος.

■ Σημεία και τέρατα στην υποτιθέμενη έρευνα για την υπόθεση Κούνεβα

Υψωσαν δίχτυ προστασίας γύρω από τους δολοφόνους

Η απόφαση του 13ου τακτικού ανακριτή να κλείσει την ανάκριση για την αποκάλυψη των εγκλημάτων που αποπειράθηκαν να δολοφονήσουν την Κ. Κούνεβα ξεσήκωσε δικαιολογημένες αντιδράσεις. Ήδη, την ερχόμενη Πέμπτη 2 Ιουλίου θα γίνει πορεία διαμαρτυρίας, που θα διατρανώσει και πάλι την απαίτηση να βρεθούν οι δολοφόνοι της μαχητικής συνδικαλιστριάς (μαζί βέβαια με τα αιτήματα που αφορούν την κατάργηση του δουλεμπορίου, στον αγώνα κατά του οποίου θυματοποιήθηκε η Κ. Κούνεβα).

Το ρεπορτάζ που ακολουθεί διερευνά την ποιότητα της αστυνομικής προανάκρισης και της δικαστικής ανάκρισης που έγινε και αποκαλύπτει την ποιότητά τους. Είναι μια συμβολή στον αγώνα που δίνουν οι εργάτες και εργάτριες καθαριότητας που είναι οργανωμένοι στην ΠΕΚΟΠ, οι δικηγόροι της Κ. Κούνεβα και το κίνημα αλληλεγγύης, για να μην μπει η υπόθεση αυτή στο αρχείο.

Η κίνηση του 13ου τακτικού ανακριτή δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Μπορούμε να πούμε ότι την περιμέναμε. Οι δικηγόροι της Κ. Κούνεβα, Δ. Βαγιανού και Κ. Παπαδάκης, σε συνεντεύξεις τους είχαν σημειώσει τις παραλείψεις των αστυνομικών και δικαστικών αρχών και είχαν τονίσει την ανάγκη συνέχισης της ανάκρισης σε άλλη βάση, με στόχο την αποκάλυψη της αλήθειας και των φυσικών και ηθικών αυτουργών της δολοφονικής απόπειρας κατά της Κ. Κούνεβα. Περιμέναμε, λοιπόν, ότι κάποιο στιγμή η υπόθεση θα επιχειρούνταν να μπει στο αρχείο, ενώ ερευνούσαμε τις μέχρι τώρα ανακριτικές διαδικασίες.

Όταν πρόκειται για παραβάσεις, ακόμη και ανθρωποκτονίες, που δεν έχουν να κάνουν με το λεγόμενο οργανωμένο έγκλημα, η Αστυνομία συνήθως φτάνει (σύμφωνα με τα όσα η ίδια ισχυρίζεται) σχετικά εύκολα στο δράστη. Σπάνιες είναι οι περιπτώσεις που τα ίχνη του χάνονται. Εγκλήματα που τα διαπράττονται ως αποτέλεσμα σύγκρουσης ανάμεσα σε απλούς ανθρώπους (εγκλήματα τιμής, για περιουσιακές διαφορές, βεντέτες κ.ά.) σπάνια μένουν ανεξιχνίαστα. Ανεξιχνίαστα μένουν συνήθως τα εγκλήματα που διαπράττονται από μαφιόζικα κυκλώματα, που είτε κρύβουν τα ίχνη τους είτε έχουν «άκρες» και τα κουκουλώνουν. Τι συνέβη στην περίπτωση της απόπειρας κατά της Κ. Κούνεβα και οι αστυνομικές αρχές «δεν μπόρεσαν» να μάθουν τίποτα; Δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν; Πάντως, το γεγονός ότι το έγκλημα έξι μήνες μετά παραμένει ανεξιχνίαστο, δείχνει πως δεν είναι έγκλημα τιμής ή αντεκδίκησης, αλλά έγκλημα από μαφιόζικο κύκλωμα. Κάτι που από την πρώτη στιγμή ήταν φανερό. Τι έκανε, όμως, η αστυνομία; Ας το δούμε αναλυτικά.

Δικπεραιώση - «ξεπέτα»

Της προανάκρισης αρχικά επιλήφθηκε το Αστυνομικό Τμήμα Πετραλώνων (ΑΤΠ), ενώ στη συνέχεια ανατέθηκε στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Αθηνών (ΥΑΑ). Κατέθεσαν συνολικά 49 μάρτυρες, οι οποίοι έδωσαν 49 αρχικές και 15 συμπληρωματικές καταθέσεις.

Στο ΑΤΠ χρησιμοποιήθηκαν πέντε διαφορετικοί αστυνομικοί ως ανακριτικοί υπάλληλοι (πάντοτε ανά δύο) για να πάρουν τέσσερις αρχικές και μία συμπληρωματική κατάθεση από τέσσερις μάρτυρες που εξέτασαν! Τους τρεις απ' αυτούς, τη μητέρα της Κ. Κούνεβα και δύο κατοίκους που μένουν κοντά στο σημείο που έγινε η απόπειρα, τους εξέτασαν (πάντοτε ανά δύο) τρεις διαφορετικοί ανακριτικοί υπάλληλοι, την ίδια ημέρα που έγινε η δολοφονική απόπειρα (23.12.2008), και έλαβαν τρεις αρχικές και μία συμπληρωματική κατάθεση. Την επομένη, δύο άλλοι ανακριτικοί υπάλληλοι εξέτασαν την Γ.Α. (στέλεχος της εταιρίας ΟΙΚΟΜΕΤ ΑΕ). Στην ΥΑΑ εξετάστηκαν από 11 ανακριτικούς υπάλληλους 45 μάρτυρες σε 45 αρχικές και 14 συμπληρωματικές καταθέσεις. Μάλιστα, μέσα σε μια μέρα εξετάστηκαν από 9 ανακριτικούς υπάλληλους (ανά δυάδες) 10 μάρτυρες και έδωσαν 9 αρχικές και 2 συμπληρωματικές καταθέσεις.

Η συμμετοχή 16 αστυνομικών ως ανακριτικών υπαλλήλων, χωρίς καν να μπορούμε στον κόπο να εξετάσουμε το περιεχόμενο των ερωταπαντήσεων, υποδηλώνει ότι οι αστυνομικές αρχές έχουν προαποφασίσει την υποβάθμιση αυτής της σοβαρής υπόθεσης. Στις προανακρίσεις που διεξάγουν τα αστυνομικά τμήματα χρησιμοποιούν συνήθως 2, και όχι 16 αστυνομικούς ως ανακριτικούς υπάλληλους. Με αυτό δεν θέλουμε να πούμε, ότι όταν είναι λίγοι οι ανακριτικοί υπάλληλοι η αστυνομική έρευνα είναι αντικειμενική και διεξάγεται σε βάθος. Η πείρα έχει δείξει ότι στη συντριπτική πλειοψηφία των σοβαρών περιπτώσεων η προανάκριση που διεξάγεται από τις αστυνομικές αρχές είναι προβληματική και κατευθυνόμενη σε βάρος των κατηγορούμενων. Ομως, όταν βάζεις τόσους ανθρώπους να κάνουν προανάκριση για ένα έγκλημα, σημαίνει ότι απλώς «ξεπετάς» τους μάρτυρες και δεν ψάχνεις να βρεις κενά, αντιφάσεις, να κάνεις συσχετισμούς ανάμεσα στους μάρτυρες κ.λπ. Δυο βαριεστημένοι αξιωματικοί γράφουν την κατάθεση ενός μάρτυρα, χωρίς να ξέρουν ή να ενδιαφέρονται να μάθουν τι λένε άλλοι μάρτυρες, οι οποίοι καταθέτουν σε άλλους αστυνομικούς. Ρουτίνα για να δείχνουμε ότι κάτι κάνουμε.

Εδιωχναν τους μάρτυρες

Η δολοφονική απόπειρα κατά της

Κ. Κούνεβα έγινε στις 00.18' της 23ης Δεκεμβρίου 2008, στη διασταύρωση των οδών Δρυόπων και Τρώων στα Ανω Πετράλωνα. Μετά τις δραματικές εκκλήσεις της Κούνεβα για βοήθεια, πολλοί κάτοικοι της περιοχής έσπευσαν να τη βοηθήσουν, ενώ άλλοι βγήκαν στα μπαλκόνια των πολυκατοικιών για να δουν τι συμβαίνει. Απ' όλους αυτούς κατέθεσαν μόνο επτά και όχι τις πρώτες μέρες! Στις 23 Δεκεμβρίου κατέθεσαν μόνο δύο απ' αυτούς. Οι άλλοι πέντε κατέθεσαν το Φλεβάρη του 2009, λίγες μέρες πριν κλείσει η προανάκριση από την ΥΑΑ κι ενώ όλη η Ελλάδα ήταν συγκλονισμένη από το έγκλημα, χωρίς να έχει καμιά αμφιβολία τουλάχιστον για τους ηθικούς αυτουργούς, για τους εγκεφάλους που έδωσαν την εντολή!

Από τους μάρτυρες που κατέθεσαν το Φλεβάρη αποκαλύφθηκε ότι όταν ζήτησαν από τους αστυνομικούς που είχαν καταφθάσει στον τόπο της εγκληματικής ενέργειας να κρατήσουν τα στοιχεία τους, αλλά και από όλο τον κόσμο που ήταν εκεί, πήραν την απάντηση ότι δεν χρειάζεται να πάρουν τα στοιχεία, γιατί δεν ήταν αυτόπτες μάρτυρες! Η μάρτυρας Ε.Α κατέθεσε ότι μαζί με την γνωστή της Κ., που ήταν στο σημείο που έγινε η απόπειρα, ρώτησαν τους αστυνομικούς αν θέλουν να τους δώσουν τα στοιχεία τους. Τους απάντησαν ότι δεν χρειάζεται, γιατί δεν είναι αυτόπτες μάρτυρες. Και άλλοι μάρτυρες κατέθεσαν ότι ήταν αρκετοί αυτοί που είχαν βγει στα μπαλκόνια και αν ήθελαν οι αστυνομικοί να πάρουν τα στοιχεία τους θα μπορούσαν να το κάνουν πολύ εύκολα.

Οι δικηγόροι επί μήνες τώρα διαμαρτύρονται στις συνεντεύξεις τους για την ανυπαρξία επιτόπιων έρευνας. Ζητούσαν από τον ανακριτή να εφαρμόσει την έρευνα πόρτα-πόρτα, ρωτώντας τον κόσμο αν τυχόν είδε κάτι εκείνο το βράδυ, πριν, κατά ή μετά το συμβάν. Δηλαδή, να κάνουν αυτό που κάνουν στις περιπτώσεις της διερεύνησης των ενεργειών ένοπλων οργανώσεων. 'Η όπως κάνουν μετά τη δολοφονία κάποιου επώνυμου, που ψάχνουν για μήνες τα διάφορα κυκλώματα, χρησιμοποιούν ρουφιάνους, τρώνε τον κόσμο για να βρουν το δράστη ή κάποιον που να μπορούν να τον εμφανίσουν σαν δράστη. Πιθανόν κάποιοι από τους κατοίκους να είχαν δει κάποια στιγμή τυπικά από τη δολοφονική απόπειρα ή να είχαν δει τους δράστες κατά τη διαφυγή ή κατά την προσέλευσή τους. Ο ανακριτής, όμως, αρνήθηκε να μπει στη διαδικασία αυτής της γνωστής ασφαλίτικης πρακτικής.

Ο ισχυρισμός των αστυνομικών ότι δεν χρειάζεται να πάρουν τα στοιχεία των πολιτών που είχαν τρέξει σε βοήθεια της Κ. Κούνεβα, επειδή δεν είναι αυτόπτες μάρτυρες, δεν ευσταθεί και υποκρύπτει διάθεση συγκάλυψης και

αποπροσανατολισμού της έρευνας. Η Κ. Κούνεβα κατήγγειλε ότι παρακολουθούνταν. Γιατί λοιπόν κάποιος ή κάποιοι από τους κατοίκους να μην είχε δει κινήσεις από τις παρακολουθήσεις των προηγούμενων ημερών;

Αποπροσανατολισμός

Αντίθετα, έσπευσαν από την πρώτη στιγμή να βάζουν στην ατζέντα της προανάκρισης το κεφάλαιο των προσωπικών σχέσεων της Κούνεβα, καθ' υπόδειξη μαρτύρων που καθοδηγούνταν από την ΟΙΚΟΜΕΤ. Τι θα προσέφεραν οι όποιες παλιές σχέσεις της Κ. Κούνεβα; Αυτόπτες δεν ήταν, άρα έψαχναν εκεί υπόπτους, την ίδια ώρα που σήκωναν ένα δίχτυ προστασίας γύρω από τους πραγματικούς υπόπτους. Αυτή η ιστορία ξεκίνησε με την κατάθεση της μάρτυρα Τ.Ε. (καθαρίστρια) που την πατρωνάρισε ο ανακριτής Γ.Ε. Εφθάσαν στο σημείο κατευθυνόμενοι μάρτυρες (Β.Α-Κ, που κατέθεσε στις 5.1.2009) να καταθέτουν ότι η Κ. Κούνεβα έχει σχέσεις με τοκογλύφους και μαφιόζους από τη Βουλγαρία!

Με την κατευθυνόμενη ανακριτική έρευνα για τις προσωπικές σχέσεις της Κούνεβα βρήκαν δύο ανθρώπους και τους κάλεσαν να καταθέσουν. Από τις καταθέσεις τους όμως δεν μπόρεσαν να βγάλουν υπεραξία σε βάρος της Κούνεβα. Να παρουσιάσουν δηλαδή τους ιδιοκτήτες της ΟΙΚΟΜΕΤ ως αθώες περισσότερες, ότι η ΟΙΚΟΜΕΤ εφαρμόζε την εργατική νομοθεσία και ότι οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες στην καθαριότητα δεν έχουν κανένα παράπονο από τον εργολάβο. Ο ανθυπαστυνόμος Π.Α. ρώτησε τον παλιό φίλο της Κούνεβα Β.Γ.: «Σας έχει αναφέρει ποιοι μπορεί να βρίσκονται πίσω από τις απειλές»; Ο Β.Γ. απάντησε: «Πίστευε ότι βρίσκονταν η εταιρία που εργάζονταν λόγω της συνδικαλιστικής της δράσης». Η απόπειρα να βγάλουν υπεραξία απ' αυτούς τους μάρτυρες απέτυχε. Αυτό όμως δεν απέτρεψε τους ανακριτές από την προβοκατόρικη έρευνα σε βάρος της Κούνεβα.

Δίχτυ προστασίας στην ΟΙΚΟΜΕΤ

Η μητέρα της Κούνεβα, που κατέθεσε πρώτη, απαντώντας στην ερώτηση ποιος μπορεί να είναι πίσω από την απόπειρα κατά της κόρης της, απάντησε ότι μπορεί να είναι κάποιος από την εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ ΑΕ, γιατί θέλουν να τη διώξουν και δεν μπορούν επειδή είναι συνδικαλιστριά, ή κάποιος από το καφενείο που είναι δίπλα στο σπίτι τους, γιατί με τον ιδιοκτήτη του δημιουργήθηκαν διάφορα προβλήματα. Την επομένη, στις 24 Δεκεμβρίου, ο ανακριτής του ΑΤΠ κάλεσε το στέλεχος της ΟΙΚΟΜΕΤ Γ.Α. (που έδωσε στη συνέχεια πολλές συμπληρωματικές καταθέσεις) και με τις ερωτήσεις που υπέβαλε επιχείρησε

να διασκεδάσει την εικόνα που δημιούργησε για την εταιρία η μητέρα Κούνεβα με την κατάθεσή της. Ρωτήθηκε η Γ.Α.: «Είχε πρόθεση η εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ να απολύσει την Κούνεβα»; Απάντησε ότι η εταιρία δεν είχε καμία πρόθεση να την απολύσει!

Υπάρχουν, όμως, και άλλα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι ανακριτές επεδίωκαν να βγάλουν καθαρή την ΟΙΚΟΜΕΤ. Στις 9.2.2009 καταθέτει στον ανακριτή Ν.Γ., ο Δ.Σ., πρώην επόπτης της ΟΙΚΟΜΕΤ και ανάμεσα στ' άλλα αναφέρει: «Από την εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ μου είχαν ζητήσει εκείνο το διάστημα να την ελέγχο καθημερινά και να είμαι αυστηρός στον έλεγχο. Μου είχαν ζητήσει να της κάνω με την παραμικρή αφορμή αναφορά, ούτως ώστε να έχουν πατήματα για να τη διώξουν». Ολως... συμπτωματικά, την επομένη καταθέτει ο Ν.Κ., στέλεχος της ΟΙΚΟΜΕΤ, που από επόπτης έχει προαχθεί σε υπεύθυνο έργου, και ανάμεσα στ' άλλα καταθέτει ακριβώς τα αντίθετα μ' αυτά που είπε ο Δ.Σ. Ρωτήθηκε: «Είχατε εντολή από την εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ ΑΕ να πιέζετε περισσότερο την Κούνεβα κατά την διάρκεια των ελέγχων»; Απάντηση: «Όχι, αντίθετως η διοίκηση της ΟΙΚΟΜΕΤ μας έλεγε να συμπεριφερόμαστε σε όλους τους υπάλληλους με το καλύτερο τρόπο χωρίς να κάνουμε διακρίσεις! Χρειάζεται να προσθέσουμε τίποτα περισσότερο για να φανεί ότι ο μάρτυρας καταθέτει καθ' υπαγόρευση της ΟΙΚΟΜΕΤ; Δεν είναι φανερό το δίχτυ προστασίας των ανακριτικών υπαλλήλων προς την ΟΙΚΟΜΕΤ; Μια διασύνδεση που αποσκοπεί να βγάλει αθώα περισσότερα την εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ ΑΕ του Οικονομάκη που είναι στέλεχος του ΠΑΣΟΚ στον Πειραιά.

Οι ανακριτικοί υπάλληλοι, επιδιώκοντας την αγιοποίηση της εταιρίας, υπέβαλαν ερωτήσεις στους μάρτυρες-τσιράκια για το εάν εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία και εάν υπάρχουν παραπάνω από τους εργαζόμενους. Τα τσιράκια απαντούσαν ότι η εταιρία εφαρμόζει την εργατική νομοθεσία και ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα παράπονο!

Οι δικηγόροι της Κούνεβα στις συνεντεύξεις τους και στο υπόμνημά τους επισήμαναν και άλλες σημαντικές παραλείψεις και «αστοχίες», τόσο κατά την προανάκριση όσο και κατά την τακτική ανάκριση. Ζητούν, δε, να συνεχιστεί η τακτική ανάκριση για την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης. Συντασσόμεστε μ' αυτές τις επισημάνσεις και απαιτούμε να εφαρμοστούν στο ακέραιο όλα τα αιτήματα των συνηγόρων. Πρέπει να κληθούν ξανά όλοι οι μάρτυρες που εισέφεραν σημαντικά στοιχεία ξεμπροστιάζοντας την ΟΙΚΟΜΕΤ και τον ιδιοκτήτη της Ν. Οικονομάκη. Είναι επιβεβλημένο να εφαρμοστεί ευρέως και η κατ' αντιπαράσταση εξέταση μαρτύρων.

Όλη η Ελλάδα μια Μανωλάδα

Είναι γνωστά τα τελευταία γεγονότα της Μανωλάδας. Δυο μεγαλοκτηνοτρόφοι εμφανίστηκαν στην πλατεία σέρνοντας πίσω από τα μηχανάκια γυμνούς δυο μετανάστες από το Μπαγκλαντές, τους οποίους προηγουμένως είχαν βασανίσει φρικτά. Ο συμβολισμός παρέπεμπε ευθέως στο αμερικάνικο φαρ-ουέστ, όπως αποδίδεται μέσα από τη μακρά κινηματογραφική φιλολογία. Απλά, το άλογο αντικαταστάθηκε από το μηχανάκι.

Οι δικαστικές αρχές μπουζούριασαν τους δυστυχείς μετανάστες και τους προφυλάκισαν κατηγορούμενους για απόπειρα ζωοκλοπής από

κοινού. Καταγγελία για κλοπή ζώων δεν υπήρξε από κανέναν κτηνοτρόφο της περιοχής. Ούτε οι δυο καουμπόηδες έπιασαν τους μετανάστες να έχουν κλέψει ζώα ή να βρίσκονται μέσα στους στάβλους τους. Όπως οι ίδιοι κατέθεσαν, τους είδαν να πηγαίνουν προς τα εκεί! Αυτά, όμως, είναι ψιλά γράμματα για τους εισαγγελείς. Τα κακουργήματα θεωρήθηκαν δεδομένα.

Όσο για τα αδικήματα των καουμπόηδων, αυτά χαρακτηρίστηκαν απλά πλημμελήματα και φυσικά αφέθηκαν ελεύθεροι, μέχρι να έρθει η ώρα να δικαστούν και να «καθαρισουν» με κάποιες μικροποινές με αναστολή (αν

όχι να αθωωθούν). Άλλωστε, τα θύματά τους είναι σχεδόν βέβαιο πως μέχρι τότε θα έχουν απελαθεί. Ήταν τέτοιο το μένος των δικαστικών αρχών που δεν έδωσαν καν παραγγελία για ιατροδικαστική εξέταση, μολοντί ήταν εμφανή τα σημάδια στα κορμιά των μεταναστών.

Γιατί να απορούμε, όμως; Οι δικαστικές αρχές της Ηλείας λειτούργησαν απόλυτα προσαρμοσμένοι στο κλίμα των ημερών. «Μηδενική ανοχή» δεν ζητάει ο Παπανδρέου; Σε υπ' αριθμόν ένα θέμα δεν έχει αναγορεύσει τη «λαθρομετανάστευση» ο Καραμανλής μετά τις εκλογές; Σε καθημερινά πογκρόμ δεν επιδίδονται οι

πραϊτόρες του Μαρκογιαννάκη; Δεν ξυλοκοπούνται μετανάστες για φύλλου πήδημα από νταβραντισμένους μπάτσους; Δεν επέτρεψαν στους Χρυσσαυγίτες να διώξουν με καθημερινή βία τους μετανάστες από τον Άγιο Παντελεήμονα, τρομοκρατώντας όποιον κάτοικο της περιοχής είχε αντίθετη γνώμη; Δεν έφερε η κυβέρνηση στη Βουλή ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία αποτελεί λόγο απελασης η κατηγορία για αδικήματα που τιμωρείται με φυλάκιση τριών μηνών; Για τους μετανάστες δεν ισχύει ούτε το κατοπαθημένο τεκμήριο αθωότητας. Αρκεί και μόνο η κατηγορία για ένα ελαφρύτατο πλημμέ-

λημα για να απελαθούν. Δεν χρειάζεται δίκη. Η διοικητική ποινή τους επιβάλλεται πριν αποφανθεί το δικαστήριο για την ενοχή ή την αθωότητά τους.

Ο Καρατζαφέρης πλέον έχει περάσει σε δεύτερη μοίρα. Τον τόνο πλέον δίνουν τα συγκροτήματα των ΜΜΕ. Το παιχνίδι το κάνει η κυβέρνηση. Οι εξελίξεις των τελευταίων μηνών αποτελούν ντροπή για την εργατική τάξη της Ελλάδας. Τα αστικά κόμματα βλέπουν ότι κερδίζουν ψήφους όσο περισσότερο σκληρή είναι η ρατσιστική πολιτική τους! Αυτό δεν θα το πληρώσουν μόνο οι μετανάστες, θα το πληρώσουμε όλοι.

Και στο Βόλο «ΠΕΚΟΠ»

Σωματείο εργαζόμενων καθαριστριών στους εργολάβους ιδρύθηκε και στο Βόλο και αυτό αποτελεί σίγουρα μια επιτυχία του κινήματος που δημιουργήθηκε μετά τη δολοφονική επίθεση ενάντια στην Κωνσταντίνα Κούνεβα.

Το Σάββατο 30 Μάη έγινε η πρώτη συγκέντρωση καθαριστριών στο Εργατικό Κέντρο Βόλου και ενώ είχε ήδη κατατεθεί καταστατικό και αίτηση για την έγκριση του σωματείου στο Πρωτοδικείο. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν καθαριστριες που εργάζονται σε εργολάβους που έχουν πάρει την καθαριότητα διάφορων δημόσιων κτιρίων, ενώ η πρόεδρος και η αντιπρόεδρος της ΠΕΚΟΠ ήταν καλεσμένες για να βοηθήσουν με την πείρα τους τις συναδέλφους τους.

Οι καθαριστριες συναντήθηκαν με στελέχη του ΕΚΒ και ζήτησαν στήριξη στον αγώνα τους ενάντια στην εγκατάσταση νέου εργολάβου καθαριότητας στο ΙΚΑ Μαγνησίας, ο οποίος ζητά από τις καθαριστριες να υπογράψουν συμβάσεις με μειωμένο ωράριο, για να μην τους κολλά βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα. Έτσι, αποφασίστηκε να γίνει παρέμβαση στη διευθύντρια του ΙΚΑ Μαγνησίας. Μολοντί το ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων ΙΚΑ Μαγνησίας δεν έβγαλε ούτε μια ανακοίνωση, η Αγώνιστική Συνδικαλιστική Πρωτοβουλία Εργαζομένων ΙΚΑ Μαγνησίας έκανε πολλές παρεμβάσεις και εξακολουθεί να στηρίζει ενεργά τον αγώνα των καθαριστριών ενάντια στους εργολάβους, που τώρα ξεκινά στο Βόλο.

Φυσικά, οι εργολάβοι, αισθανόμενοι την απειλή, δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Πέρα από τις απειλές

προς μέλη του νέου σωματείου καθαριστριών (μέχρι και απειλητικά τηλεφωνήματα γίνονται, όπως έχουν καταγγείλει εργαζόμενες), άρχισαν να κινούν τα νήματα σε διάφορα τμήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, σε μια προσπάθεια να απομακρύνουν τους εργαζόμενους

που στέκονται αλληλέγγυοι στις καθαριστριες και στηρίζουν τον αγώνα τους. Είναι χαρακτηριστικό πως κατά την παρέμβαση του ΕΚΒ στο ΙΚΑ Μαγνησίας απαγορεύτηκε να παρευρίσκονται συνδικαλιστές από άλλους κλάδους και από φοιτητικούς συλλόγους. Οι γραφειοκρά-

τες θέλουν να κρατήσουν το παιχνίδι στα χέρια τους, για να μπορέσουν στη συνέχεια να αφαιρέσουν κάθε αγωνιστική πρωτοβουλία από τις καθαριστριες, καθιστώντας τις ομήρους τους και ομήρους των εργολάβων. Τα ίδια που προσπαθούσαν να κάνουν παλιότερα με την ΠΕΚΟΠ.

Νέο σωματείο καθαριστριών σε εργολάβους

Όλες εμείς οι καθαριστριες που απασχολούμαστε από εργολάβους στο ΙΚΑ, το νοσοκομείο, το πανεπιστήμιο, τον ΟΣΕ, τις τράπεζες και τόσες άλλες υπηρεσίες αντιμετωπίζουμε την ίδια σκληρή πραγματικότητα από τους εργοδότες. Δουλεύουμε κάτω από τις πιο δύσκολες συνθήκες, μέσα στα χημικά και την ορθοστασία, κάνουμε μια από τις πιο βαριές δουλειές και όμως οι λέξεις «εργατικό δικαίωμα» είναι ανύπαρκτες στον κλάδο μας.

◆ Οι εργοδότες δεν μας πληρώνουν όσα προβλέπει ο νόμος.

◆ Άλλα υπογράφουμε και άλλα παίρνουμε στο χέρι.

◆ Σχεδόν ποτέ δεν μας δίνουν τις συμβάσεις που υπογράφουμε για να μην ξέρουμε τι δικαιούμαστε.

◆ Πολλές φορές υπογράφουμε «λευκά χαρτιά» και μετά οι εργοδότες συμπληρώνουν ό,τι θέλουν. Άλλες φορές δεν υπογράφουμε τίποτα.

◆ Με διάφορα κόλπα δεν μας κολλάνε τα βαρέα και ανθυγιεινά που δικαιούμαστε και πολλές φορές μας κλέβουν ακόμη και στον αριθμό των ενσήμων.

◆ Δουλεύουμε απλήρωτες υπερωρίες.

◆ Δεν παίρνουμε τα ρεπό και τις άδειες που δικαιούμαστε, ούτε και τα επιδόματα ή τις αυξήσεις.

◆ Ζούμε συνέχεια μέσα στην αβεβαιότητα αφού οι συμβάσεις μας είναι ορισμένου χρόνου και κανένας δεν ξέρει αν αύριο θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε.

Και αυτό παρότι καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες στην καθαριότητα των

υπηρεσιών. Και όταν τολμήσουμε να διαμαρτυρηθούμε η απάντηση των εργοδοτών είναι οι εκφοβισμοί, «αν μιλήσεις, θα απολυθείς», ακόμη και τα απειλητικά τηλεφωνήματα.

Και όλα αυτά για να κερδίζουν αυτοί οι κύριοι εκατομμύρια πάνω στις δικές μας πλάτες και στις πλάτες όλου του λαού. Γιατί είναι τα λεφτά όλων εμάς που δίνουν οι δημόσιες υπηρεσίες στους εργολάβους για να μπορούν αυτοί να πλουτίζουν.

Ως εδώ, ήρθε η ώρα να πούμε φτάνει πια! Δεν είμαστε σκουπίδια, είμαστε άνθρωποι έχουμε δικαιώματα και αξιοπρέπεια! Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Ήρθε η ώρα να διεκδικήσουμε το ό,τι μας ανήκει!

Για να γίνει αυτό χρειάζεται να οργανωθούμε και να παλέψουμε όλες μαζί! Για αυτό ιδρύσαμε σωματείο καθαριστριών σε εργολάβους στο Βόλο. Το σωματείο μπορεί να γίνει το πιο δυνατό μας όπλο αν όλες γραφτούμε σε αυτό και αν παλέψουμε σαν μια γροθιά. Μόνο τότε θα καταφέρουμε να κερδίσουμε ό,τι μας έχουν στερήσει.

Απαιτούμε:

◆ Την αυστηρή τήρηση της εργατικής-ασφαλιστικής νομοθεσίας σε όλες τις εργαλαβίες καθαριότητας

◆ Την κατάργηση των εργολαβιών και την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού καθαριότητας σε όλες τις υπηρεσίες

Γράψου τώρα στο νέο σωματείο καθαριστριών σε εργολάβους στο Βόλο!

Πρώτη ανοιχτή συνέλευση του σωματείου την Κυριακή 28 Ιουνίου 7μμ στο Εργατικό Κέντρο Βόλου

Επιλέγουν δουλέμπορο!

Για δεύτερη φορά η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΙΥΕ) παρενέβη σε δικαστική διαφορά ανάμεσα σε δυο εργολάβους καθαριότητας, που «χτυπιούνται» για την εργολαβία του Μετρό. Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο, πως η ΟΙΥΕ παρενέβη με το δικηγόρο της υπέρ της πρόσφυγής που έχει καταθέσει η μια εταιρία σε βάρος της άλλης, που πήρε τη δουλειά, επικαλούμενη πως η προσφορά είναι ιδιαίτερα χαμηλή και οδηγεί σε παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Την περασμένη Τετάρτη, η ΟΙΥΕ παρενέβη και πάλι για να παραταθεί η προσωρινή διαταγή μέχρι να βγει η απόφαση για τα ασφαλιστικά μέτρα που άσκησε η εταιρία που έχασε το διαγωνισμό.

Ανεξάρτητα από το τι λέει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, με την παρέμβασή της στηρίζει τον «καλό» εργολάβο ενάντια στον «κακό», ενώ μέχρι στιγμής δεν έχει κουνήσει το δαχτυλάκι της για να υλοποιηθεί η συμφωνία που είχε υπογράψει στις 2 Απριλίου στον ΗΣΑΠ και πρόβλεπε την άμεση αποπομπή του εργολάβου Οικονομάκη. Ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός, ακόμη και τώρα, προωθεί όχι τη γραμμή του διωξίματος των εργολάβων και της πρόσληψης μόνιμου προσωπικού καθαριότητας, αλλά της παραμονής των εργολάβων, οι οποίοι υποτίθεται ότι θα εξαναγκαστούν να τηρούν νομοθεσία και συμβάσεις.

Ορισμένοι εργολάβοι (και ο Οικονομάκης) παριστάνουν τώρα τους νομοταγείς και τα καλά παιδιά. Κάνουν έναν ελιγμό για να κατοχυρώσουν τη θέση τους, να ξεφουσκώσει το κίνημα που τους πίεσε αρκετά, μετά τη δολοφονική απόπειρα κατά της Κ. Κούνεβα, να αδυνατίσει η θέση της ΠΕΚΟΠ κι ύστερα να επιστρέψουν στο παλιό αγαπημένο τους σπορ του δουλεμπορίου. Υπάρχουν, λοιπόν, άνθρωποι που αντί να δουν τον ξεκάθαρο ελιγμό που κάνουν οι δουλέμποροι, μιλούν για νίκη του κινήματος. Δεν θα είναι αυτοί, βέβαια, που θα υποστούν την εκδικητικότητα των εργολάβων, όταν αυτοί ξανααισθανθούν δυνατοί. Θα είναι οι καθαριστριες, ενώ αυτοί θα κάνουν και πάλι πως δεν βλέπουν τι γίνεται γύρω τους.

Από την άποψη αυτή, πρέπει να πούμε για μια ακόμη φορά ότι ο αγώνας για το διώξιμο του δουλέμπορου από τον ΗΣΑΠ, που είχε φτάσει σε ένα πολύ καλό σημείο, σήμερα έχει κάνει μια μεγάλη κοιλιά, επειδή σ' ένα σημαντικό κομμάτι του κινήματος αλληλεγγύης κυριαρχούν οι ιδεοληψίες του «όλα ή τίποτα».

Στο πλευρό των καπιταλιστών η Δικαιοσύνη

Ακόμα μια ομάδα εργατών των «Σφαγείων Αγρινίου» καταδικάστηκε σε ποινές φυλάκισης 8 μηνών με αναστολή από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αγρινίου. Πρόκειται για 20 εργάτες, που συνέλαβαν οι μπάτσοι, επειδή περιφρούρουσαν τις κινητοποιήσεις τους έξω από το εργοστάσιο. Τον Απρίλη άλλοι 23 εργάτες είχαν καταδικαστεί σε φυλάκιση 4 μηνών με αναστολή.

Η αστική Δικαιοσύνη κάνει το καθήκον της. Στέκεται στο πλευρό των αφεντικών.

■ Πανελλαδικές εξετάσεις

Καλύτερες φέτος οι επιδόσεις, χιλιάδες και πάλι οι χαμένες θέσεις και οι υποψήφιοι κάτω από τη βάση

Το μέγιστο πρόβλημα της δημιουργίας δεκάδων χιλιάδων κενών θέσεων, κυρίως στα περιφερειακά Τμήματα ΤΕΙ την τελευταία τριετία, υποχρέωσε φέτος την κυβέρνηση να τροποποιήσει κατά τι τη ρότα της. Το πρόβλημα αυτό είχε επανειλημμένα ξεσηκώσει τις λεγόμενες «τοπικές κοινωνίες», που βάσιζαν την όποια «ανάπτυξη» τους στην ύπαρξη των φοιτητών, ενώ η κατάσταση συνεχώς οξύνονταν λόγω και της οικονομικής κρίσης. Θυμίζουμε ότι μόνο πέρυσι χάθηκαν 18.512 θέσεις, ενώ οι ορφανές θέσεις την τελευταία τριετία ανέρχονται σε 50.412. Η αλλαγή ρότας σε σχέση με τη διαχείριση του προβλήματος των «πεθαμένων» Τμημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, κρίθηκε, ως φαίνεται, αναγκαία λόγω και της διεξαγωγής των ευρωεκλογών και των κακών μαντάτων που έρχονταν από τις δημοσκοπήσεις. Έτσι οι εντολές άνωθεν δόθηκαν (αυτά βεβαίως γίνονται πάντα στο παρασκήνιο και εν κρυπτώ) και η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων

προχώρησε σε προσεκτική διαχείριση των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας, έτσι ώστε οι υποψήφιοι να πετύχουν καλύτερες επιδόσεις σε σχέση με πέρυσι και να μειωθεί ο αριθμός των γραπτών κάτω από τη βάση του 10. Σα γύφτικο σκεπάρνι βγήκε και καμάρωνε ο Σπηλιωτόπουλος, ισχυριζόμενος ότι «οι μαθητές ήταν φέτος καλά προετοιμασμένοι», ενώ όλοι γνωρίζουμε το λύσιμο των παιδιών πάνω απ' τα βιβλία μπροστά από τις πανελλαδικές εξετάσεις. Παρόλ' αυτά και φέτος δεκάδες χιλιάδες θα είναι τα παιδιά που δεν θα κατορθώσουν να διαβούν τις πόρτες των ΑΕΙ-ΤΕΙ και χιλιάδες οι χαμένες θέσεις, αφού παραμένει ακλόνητος ο μηχανισμός καταρτοποίησης, οι πανελλαδικές εξετάσεις και το βαθμολογικό πλακόν της βάσης του 10.

Ο μειωμένος κατά 5.000 περίπου σε σχέση με πέρυσι αριθμός των φετινών υποψηφίων (85.354 υποψήφιοι φέτος έναντι 90.508 πέρυσι) σε συνδυασμό με την αύξηση των προσφερόμενων θέσεων («φρού-

σκωμα» που προήλθε λόγω της ίδρυσης 16 νέων Τμημάτων, 13 στα ΤΕΙ και 3 στα ΑΕΙ και λόγω της αύξησης των θέσεων στα περιφερειακά Ιδρύματα) και τις καλύτερες επιδόσεις των υποψηφίων, συνηγούνται στη μείωση των κενών θέσεων στα περιφερειακά κυρίως Τμήματα. Βεβαίως το πού θα «καθίσει» ο τελικός αριθμός θα εξαρτηθεί και από τις ανταχίες των νοικοκυριών των λαϊκών στρωμάτων (η πλειοψηφία των οποίων κατοικεί στα μεγάλα αστικά κέντρα), που αδυνατούν και λόγω της οικονομικής κρίσης, να στείλουν τα παιδιά τους στην επαρχία να σπουδάσουν, που επηρεάζουν τις προτιμήσεις των υποψηφίων και τη συμπλήρωση των μηχανογραφικών.

Τα στοιχεία με τις βαθμολογίες των υποψηφίων, που ανακοίνωσε το υπουργείο Παιδείας, έδειξαν αύξηση των βαθμολογιών στη μεσαία κλίμακα και ίδιο περίπου ποσοστό αριστούχων σε σχέση με πέρυσι. Τα παραπάνω συνηγορούν σε τάση ανόδου στα χαμηλόβαθμα Τμήμα-

τα, ενώ στα Τμήματα υψηλής ζήτησης θα γίνει και πάλι σφραγή λόγω των περιορισμένων θέσεων (μειώνονται σταθερά τα τελευταία χρόνια) και των επιδόσεων και του αριθμού αυτών που τα διεκδικούν.

Οι πανελλαδικές, η ίδια η εκπαιδευτική διαδικασία, οι ταξικές διαφορές στην κοινωνία, που παίζουν καθοριστικό ρόλο στην απόκτηση των «εφοδίων» για τη διεκδίκηση μιας θέσης στα Πανεπιστήμια, κατασκευάσαν και φέτος τους «αποτυχήντες». Στα Μαθηματικά Τεχνολογικής Κατεύθυνσης 2 το ποσοστό των υποψηφίων που έγραψε κάτω από τη βάση είναι 67,09%, στην Ιστορία Γεν. Παιδείας 62,23%, στη Φυσική Τεχν. Κατ. 2 53,45%, στην Ιστορία Θεωρητ. Κατ. 45,91%, στα Μαθηματικά Τεχν. Κατ.1 43,27%, στα Αρχαία Ελληνικά Θεωρ. Κατ. 39,71%, στα Λατινικά Θεωρ. Κατ. 38,84%, στη Βιολογία Γεν. Παιδ. 35,19%, στη Νεοελληνική Λογοτεχνία 31,5% κ.λ.π. Εξίσου μεγάλα είναι και τα ποσοστά των υποψηφίων που έγραψαν κάτω ακόμα και

από το 5, όπως στη Φυσική Τεχν. Κατ.2 (45,07%), στην Ιστορία Γεν. Παιδείας (31,44%), στην Ιστορία Θεωρ. Κατ. (24,71%), στα Μαθηματικά Τεχ. Κατ.1 (23,79%), κ.λ.π.

Ρεκόρ επίσης σημείωσαν και οι αναβαθμιολογήσεις, στοιχείο ενδεικτικό της εγγενούς αδυναμίας του ίδιου του συστήματος των εξετάσεων. Τα πρωτεία είχαν και πάλι τα θεωρητικά μαθήματα της Νεοελληνικής Γλώσσας, της Ιστορίας, των Αρχαίων Ελληνικών, της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας.

Το σύστημα αποδίδει και αυτό το έχουν κατανοήσει όλοι οι κρατούντες. Γι' αυτό και διαφυλάττουν ως κόρη οφθαλμού την καρμιοδία των πανελλαδικών και τώρα την κάνουν πιο κοφτερή με αυτά που απεργάζονται στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, στο πλαίσιο του «διαλόγου». Γιατί θέλουν να τσακίσουν την ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Γιούλα Γκεσούλη

Τα κομματικά επιτελεία του ΠΑΣΟΚ εξειδικεύουν τις θέσεις για την Παιδεία

Με την καθοδήγηση της Άννας Διαμαντοπούλου και σε συνεργασία με ημετέρους «ειδικούς» και εκπροσώπους όλων των βαθμίδων, οι κομματικές επιτροπές του ΠΑΣΟΚ επεξεργάζονταν όλους αυτούς τους μήνες την εξειδίκευση των θέσεων για την Παιδεία. Τις άγρια νεοφιλελεύθερες θέσεις του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία, τις παρουσιάσαμε σε προγενέστερο φύλλο της εφημερίδας (αρ. φύλ. 551, 11 Απρίλη 2009), όμως σύντομα, λέει, θα έχουμε και την εξειδίκευσή τους. Πρόγευση πήραν ήδη οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας από την ομιλία της Διαμαντοπούλου στην 78η Γενική Συνέλευση, που πραγματοποιήθηκε αυτή την εβδομάδα, όπως και ένιωσαν από πρώτο χέρι το μέγεθος του αυταρχισμού που φέρνει η μαραδιά της εξουσίας.

Οι «εξειδικευμένες» θέσεις, τις οποίες οσονούπω θα δεχθούμε κατακέφαλα είναι οι εξής:

– Χρηματοδότηση στο 5% στο τέλος της τετραετίας και 2% για την έρευνα. Εγγύηση γι' αυτό αποτελεί όλη η προηγούμενη διακυβέρνηση από το ΠΑΣΟΚ, κατά την οποία η Παιδεία ήταν και πάλι ο φτωχός συγγενής, αλλά και η στα-

ση του ΠΑΣΟΚ σήμερα απέναντι στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης, όπου ούτε για μια στιγμή δεν αμφισβητείται η απλόχερη ενίσχυση του κεφαλαίου. Την ίδια λαμπρή εξαγγελία είχε κάνει βεβαίως και ο Καραμανλής, που μετά επικαλέστηκε την «καμένη γη» και τώρα πιπιλάει την καράμελα της κρίσης. Από Μαυρογιαλούς έχουμε μεγάλη εμπειρία. Βεβαίως, τα χρήματα αυτά δεν θα δοθούν χωρίς ανταλλάγματα. Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ περιλαμβάνει ως προϋπόθεση τη «λογοδοσία» των εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου. Ο παραλληλισμός με την αξιολόγηση, που θέσπισε η ΝΔ, των Πανεπιστημίων ως όρος για τη χρηματοδότηση των μεταπτυχιακών τους και η κατάρτιση τετραετών αναπτυξιακών προγραμματισμών συμφεροννημένων με την κυβέρνηση είναι εμφανέστατος.

– Το Ολοήμερο Σχολείο γίνεται ο καθολικός τύπος σχολείου. Το ΠΑΣΟΚ θα προωθήσει δηλαδή με πιο έντονους ρυθμούς την προσαρμογή του σχολείου στις εργασιακές σχέσεις-μπάχαλο των γονιών. Για να λουστράρει το «πάργαρο» παιδιών μιλάει για ενιαί-

ο πρόγραμμα και νέα αναλυτικά προγράμματα. Τιμωροδία για το καθεστώς των ωρομίσθιων, που στελεχώνουν το ολοήμερο παιδοφυλακτήριο.

– Επανεξέταση της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Προσέξτε, δε μιλάει για υποχρεωτική, καθολική επιμόρφωση σε τακτά χρονικά διαστήματα, πανεπιστημιακού τύπου, γιατί δε θέλει να αναλάβει καμιά τέτοια δέσμευση που κοστίζει. Οι ταχύρυθμες, της «πλάκας» επιμορφώσεις, στην κατεύθυνση που ορίζει ο προσανατολισμός της εκπαίδευσης στην αγορά θα είναι και πάλι ο κανόνας.

– Εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών. Αξιοποίηση δηλαδή των νόμων της «μεταρρύθμισης Αρσένη». Αυταρχισμός, καταστολή, οσφυοκαμψία, υποταγή, επιβολή σιγής νεκροταφείου, ώστε η κυρίαρχη πολιτική να εφαρμόζεται αναντίρρητα.

– Σταδιακός περιορισμός γνωστικών αντικείμενων. Διεύρυνση μαθημάτων επιλογής στο Λύκειο. Εθνικό Απολυτήριο. Τα ΑΕΙ θα ορίζουν τα γνωστικά αντικείμενα και το συντελεστή βαρύτητας. Ένα

σχολείο δηλαδή σκληρά ταξικό, που ενισχύει τη διαφοροποίηση και κατηγοριοποίηση των μαθητών, ένα σχολείο που σμιλεύει τον «μερικό» και υποταγμένο άνθρωπο και εργαζόμενο. Και ένα εξεταστικό σύστημα πολύ σκληρό, αφού η απόκτηση του Εθνικού Απολυτηρίου προβλέπει όλες τις τάξεις του Λυκείου σε 8-9 μαθήματα, ενώ υψώνονται τείχη ψηλά και από τα

Πανεπιστήμια με την καθιέρωση συντελεστών βαρύτητας, κ.λ.π.

– Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση συνδεδεμένη με την ανάπτυξη και την απασχόληση. Χωροταξικός σχεδιασμός και σύσταση ανεξάρτητου συμβουλευτικού οργάνου για τη δημιουργία νέων τμημάτων. Μελέτη βιωσιμότητας του σημερινού αριθμού τμημάτων και σχολών

των ΑΕΙ-ΤΕΙ. Δηλαδή προβλέπεται η διατήρηση των δυο τύπων σχολείων και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, έναν για την «πλέμπα» και έναν για την ελίτ. Η ανάπτυξη και απασχόληση οδηγούν στην πλήρη υποταγή στις επιχειρήσεις και τις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς και στην αποφασιστική συρρίκνωση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της Παιδείας.

Δάσκαλε που δίδασκες

Μείζον πολιτικό θέμα δημιουργείται με την υποψηφιότητα στελέχους και υποψηφίου βουλευτή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε εκλογές για πανεπιστημιακά όργανα, οι οποίες γίνονται φυσικά με το νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου. Πρόκειται για τον αναπληρωτή καθηγητή του ΑΠΘ Γιώργο Γρόλλιο, που κατήλθε ως μοναδικός υποψήφιος για την προεδρία του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης της Παιδαγωγικής Σχολής του ΑΠΘ.

Είναι γνωστό ότι οι πρυτανικές εκλογές και οι εκλογές κοσμητόρων και προέδρων Τμημάτων απετέλεσαν casus belli για το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα. Ήταν η πρώτη μεγάλη μάχη που δόθηκε από το «μπλοκ των καταλήψεων». Μια μάχη που περιλάμβανε ακτιβιστικές ενέργειες μπλοκαρίσματος των εκλογών ή σαμποταρίσμά τους με άρπασμα των καλών και κάψιμο του περιεχομένου τους. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Οι εκλογές γίνονται με βάση το νόμο-πλαίσιο και

η διαδικασία συνιστούσε μια πρόκληση προς τους φοιτητές που επί τούτους μήνες, επί δυο συνεχής χρόνια έδωσαν μάχη για να μην περάσει ο νόμος-πλαίσιο, δεσμευόμενοι στη συνέχεια ότι θα αγωνιστούν ενάντια σε κάθε απόπειρα εφαρμογής του, με στόχο να τον καταργήσουν στην πράξη. Ακόμη και σήμερα, μολονότι το φαινόμενο δεν αναπτύσσεται στην έκταση και με την ένταση της πρώτης χρονιάς, έχουμε μαχητικές ενέργειες σαμποταρίσματος των εκλογών, ενώ ακόμα και η παράταξη του Περιόστου καλεί σε αποχή.

Ο κ. Γρόλλιος κοιτάζει την καριέρα του και γράφει στα παλιά του τα παπούτσια το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα. Δεν ξέρουμε ποια ακριβώς είναι η σχέση του με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τις συνιστώσες της, από τη στιγμή όμως που πολύ πρόσφατα υπήρξε υποψήφιος ευρωβουλευτής επιβάλλεται η αποφασιστική πολιτική του καταδίκη, για να σταλεί ένα μήνυμα με ευρύτερη σημασία.

■ Free Gaza Movement

Νέα αποστολή στη Γάζα

«Περίεργες» καθυστερήσεις επιβάλλουν οι κυπριακές αρχές στα δυο σκάφη του Free Gaza Movement. Τα σκάφη ήταν έτοιμα να αποπλεύσουν την Πέμπτη το πρωί, όμως οι κυπριακές αρχές δεν τους έδωσαν απόπλου, επικαλούμενες κάποια γελοία γραφειοκρατικά προσκόμματα και θέλοντας να κάνουν έλεγχο ασφαλείας σε σκάφη που έχουν ελεγχθεί και έχουν αποπλεύσει ξανά από τη Λάρνακα. Τα δυο ελληνικά σκάφη θα έφευγαν με προορισμό τη Γάζα, μεταφέροντας ανθρώπους από 14 χώρες, 3 τόνους φαρμάκων και 15 τόνους τσιμέντου.

Αυτή είναι η όγδοη αποστολή του Free Gaza Movement προς την αποκλεισμένη Γάζα. Τα δυο σκάφη με τα οποία υλοποιείται έχουν το καθένα τη δική του ιστορία. Ο «Δημήτρης Κ» ήταν το ένα από τα δυο καΐκια που έσπασαν τον αποκλεισμό της Γάζας, μετά από 41 χρόνια, στις 23 Αυγούστου του 2008. Ο «Αρίων» είναι το σκάφος με

Ο «Αρίων» φορτώνεται με φάρμακα στο λιμάνι της Λάρνακας

το οποίο επιχειρήθηκε η έβδομη αποστολή και δέχτηκε επίθεση από ισραηλινά πολεμικά σκάφη στα διεθνή ύδατα, στις 15 Γενάρη του 2009, με αποτέλεσμα να εξαναγκαστεί να μη συνεχίσει το ταξίδι του (είχε προηγηθεί ο διεμβολισμός του «Dignity», στις 29 Δεκέμβρη του 2008, κατά την έκρηξη απόπειρα του Free Gaza Movement να σπάσει τον αποκλεισμό στη διάρκεια της σιωνιστικής επίθεσης κατά

της Γάζας).

Επιβεβαιώνεται η χρήση όπλων με απεμπλουτισμένο ουράνιο στη Γάζα

Την χρήση βομβών λευκού φωσφόρου και απεμπλουτισμένου ουρανίου κατά την διάρκεια της Ισραηλινής εισβολής στην Γάζα επιβεβαιώσε σε άρθρο του σε πολιστινική εφημερίδα ο βρετανός ερευνητής Peter Eyre. Τα

αποτελέσματα από τα δείγματα που πάρθηκαν από τη Γάζα μετά την αποχώρηση του Ισραηλινού στρατού και εξετάστηκαν σε εργαστήρια στην Ουαλία έρχονται να αποδείξουν κάτι το οποίο ήταν ευρέως γνωστό, δηλαδή τη χρήση των συγκεκριμένων όπλων τα οποία έχουν καταστροφικά αποτελέσματα σε βάθος χρόνου. Οι βόμβες λευκού φωσφόρου και απεμπλουτισμένου ουρανίου οι οποίες έχουν απαγορευτεί από την συνθήκη της Γενεύης ευθύνονται για την πρόκληση καρκίνου και άλλων συγγενικών ασθενειών στα θύματα τους.

Ο ειδικευμένος ερευνητής πάνω σε θέματα χρήσης ουρανίου σε εμπόλεμες ζώνες επιβραίνει σε ένα από τα πλοία του Free Gaza Movement, που αναχώρησαν από τη Λάρνακα για τη Γάζα την Πέμπτη, φέρνοντας μαζί του έγγραφα που αποδεικνύουν την κλοπή φυσικού αερίου από το Ισραήλ στις ακτές της Γάζας.

Πρόβα τζενεράλε ανοιχτής καταστολής στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων

Την Πέμπτη 18 Ιούνη, στη 1 μετά τα μεσάνυχτα, ολόκληρη σχεδόν η δύναμη Δέλτα της Αστυνομίας έζωσε το πάρκο Κύπρου και Πατησίων. Αφού έκοψαν την κίνηση στην Πατησίων και τους γύρω δρόμους, εισέβαλαν στο πάρκο βρίζοντας και προκαλώντας τον κόσμο που καθόταν εκεί. Στη συνέχεια, επέλεξαν 15 άτομα (όλως... τυχαίως, απ' αυτούς που περιφρουρούν το πάρκο τόσους μήνες τώρα), τους φόρεσαν χειροπέδες και τους μετέφεραν στη ΓΑΔΑ. Πήραν μαζί τους και μια... ξύλινη πόρτα, επειδή πάνω της ήταν γραμμένο ένα... ύποπτο σύνθημα. Δυστυχώς, δεν μπόρεσαν να... συλλάβουν και τον τοίχο της απέναντι πολυκατοικίας στον οποίο είναι γραμμένο το ίδιο σύνθημα.

Κράτησαν τον κόσμο μέχρι το πρωί, χωρίς να επιτρέψουν σε κανένα να τηλεφωνήσει ή να έρθει σε επαφή με δικηγόρο. Το πρωί τους άφησαν ελεύθερους, χωρίς ποτέ να τους εξηγήσουν την αιτία της προσαγωγής.

Η ενέργεια αυτή μόνο σαν πρόβα τζενεράλε για το χτύπημα χώρων που λειτουργούν υπό αυτοδιαχείριση ανοιχτών συνελεύσεων μπορεί να ερμηνευτεί. Σε συνέντευξη που έδωσε ο Μαργκογιαννάκης στο «Βήμα» της προηγούμενης Κυριακής επιβεβαίωσε με τον πιο σαφή τρόπο αυτό που τα παπαγαλάκια του διαδίδουν εδώ και καιρό: «Πράγματι η δράση των αναρχικών είναι ένα εξίσου αν όχι μεγαλύτερο πρόβλημα από εκείνο της ανεξέλεγκτης παρουσίας μη νόμιμων μεταναστών στη χώρα μας. Δυστυχώς δρουν σε αρκετές πόλεις εκτός από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Ο χώρος αυτός συνδέεται αναμφισβήτητα και με το κοινό έγκλημα. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις αναρχικών που βρίσκονται στις φυλακές για ληστείες και άλλα εγκλήματα. Επίσης εκτιμάται ότι εν πολλοίς αποτελεί και τη δεξαμενή στρατολόγησης τρομοκρατών. Η αντιμετώπιση του φαινομένου πρέπει να μελετηθεί με σοβαρότητα και μεγάλη προσοχή, αλλά δεν είναι μόνο αστυνομικό θέμα».

450 στο δρόμο με τη μία

Όταν ο Αγγελόπουλος αποφάσισε να μη χρηματοδοτήσει άλλο τις πολιτικές φιλοδοξίες της ασυγκράτητης συζύγου του (είναι και η κρίση, βλέπετε, που οδηγεί σε τακτικές αναπροσαρμογές των επιχειρηματικών κινήσεων), η τύχη των σχεδόν 500 εργαζόμενων στο συγκρότημα ΜΜΕ που αυτή είχε δημιουργήσει (Ελ. Τύπος, City, portal) ήταν προδιαγεγραμμένο. Ο αδιάστακτος καπιταλιστής παραμέρισε την Αγγελοπούλινα, πήρε στα χέρια του τα ηνία κι όταν είδε ότι δε μπορούσε να βρει αγοραστή στα λεφτά που ήθελε, έβαλε μέσα σε τρεις ώρες λουκέτο σε όλες τις επιχειρήσεις και πέταξε στο δρόμο όλο τον κόσμο.

Και βέβαια, ποιος νοιάζεται για μια χούφτα μεγαλοδημοσιογράφους, που ήδη άρχισαν να γλείφουν σαν σκυλάκια άλλες μπότες και κάπου θα βολευτούν σίγουρα. Ούτε η «μεσαιά τάξη» των δημοσιογράφων, με τις δυο και τρεις δουλειές θα αντιμετωπίσει ιδιαίτερο πρόβλημα (άντε να σφίξουν για ένα διάστημα τα εξοδά τους). Εκεί, όμως, δούλευαν άνθρωποι των 800-1000 ευρώ. Όχι μόνο δημοσιογράφοι, αλλά όλων των ειδικοτήτων. Πολλά απ' αυτά τα νέα παιδιά θ' αργήσουν να ξαναβρούν δουλειά, γιατί όλοι οι εκδότες και καναλάρχες ακολουθούν πολιτική σφιγίματος και μείωσης του προσωπικού.

Μπορεί οι 450 απολύσεις να είναι ο μεγαλύτερος αριθμός ομαδικής απόλυσης εδώ και αρκετά χρόνια, όμως δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Αντιγράφουμε από την πρώτη ανακοίνωση της «Συνέλευσης έμμισθων, ανέργων, φοιτητών στα ΜΜΕ»:

«Βόμβα εξερράγη χτες στο Μαρούσι, στα γραφεία του Ελεύθερου Τύπου και του Ρ/Σ City 99.5. Οι μέχρι στιγμής εκτιμήσεις κάνουν λόγο για 450 θύματα-εργαζόμενους. Την ευθύνη ανέλαβε η «Σέχτα Ανάληπτων Εργοδοτών», με επιστολή τους προς τα θύματα λίγο πριν το συμβάν.

450 εργαζόμενοι στο δρόμο, 450 άνθρωποι με μια αποζημίωση και... όλα απ' την αρχή ξανά. Εργαζόμενοι που εξαναγκάστηκαν να υπογράψουν συμβάσεις "αποκλειστικότητας", που παράτησαν δουλειές για να δουλέψουν στο "χόμπι" της Αγγελοπούλου.

Όλοι περίμεναν ένα μεγάλο κανόνη και αυτό ήχησε από το Μαρούσι. Προειδοποιητικές βολές αρκετές... Χώρα, Ξένιος (35 απολύσεις), Alpha (εθελούσια), ANT-1 (περικοπές προσωπικού), EPT (διακοπή 200 συμβάσεων) και η λίστα μακράν επικίνδυνα.

Μετά λοιπόν τα κύματα ήρθε και το τσουνάμι. Και η ΕΣΗΕΑ σε ρόλο παρατηρητή, απορροφημένη σε (ενδο)παταξιακές διεργασίες. Με κα-

θυστερήσει 6 ωρών αποφάσισε 24ωρη απεργία, γαυγίζοντας απειλές προς την εργοδοσία που χαιδεύει. Αλλά πώς να περιμένεις να "δαγκώσει" ένας ξεδοντιάρης σκύλος που χρόνια τώρα μόλις και μετά βίας γαυγίζει;

Η κατάσταση στον Ελεύθερο Τύπο μπορεί να δημιουργήσει εύκολα μιμητές. Η λογική "αφού το έκανε η Γιάννα, γιατί όχι κι εμείς" είναι παραπάνω από αναμενόμενη από τα φωτεινά μυαλά των εργοδοτών. Κάτι τέτοιο πρέπει να αποτραπεί με κάθε μέσο.

Η ΕΣΗΕΑ, παρά την πίεση από τους απολυμένους των Αγγελοπουλαίων και άλλους εργαζόμενους, που πραγματοποιήσαν συνέλευση στα γραφεία της αμέσως μετά την πορεία, δεν υιοθέτησε την πρόταση για 48ωρη απεργία και μπλοκάρισμα των κυριακάτικων φύλλων, κίνηση που θα στρίμωχνε τους μπιτάρδες, γιατί από τα κυριακάτικα έχουν τη μεγάλη κονόμα. Τα γαλαζοπράσινα παπαγαλάκια διακήρυξαν, διά στόματος Σύμπλολου, ότι το κύριο αυτή τη στιγμή είναι να βγει προεδρείο!

Στους χώρους των ΜΜΕ ακούγεται πιο δυνατά το «ο σώζων εαυτόν σωθείτω» και μόνο μια μειοψηφία αγωνίζεται για να περάσει τις ιδέες της οργάνωσης από τα κάτω ενός μετώπου αντίστασης στην ασυδοσία των αφεντικών.

■ Δασολόγοι, δασοπόνοι και δασοφύλακες

Πλήρης εγκατάλειψη των δασών

Το μπάχαλο του μηχανισμού αντιμετώπισης των δασικών πυρκαγιών και ιδιαίτερα την πλήρη εγκατάλειψη της πρόληψης, που αποτελεί το θεμέλιο της προστασίας των δασών, καταγγέλλουν με κοινή τους ανακοίνωση η Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων, η Ένωση Ελλήνων Δασοπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Δασοφυλάκων Δημοσίων Υπαλλήλων. Τα όσα αναφέρονται στην ανακοίνωση ξεμπροστιάζουν τις κυβερνήσεις, που διαχρονικά έχουν εγκαταλείψει τα δάση στη manía των στοιχείων της φύσης και στη βουλμία των κάθε είδους καταπατητών.

«Για να γίνει κατανοητή η έννοια της πρόληψης -λέει η ανακοίνωση- αναφέρουμε ότι στα έργα αυτά συμπεριλαμβάνονται οι καθαρισμοί των δασικών οικοσυστημάτων, η διάνοιξη και η συντήρηση του δασικού οδικού δικτύου, η διάνοιξη και η συντήρηση αντιπυρικών ζωνών, η κατασκευή και η συντήρηση υδατοδεξαμενών και κρουστών υδροληψίας, η κατασκευή και η συντήρηση πυροφυλακείων, η πραγματοποίηση περιπολιών, η λειτουργία των υπηρεσιών τις απογευματινές ώρες κατά τις οποίες παρατηρούνται και οι περισσότερες παράνομες ενέργειες κλπ». Σημειώνεται ακόμη, ότι «η υλοποίηση των παραπάνω προληπτικών έργων και εργασιών, που αποτελούν αναγκαιότητα για μια στοιχειώδη πολιτική πρόληψης, απαιτεί δύο βασικές προϋποθέσεις: πολιτική βούληση και

επαρκείς οικονομικούς πόρους. Έχουμε την άποψη (εκ του αποτελέσματος) ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν ισχύουν στη χώρα μας».

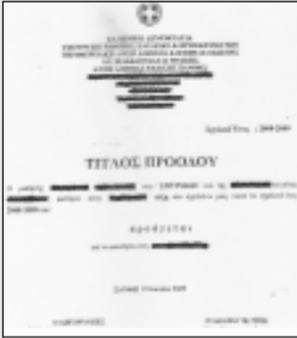
Σημειώνουν οι άνθρωποι που ξέρουν καλύτερα από τον καθένα τα δάση: «Η εικόνα των δασών στη χώρα μας είναι ίδια τα τελευταία 30 έτη. Μεσογειακά δάση χωρίς διαχείριση, εγκαταλειμμένα από τις παραδοσιακές δραστηριότητες που απομάκρυναν την καύσιμη ύλη από αυτά. Αυτά τα δάση πρέπει να προστατέψουμε και αυτό ήταν και είναι γνωστό σε όλους. Εκείνο που δεν μπορεί προσανατολίσει τους διαθέσιμους πόρους και το έμφυχο δυναμικό της πολιτικής προστασίας μόνο στην καταστολή των πυρκαγιών, διαθέτοντας υπέρογκα ποσά για την ενοίκηση εναερίων μέσων και προσανατολίζοντας τον επιχειρησιακό της σχεδιασμό αποκλειστικά στη λογική της αεροπυρσόβησης. Οι δασικές υπηρεσίες που έχουν και την αρμοδιότητα της διαχείρισης και της προστασίας των δασών και συνεπώς την εκτέλεση όλων των προκατασταλτικών και προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών, έχουν κατακερματιστεί διοικητικά ανάμεσα στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και τις Περιφέρειες του Κράτους, έχουν αποδυναμωθεί και περιθωριοποιηθεί και δεν διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους, για την άσκηση βασικών τους αρμοδιοτήτων».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Και το σκουπιδαριό θέλει τον γερμανό του. Τι είπε βρε παιδιά η τηλεπαρουσιάστρια και στιχογράφος Ναταλία Γερμανού, η επιλεγόμενη και «Νικολακοπούλου της απέναντι όχθης»; Αληθεύει ότι διαφημιζοντας δωρεάν ταξίδι στην Πρέβεζα για «τυχερούς» του κοινού της, είπε τη φοβερή φράση «σας κάνουμε δώρο ένα ταξίδι στη μαγευτική Πρέβεζα, το νησί που αγάπησε ο Καρυωτάκης»; Νησί η Πρέβεζα; Οσο για τον Καρυωτάκη—όπως γράφει και ο... πόντικας—τόσο πολύ την αγάπησε, που τη σκυλόβριζε νυχθημερόν κι εκεί τίναξε μ' ένα πιστόλι τα μαλά του στον αέρα!...

Ο κατά σημερινά (Τρίτη-Τετάρτη) δημοσιεύματα «τρακαδόρος» τσιγάρων του άσπρου σπιτιού υπέγραψε νόμο κατά του καπνίσματος, καταδεικνύοντας υποδειγματικά ποιες πρέπει να είναι οι προτεραιότητές μας στη ζωή... Και μετά κάλεσε το Ιράν να πάρει τον δρόμο της ειρήνης, ξεχνώντας ότι στη γη που τώρα πατά, αυτό συνέβαινε κάποτε τη συνοδεία... πίπας (ποια Μόνικα re;): της πίπας της ειρήνης. Την ίδια ώρα, η Κοκκινোসκουφίτσα άναψε

Υπό την αιγίδα του υπουργείου Παιδιάς

ένα κουβανέζικο πούρο—έβαλε και την αγώνευτη Σταχτοπούτα για τα σάκι—και περιμένει την πρώτη του Ιούλη για ν' ανάψει όλο το υπόλοιπο κουτί που της έφερε ένας σύντροφος - εθελοντής συλλέκτης ζαχαροκάλαμων από την Κούβα. Γι-ο-χο-ο σ' ένα βαθύ μπουντρούμι, γιο-χο-χο μ' ένα μπουκάλι ρούμι. Με τέτοιους εναλλακτικούς τρόπους θα γίνεται από την Τετάρτη και μετά η αντίσταση της κυνηγημένης «Σέχτας Καπνιστών» από την ΕΜΑΚ (Εξασφαλισμένη Μονάδα Αντιμετώπισης Καπνιστών). Θα εκδίδονται και προκηρύξεις όπου—εκτός από τις απόπειρες ιδεολογικής συνδεδεσης του μη καπνισματος με την υγεία—θα στοχοποιούνται ανοιχτά αντικαπνιστές. Στους οποίους κομάντος με άφιλτρα τσιγάρα και απαλλοτριωμένες πίπες, θα φυσάνε τον καπνό πάνω από τα γυάλινα διαχωριστικά των κλουβιών των ζωολογικών κήπων μαζικής εστίασης ή των προδικών των μπαρ-μουσείων.

«Αν μπορείς μέσα σ' ένα σπέρτο να βλέπεις την πυρπόληση ενός ολόκληρου κόσμου, το θάνατο όλων των θεών, τότε δεν είσαι ο θλιβερός εκείνος καπνιστής που βλέπει μόνο τη φωτιά για το δικό του τσιγάρο (Αργύρης Μαρνέρος— «Μέσα σ' ένα σπέρτο»).

Μετά την—εν εξελίξει ακόμα—απόπειρα πραξικοπήματος από τον ιδεαλιστή ΙΔΕΑ (Ιδιοτελής Ελισσόμονο Αλαβάνω-άλλα βγάνω), πληροφορίες λένε ότι ο ραδιοσταθμός του κόμματος θα μετονομασθεί «στο φουξ» και θα μεταδίδει τραγουδία της εδνοσωτηρίου επαναστάσεως («μέσα στου Ιούνη τη γιορτή, το μέλλον χτίζει η... νιότη» κ.α.). Ο δε συνασπισμός των δυνάμεων των ΗΠΑ (Ηνωμένων Παράταξων Αριστεράς) μετατρέπεται σε ΕΣΣΔ (Ενιαίο Συνασπισμένο Συνασπισμό Διαφόρων), έναν ενιαίο και αδιαίρετο συνασπισμό της αριστεράς, των ξεκινημάτων και της οικολογίας. Σύμφωνα με έντονη φημολογία που φούντωνε—μαζί με κάτι πυρκαγιές που τις έσβησε η ανθυπολογαγός βροχή—την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές και σβήνονταν άλλες, σύντομα δ' ακολουθήσουν εκποίσεις αντιφρονούντων, με τον Αλέξη να ξετριπνώνεται πίσω από τις λέξεις όπου κρύβεται και να στέλνεται στη Ρόδο. Ιδού και το πήδημα: σηκώθηκε ο Κωσταντόπουλος! Oh god, ζούμε ένα δράμα εμείς που ψηφίσαμε μαζικά ΝΔ ώστε ν' απαλλαγούμε επί πενταετία από τις εντός των συνόρων επανεμφανίσεις της Μαριόρης. Από αλλού μας ήρθε... Και το κακό είναι ότι δεν έχουμε και κάρτα μέλους, όπως ο σύντροφος Φώτης, όχι μόνο σ' ένα αλλά σε κανένα κόμμα. Τέλος πάντων, αφού ο μεγάλος τιμονιέρης (ποιος Μάο re;) παραμένει, τουλάχιστον δεν θα μεινουμε από ύλη.

«Η μπουρζουαζία που ξεπερνά κατά πολύ το προλεταριάτο σε τελειότητα κι αδιαλλαξία ταξικής συνείδησης, ενδιαφέρεται ζωτικά να επιβάλλει τη δική της ηθική φιλοσοφία στις εκμεταλλεόμενες μάζες. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο οι συγκεκριμένοι κανόνες της καπιταλιστικής κατήχησης κρύβονται κάτω από ηθικές αφαιρέσεις πατροναρισμένες από τη θρησκεία, τη φιλοσοφία ή από κείνο το νόθο πλάσμα που λέγεται "κοινή λογική". Η έκκληση σε αφηρημένους κανόνες δεν είναι ένα απλό, αμερόληπτο φιλοσοφικό λάθος, αλλά ένα αναγκαίο στοιχείο στον μηχανισμό της ταξικής απάτης. Η αποκάλυψη αυτής της απάτης που διατηρεί στη ζωή την παράδοση χιλιάδων χρόνων, είναι το πρώτο καθήκον κάθε προλεταρίου επαναστάτη» (Leon Trotsky— «Η ηθική τους και η ηθική μας»).

Δυστυχώς η στήλη δεν προλαβαίνει την απολογία Τσουκάτου στον ανακριτή για την υπόθεση Miesens. Κι έτσι, περιλίπη αφήνει τον εν αποστρατεία σκέτο στρατηγό και βγαίνει στον εν ενεργεία και εν επενεργεία στρατηγό άνεμο αναζητώντας τον Σταμούλη το λοχία και την υπολογαγό Νατάσα.

Αλήθεια, τι γίνεται ο επιβήτορας «αγγέλων» και καγκέλων;

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 64η συνεδρίαση

Δευτέρα, 22.6.09

Αμέσως μετά την έναρξη της συνεδρίασης, ο Χρήστος Τσιγαρίδας ζήτησε το λόγο και εμφανώς συγκινημένος και με τη φωνή του κάποιες στιγμές να σπάει έκανε την εξής δήλωση:

«Την Πέμπτη 18 Ιούνη "έφυγε" ο Κώστας Αγαπίου. Οι περισσότεροι γνώρισαν τον Κώστα Αγαπίου μετά τη σύλληψή του το 2003, μέσα στο κλίμα που υπαγόρευαν τα παταγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής. Το κλίμα της τρομοκρατίας και της τρομοϋστερίας. Δε γνώριζαν τίποτα για την πλούσια αντιστασιακή του δράση την περίοδο της χούντας, γιατί ο Αγαπίου ήταν από εκείνους τους αγωνιστές που δεν θελήσαν να εξαργηθούν την αντιστασιακή τους δράση με τίτλους, αξιώματα και καριέρες στη μεταπολιτευτική περίοδο. Η αντιστασιακή δράση του Κώστα Αγαπίου ήταν ουσιαστική με τεράστιους προσωπικούς κινδύνους, και όχι σαν τη δράση που επικαλέστηκαν διάφοροι αντιστασιαζόμενοι, για να χτίσουν καριέρες ή να αποκομίσουν προσωπικά οφέλη μετά τη χούντα.

Από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του ο Αγαπίου υπερασπίστηκε τον εαυτό του, διεκδικώντας τη θωρότητά του. Όμως, το αστικό κράτος επεφύλαξε την τύχη που είχε προαποφασίσει γι' αυτόν. Μετά την αυθαίρετη προφυλάκισή του, ακολούθησε μια προαποφασισμένη καταδίκη, με εφαρμογή της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης. Εμεινε στη φυλακή πέντε χρόνια, σε συνθήκες απομόνωσης. Πέντε χρόνια διακηρύσσοντας την αθωότητά του. Αυτά τα πέντε χρόνια, σ' αυτές τις συνθήκες, με το δικό να τον πνίγει, δεν μπορεί παρά να είχαν αποφασιστική συμβολή στον κλονισμό της υγείας του.

Δεν πρέπει, επίσης να ξεχάσουμε τη συμμετοχή του σ' αυτή την τρίτη δίκη, που αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης περιπέτειας. Δεν του επιτράπηκε να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Οντας ασθενής, πληροφοροφούνταν αποφάσεις που τον αφορούσαν, οι οποίες παίρνονταν ερήμην του και ερήμην του συνηγόρου της επιλογής του, ο οποίος αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Μπορούμε να φανταστούμε πώς θα αισθανόταν ο καθένας μας στη θέση του με πόσο πιο επώδυνη γινόταν γι' αυτόν η μάχη με την αρρώστια.

Ο Κώστας Αγαπίου θα μείνει στην Ιστορία όχι μόνο σαν ένας αντιστασιακός αγωνιστής με πλούσια δράση, αλλά και σαν ένα ακόμη θύμα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Ακολούθησε η Ειρήνη Αθανασάκη, που δήλωσε:

«Η πολιτικοαστυνομική σκευωρία, που στήθηκε και με την ανοχή και υποστήριξη τμήματος της κοινωνίας, σε βάρος τριών ανθρώπων πέτυχε το σκοπό της όσον αφορά τον Κώστα Αγαπίου, δηλαδή κατάφερε να τον εξοντώσει σαν αποτέλεσμα της μακρόχρονης φυλάκισής του και της συνεχιζόμενης και παρατεταμένης δικαστικής περιπέτειας.

Ο Κώστας Αγαπίου σύρθηκε σ' αυτήν την πολιτικοαστυνομική σκευωρία με μόνο και μοναδικό στοιχείο το έγγραφο της Γενικής Ασφάλειας του Καραπαναγιώτη, που αναφέρει ότι: Ο Κωνσταντίνος Αγαπίου γεννηθείς το 1947 εκ κομμουνιστού πατρός διετέλεσε μέλος της ΕΔΑ, του ΡΗ-ΓΑ και είχε ενεργό πολιτική δράση κατά την περίοδο της χούντας. Καλό ταξίδι, φί-

λε μου».

Μετά από ένα μεγάλο διάλειμμα, σε αναμονή φαξ με τη ληξιαρχική πράξη θανάτου του Κ. Αγαπίου, η πρόεδρος διάβασε το φαξ και με πρόταση του εισαγγελέα αποφασίστηκε το τυπικό: έπαψε οριστικά η ποινική δίωξη σε βάρος του Κ. Αγαπίου.

Στη συνέχεια ο Α. Κανάς έκανε μια δήλωση σχετική με την—κατά την άποψή του—καταδικαστέα δολοφονία του αστυνομικού φρουρού της Κυριακίδου και τις προσπάθειες συσχέτισής της με τη παρούσα δίκη. Η Ειρ. Αθανασάκη αναφέρθηκε στα δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών, που συσχετίζουν τη δίκη και τους κατηγορούμενους με το θάνατο του αστυνομικού, και ζήτησε τη διακοπή της δίκης μέχρι να αλλάξει αυτό το κλίμα που της δημιουργεί φόβο για την εξέλιξη της δίκης και τη μεταχείριση που θα έχει.

Οι εισαγγελείς πρότειναν να απορριφθεί το αίτημα, διότι δεν μπορεί η πορεία μιας δίκης να καθορίζεται από τα δημοσιεύματα.

Η Αλ. Ζορμπάλια κατήγγειλε τα δημοσιεύματα και θεώρησε λογική και δικαιολογημένη την ανησυχία της Ειρ. Αθανασάκη. Αναφέρθηκε σε δηλώσεις πρώην και νυν υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, που μιλούν για «πλήρη εξάρθρωση του ΕΛΑ» και «καταδίκη των μελών του ΕΛΑ», χωρίς να αναφέρουν ότι υπάρχει μια καταδικαστική και μια αθωωτική απόφαση, σημειώνοντας ότι έτσι θέλουν να στείλουν ένα μήνυμα στο δικαστήριο για την έκδοση της απόφασης. Το μήνυμα που περνούν τα πολιτικά πρόσωπα διά των ΜΜΕ προς το δικαστήριο είναι πως, αν εκδώσει μια αθωωτική απόφαση, αυτή θα είναι ενίσχυση της «τρομοκρατίας». Εχω ανησυχία κατά πόσο αυτό το κλίμα θα έχει μια επίδραση και σε σας, σημείωσε η συνηγόρος. Θα πρέπει—κατέληξε—να βρεθεί ένας τρόπος με τον οποίο το δικαστήριό σας θα διατρανώσει ότι δεν επηρεάζεται από αυτά τα δημοσιεύματα και κυρίως από τις δηλώσεις της πολιτικής ηγεσίας. Και λόγω του θανάτου του Κ. Αγαπίου επιβάλλεται να διακόψουμε για λίγο.

Η Μ. Δαλιάνη θεώρησε ότι ο φόβος της Ειρ. Αθανασάκη είναι όχι μόνο εύλογος, αλλά έχει και πραγματική βάση, εξέφρασε δε τη βεβαιότητα ότι το αίτημά της δεν θα έχει καμιά τύχη.

Το δικαστήριο διέκοψε για ν' αποφασίσει και μετά το διάλειμμα η πρόεδρος ανακοίνωσε την απόρριψη του αιτήματος της Αθανασάκη, διότι δεν συντρέχουν λόγοι διακοπής. Το δικαστήριο αρνήθηκε—έστω μ' αυτόν τον πολύ έμμεσο τρόπο—να στείλει ένα μήνυμα ανεξαρτησίας του έναντι του τρομοκρατικού κλίματος των τελευταίων ημερών.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας ζήτησε, επειδή είναι η πρώτη μέρα δίκης, μετά το θάνατο του Κ. Αγαπίου, να μη συνεχίσει το δικαστήριο με ανάγνωση εγγράφων, γιατί αυτό είναι μια ψυχρή διαδικασία. Η πρόεδρος δεν δέχτηκε να διακόψει, με το επιχείρημα ότι έχουν περάσει κάποιες μέρες από το θάνατο του Κ. Αγαπίου, και συνεχίσει με την ανάγνωση εγγράφων που αφορούν έκρηξη στο ΙΚΑ Θεσσαλονίκης.

Στη συνέχεια, το δικαστήριο διέκοψε για να εκδώσει την απόφαση στο αίτημα να μην αναγνωστούν οι καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους. Το δικαστήριο απέρριψε με πλειοψηφία 4-1 το αίτημα ανάκλησης που είχε υποβάλει ο Δ. Τσοβόλας. Η πρόεδρος συμπλήρωσε ότι διαβάζοντας τη δικογραφία οι καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους

«φέρονται να αφορούν μόνο τον Κ. Αγαπίου». Πρότεινε δε, αν δεν έχουν αντίρρηση οι κατηγορούμενοι και οι συνηγόροι, να θεωρηθούν αναγνωστές, αλλιώς θα αναγνωστούν. Ο Κανάς ζήτησε να αναγνωστούν.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας δήλωσε πως το δικαστήριο ξέρει πολύ καλά ότι οι καταθέσεις των Ντε Μαρσέλους αφορούν μόνο τον Κ. Αγαπίου. Είναι δε προϊόν συναλλαγής δυο ανθρώπων που ήταν κρατούμενοι με βαρύτερες κατηγορίες. Εγώ—κατέληξε ο Χρ. Τσιγαρίδας—θα αποχωρήσω σε ένδειξη διαμαρτυρίας και καλώ τους συνηγούς μου να κάνουν το ίδιο για τη σημερινή συνεδρίαση.

Η Ειρ. Αθανασάκη παρατήρησε πως με την ανάγνωση των καταθέσεων το δικαστήριο δικάζει τον Αγαπίου και πεθαμένο. Η πρόεδρος απάντησε πως την απόφαση την είχαν πάρει πριν. Όμως, η ίδια είχε πει προηγουμένα πως οι καταθέσεις «φέρονται να αφορούν τον Κ. Αγαπίου».

Ο Κανάς είπε πως ο εισαγγελέας τρεις φορές στη συζήτηση γι' αυτές τις καταθέσεις είχε αναφέρει το όνομα Κανάς, γι' αυτό και ζητά να διαβαστούν οι καταθέσεις. Οσο για τις αποχωρήσεις—κατέληξε—είναι καραγκιοζιλίκια!

Το δικαστήριο, μετά την αποχώρηση και των συνηγών του Χρ. Τσιγαρίδα (ανακοινώθηκε από τη Μ. Δαλιάνη), δεν είχε άλλη επιλογή από το να διακόψει για την επομένη το πρωί.

■ 65η συνεδρίαση

Τρίτη, 23.6.09

Η συνεδρίαση αναλώθηκε στην ανάγνωση των καταθέσεων των περιβόητων Ντε Μαρσέλους. Σε αντίθεση με το προηγούμενο δικαστήριο, το οποίο διάβασε μόνο ό,τι είχε έρθει στο πλαίσιο δικαστικής συνδρομής, το παρόν δικαστήριο διάβασε τα πάντα, ακόμα και κάποιες καταθέσεις που είχε πάρει η Ντελ Πόντε, έξω από οποιοδήποτε πλαίσιο δικαστικής συνδρομής που να έχει ζητήσει η Ελλάδα. Η αντίρρηση της υπεράσπισης δεν πάρθηκε υπόψη.

Η συνεδρίαση χαρακτηρίστηκε από ένα ευτράτελο και μια σύγκρουση. Ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε βγει από την αίθουσα και την ώρα που επέστρεψε η πρόεδρος του είπε ότι καλά έκανε και μπήκε, διότι αυτό που διάβαζαν τον αφορού. — Τι, με αναγνώρισε; ρώτησε ειρωνικά ο Τσιγαρίδας. — Το αντίθετο, λέει ότι δεν σας γνωρίζει, απάντησε ένας από τους δικαστές. — Μήπως γνώριζε τον Αγαπίου; έκλεισε εύστοχα τη στιχομουθία ο Τσιγαρίδας.

Σε κάποιο άλλο σημείο της διαδικασίας οι τόνοι ανέβηκαν, όταν ο Χρ. Τσιγαρίδας, απευθυνόμενος στην πρόεδρο, είπε «ξέρω την απόφασή σας». Αφού την ξέρετε, τότε γιατί έρχεστε εδώ; αντιρώτησε ενοχλημένη αυτή. Δεν έρχομαι εδώ επειδή έχω καμιά αγωνία να μάθω την απόφασή σας, απάντησε ο Τσιγαρίδας. Ερχομαι επειδή, σε αντίθεση με εσάς που τη θεωρείτε ποινική δίκη, εγώ θεωρώ ότι εδώ γίνεται μια πολιτική δίκη, η οποία αποτελεί εφαλτήριο για να εκφράζω τις πολιτικές μου απόψεις.

Η συνεδρίαση διακόπηκε πριν το κανονικό τέλος του ωράριου, λόγω υποχρεώσεων της συνηγόρου Αλ. Ζορμπάλια. Η πρόεδρος πίεσε τον Χρ. Τσιγαρίδα να δεχτεί να εκπροσωπηθεί από έναν από τους διορισμένους, αφού στη διαδικασία απλώς διαβάζονται έγγραφα, όμως αυτός αρνήθηκε κατηγορηματικά.

■ Στη Μπανανία των ξενόγλωσσων επιγραφών

«Οι νόμοι γίνονται για να μην τηρούνται»!...

Κάνοντας κάποιος μια βόλτα σε οποιοδήποτε εμπορικό ιστό οποιασδήποτε ελληνικής πόλης, έχει την εντύπωση ότι βρίσκεται σε κάποια πολιτεία των ΗΠΑ ή -επειδή δεν έχει ανακοινωθεί ότι ισχύει κάτι τέτοιο- σε κάποια ξιπασμένη τριτοκοσμική Μπανανία.

Και μόνο από τις ελάχιστες εξαιρέσεις του επιβεβαιώνεται αυτός ο κανόνας, μέσα στο δάσος των ξενόγλωσσων επιγραφών που μας περιβάλλουν, εγκεκριμένων από τους μεγαλόστομους ευπατρίδες της «εθνικής ταυτότητας» και της «προστασίας της απαρράμιλλης ελληνικής γλώσσας». Κι όμως, ο νόμος τους είναι σαφής κι επανέρχεται συχνά εδώ και τρεις δεκαετίες, όμως ουδείς φαίνεται διατεθειμένος για την εφαρμογή του ή για τον έλεγχο όσων -ένθεν κακειθεν- σφυρίζουν αδιάφορα. Οχι ότι μας έπιασε κανένα πατριωτικό κόψιμο... Οι λόγοι είναι προφανείς.

Ένα χρόνο επικρεμάμενο σε πίνακες ανακοινώσεων ή ενταφιασμένο σε γραφειοκρατικά συρτάρια έκλεισε το με αριθμό πρωτοκόλλου 18765 και ημερομηνία έκδοσης 9 Ιουνίου 2008 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Τοπικής Αυτοδιοίκησης του υπουργείου Εσωτερικών. Χωρίς όχι μόνο να γίνει κάποια ενέργεια, αλλά και με τα ενταλαμένα για την εφαρμογή του όργανα να δηλώνουν άγνοια! Κι όμως... Με την έν-

δειξη «άμεσος ενέργεια» έφυγε το έγγραφο από την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων στις 11 Ιουνίου του 2008...

Με το εν λόγω έγγραφο του Υπεσ ζητείται η εφαρμογή των διατάξεων του Ν.2946/2001 περί «υπαίθριας διακήρυξης, συμπολιτειών δήμων και κοινοτήτων και άλλων διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 224). Με τον παραπάνω νόμο -και κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 6- υπενθυμίζεται η «υποχρέωση αναγραφής στην ελληνική γλώσσα όλων των επιγραφών με τις οποίες προσδιορίζεται η θέση, η διεύθυνση, η ιδιότητα ή η επαγγελματική δραστηριότητα φυσικού προσώπου ή η επωνυμία και το αντικείμενο δραστηριότητας ενώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων». Ο νόμος επιτρέπει προαιρετικά «την παράλληλη παράθεση ξενόγλωσσων λέξεων (συμπεριλαμβανομένων και των κατοχυρωμένων εμπορικών σημάτων, διακριτών τίτλων και εν γένει επωνυμιών), υπό την προϋπόθεση όμως της αναγραφής τους με μικρότερα στοιχεία».

Το έγγραφο κοινοποιείται στα Επιμελητήρια, στις Περιφέρειες και στις Διευθύνσεις Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ζητά δε τον έλεγχο από τους παραπάνω φορείς -στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του καθενός- τόσο κατά τις αδειοδοτήσεις, όσο και την τιμωρία των μη συμμορφωμένων (αφαίρεση των παράνομων

ξενόγλωσσων επιγραφών και επιβολή των προβλεπόμενων προστίμων ύψους από 587 ως 5.870 ευρώ).

Αφοπλιστικές απαντήσεις «Είναι κάτι που ισχύει εδώ και τριάντα χρόνια» επιβεβαίωσε πρόεδρος Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου επαρχιακής πόλης, προσθέτοντας ότι «δεν εφαρμόζεται πουθενά!» Σε ερώτησή μας γιατί να συμβαίνει αυτό, ο γαλάζιος τεχνοκράτης μάς άφησε άφωνους με την ειλικρίνειά του: «Στο εξωτερικό βγαίνουν νόμοι για να τηρούνται, στην Ελλάδα οι νόμοι βγαίνουν για να μην τηρούνται. Δε νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε τίποτε περισσότερο»!...

Κάποιοι άλλοι, κυρίως άλλων αποχρώσεων και «αντιπολιτευόμενοι», περιορίστηκαν στο να εκφράσουν τη μεγάλη έκπληξή τους. Κατηγορώντας βέβαια -κατά την προσφιλή τακτική τους, της «σουπιάς»- το «γαλάζιο κράτος» για έλλειμμα ενημέρωσής τους. Όμως, την άγνοιά του για το έγγραφο εξέφρασε αρχικά και ο δήμαρχος πόλης της περιφέρειας. Του δώσαμε τον απαραίτητο χρόνο (και... αντίγραφο του εγγράφου) να ενημερωθεί και επανήλθε αροπλιστικός: «Έχετε δίκιο και είναι γεγονός ότι δεν κάναμε τίποτε επί αυτού (σσ. !...). Σημείωσα το ζήτημα το οποίο θα δούμε με τις αρμόδιες υπηρεσίες. Θα προβούμε αρχικά σε ενημέρωση κι

από κει και πέρα θα κάνουμε ότι προβλέπει ο νόμος». Ο δήμαρχος επεσήμανε ότι «εμείς πριν χορηγήσουμε άδεια στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, τα βάζουμε και υπογράφουν υπεύθυνη δήλωση ότι η ονομασία του καταστήματος θα είναι στα ελληνικά, όπως προβλέπει η νομοθεσία». Ωστόσο, παρά τις διαβεβαιώσεις του δημάρχου, κάτι φαίνεται πως... αλλάζει στην πορεία, κάτι που εμπίπτει και στις διατάξεις περί ψευδούς δηλώσεως. Αλλά μάλλον στο εξωτερικό και όχι εδώ, όπως είτε και ο πρόεδρος του ΕΒΕ, γνωρίζοντας ότι δεν θα ιδρώσει και κανένα αφτί...

Τέλος, επικοινωνήσαμε για περισσότερες πληροφορίες επί της απραξίας, με το υπουργείο Εσωτερικών -δεν σας το συνιστούμε, εμάς είναι η δουλειά μας- και μετά από μια τραγική τηλεφωνική περιπλάνηση 45 λεπτών σε διάφορα τμήματα της Γενικής Διεύθυνσης Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μάθαμε ότι μόνος υπεύθυνος για να μας δώσει περισσότερες πληροφορίες επί του θέματος είναι ο κ. Θ.Τ. και ουδείς άλλος! Ο οποίος την μία μέρα απουσίαζε κάπου στην αιμοδοσία που διοργανώθηκε στο υπουργείο -δεν μας διευκρινίστηκε αν καθορίστηκε... ολόκληρη συμμετοχή- ενώ την άλλη το τηλέφωνό του παρέμενε σιωπηλό...

Θ. Μ.

■ Κοροϊδίλκι

Πρόγραμμα δωρεάν διανομής φρούτων στα σχολεία θα ξεκινήσει από την επόμενη χρονιά και ο ανεκδιήγητος υπουργός Γεωργίας δεν έχασε την ευκαιρία να μιλήσει για «διαιτηρικός φιλόδοξο, χρήσιμο και ωφέλιμο πρόγραμμα», με το οποίο θα δημιουργηθεί «πρότυπο υγιεινής διατροφής» στα παιδιά, ενώ ταυτόχρονα «θα τονωθεί η αγορά των αγροτικών προϊόντων».

Μιλάμε για κοροϊδίλκι ολκής, αν σκεφτούμε ότι η συνολική δαπάνη είναι 3,5 εκατ. ευρώ για τρία χρόνια (41% από εθνικούς πόρους και 59% από την ΕΕ), την ίδια στιγμή που με την ΚΑΠ η ελληνική γεωργία έχει προγραμματίσει και οι εισαγωγές υποκαθιστούν ολοένα και περισσότερο τη ντόπια παραγωγή.

Από την άλλη, για ποιο πρότυπο διατροφής γίνεται λόγος, επειδή θα μοιραστούν λίγα φρούτα, όταν η αγορά κατακλύζεται από τη διαφήμιση των εγχώριων και πολυεθνικών ομίλων, που σπρώχνουν κάθε λογής σκατολοίδι τραβώντας σαν μαγνήτη την παιδική περιέργεια; Όταν όλα αυτά τα σκατά πωλούνται ακόμα και στις καντίνες των σχολείων; Οι πάντες γνωρίζουμε πως η παχυσαρκία «χτυπά» πλέον μαζικά την παιδική ηλικία και ευθύνη γι' αυτό δεν έχουν οι γονείς, που είτε δεν ξέρουν γιατί πρέπει και πώς να αντισταθούν, αλλά ένα ολόκληρο σύστημα που έχει αντικαταστήσει το απλό και υγιεινό φαγητό με τα κάθε είδους βιομηχανικά προϊόντα που αποφέρουν μέγιστο κέρδος στους καπιταλιστές.

Τραπεζικά υπερκέρδη με κρατικό «μαξιλάρι»

Πόσο κόστισε η επιχείρηση «διάσωσης» των ευρωπαϊκών τραπεζών; 3,77 τρισεκατομμύρια ευρώ! Ποσό μεγαλύτερο από το ΑΕΠ της Γερμανίας! Η αποκάλυψη έγινε από το πρακτορείο Bloomberg, στο οποίο διέρρευσε έγγραφο με ημερομηνία 26 Μάη, που ετοιμάστηκε από ομάδα στελεχών της Κομισιόν και της ΕΚΤ.

Στο μεταξύ τα αποτελέσματα του πρώτου τριμήνου για τις τράπεζες σε ολόκληρη την ΕΕ διέφευσαν τους φόβους για καταγραφή ζημιών ή έστω πολύ χαμηλής κερδοφορίας. Στην Ελλάδα, οι τέσσερις μεγαλύτεροι τραπεζικοί «παίκτες» (Εθνική, Alpha, Eurobank, Πειραιώς) δημοσιοποίησαν αποτελέσματα τριμήνου με συνολικά κέρδη 530 εκατομμύρια ευρώ, μολοντί ενσωμάτωσαν επισφάλειες 730 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, και στις συνθήκες της κρίσης, τα

τραπεζικά κέρδη σημειώνουν μεγάλη αύξηση.

Τα κέρδη αυτά συγκεντρώθηκαν χάρη στην αμέριστη βοήθεια που πρόσφερε σε όλες τις τράπεζες της ευρωζώνης η ΕΚΤ. Οι τράπεζες δανείζονται από την ΕΚΤ με χαμηλά επιτόκια (σήμερα το επιτόκιο παρέμβασης της ΕΚΤ έχει πέσει στο 1%) και αλλάζουν την πολιτική τους, κλείνοντας τις στρόφιγγες των δανείων προς τα νοικοκυριά και τις μικρές επιχειρήσεις και ανοίγοντας τις στρόφιγγες των δανείων προς το κράτος. Τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας δεν αφήνουν αμφιβολία: Οι ελληνικές τράπεζες μείωσαν το συνολικό υπόλοιπο των δανείων τους σε ιδιώτες και επιχειρήσεις από τα 217,2 δισ. ευρώ, που ήταν το Δεκέμβριο του 2008, στα 209,5 δισ. ευρώ στο τέλος του Μάρτη. Ταυτόχρονα, την ίδια περίοδο, αύξησαν

τις τοποθετήσεις τους σε κρατικά χρεόγραφα, που είναι ασφαλή και με τεράστιες αποδόσεις, από 24,2 δισ. ευρώ σε 35,3 δισ. ευρώ. Η (καθόλου) πλάκα είναι πως οι τραπεζίτες δανείζονταν από την ΕΚΤ με ενέχυρο τα κρατικά χρεόγραφα. Δηλαδή, δανείζονταν με χαμηλό επιτόκιο από την ΕΚΤ, βάζοντας ενέχυρο κρατικά χρεόγραφα, και στη συνέχεια ξαναδάνειζαν με πολύ ψηλότερο επιτόκιο το ελληνικό δημόσιο.

Βέβαια, αυτή η βουτιά στα κέρδη της κρίσης περιέχει και κινδύνους. Η ΕΚΤ «ανοίχτηκε» πάρα πολύ τους τελευταίους μήνες και ήδη οι τραπεζίτες της Φρανκφούρτης προειδοποιούν πως η κάνουλα θ' αρχίσει να κλείνει, γιατί φοβούνται «υπερθέρμανση» και αναζωπύρωση του πληθωρισμού. Ο επικεφαλής της κεντρικής τράπεζας της Γερμανίας,

που ασκεί καθοριστική επιρροή στην πολιτική της ΕΚΤ, προειδοποίησε προ ημερών: «Ο πιστωτικός τομέας πρέπει να αρθεί στο ύψος των ευθυνών του και να μην γίνει εξαρτημένος από τις χρηματοδοτήσεις που παρέχει η ΕΚΤ». Οι ελληνικές τράπεζες ανοίχτηκαν υπέρ το δέον τους τελευταίους μήνες και εκφράζονται φόβοι ότι, επειδή η «ύφεση» στην ελληνική οικονομία έρχεται με καθυστέρηση και μάλλον θα κρατήσει περισσότερο απ' όσο στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες της ΕΕ, δεν θα προλάβουν να μειώσουν σε «φυσιολογικά» επίπεδα το δανεισμό τους από την ΕΚΤ και τα χρέη τους προς την ΕΚΤ θα γίνουν «τοξικά», αφού δε θα μπορούν να ανακυκλώσουν τα δάνειά τους λόγω αύξησης των επιτοκίων παρέμβασης και μείωσης της ρευστότητας από την ΕΚΤ.

Γιατί ν' ανησυχούν, όμως, οι ελληνες τραπεζίτες; Το κράτος είναι εδώ και θα τους βοηθήσει να αποφύγουν το σκόπελο. Το ΔΝΤ, στην πρόσφατη έκθεσή του για την ελληνική οικονομία, σημείωνε πως οι κρατικές αρχές πρέπει μονίμως να επαγρυπνούν για να αντιμετωπίσουν (με τεράστιες ενέσεις ρευστότητας) το ενδεχόμενο ενός συστημικού κινδύνου για τον χρηματοπιστωτικό τομέα. Οι τραπεζίτες σκεπάζουν συνεχώς κέρδη και αδιαφορούν για κάθε συνέπεια, γιατί έχουν τις γερές πλάτες του αστικού κράτους. Και βέβαια, προκειμένου να στηριχθούν εκ νέου οι τράπεζες, το δημόσιο θα στραγγίξει τα ταμεία του. Κάθε διαθέσιμος πόρος θα διοχετευθεί για τη στήριξη των τραπεζιτών, που ήδη γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τους όρους που υποτίθεται ότι τους έβαλαν.

Στον ήχο του χρήματος, η ψυχή αναπηδά με ευχαρίστηση...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Η καλοκαιρινή περίοδος είναι πάντοτε δύσκολη για τους αθλητικογράφους, αφού οι ειδήσεις περιορίζονται στις μεταγραφές και στο σχεδιασμό των ομάδων για την επόμενη χρονιά. Η οικονομική κρίση έχει μειώσει στο ελάχιστο τις μεταγραφικές κινήσεις των ελληνικών ομάδων, με αποτέλεσμα να γίνεται πιο δύσκολη η κάλυψη του χώρου της στήλης. Την περασμένη βδομάδα, λόγω έλλειψης σημαντικών ειδήσεων στη χώρας μας, αναγκαστήκαμε να φτάσουμε μέχρι την Ισπανία, αυτή τη βδομάδα όμως δεν θα χρειαστεί να «ταξιδέψουμε».

Κάθε καλοκαίρι, Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός «συγκρούονται» για τον τίτλο του πρωταθλητή στις μεταγραφές και η κόντρα αυτή μας έδινε θέματα για να γεμίζουμε το χώρο της στήλης. Η οικονομική κρίση έδειξε προς στιγμήν, ότι τη φετινή χρονιά δεν θα είχαμε νέα από το συγκεκριμένο μέτωπο, όμως ξαφνικά τα πράγματα άλλαξαν άρδην. Ο Κόκκαλης, μετά τις μεταγραφές των Ζαΐρι και Πάρντο, ολοκλήρωσε με συνοπτικές διαδικασίες τις μεταγραφές των Νταρμπισάιρ και Μέλμπεργκ (ο Σουηδός ήταν πολύ κοντά να φορέσει τα πράσινα), υποσχέθηκε ότι θα κάνει άλλες δυο-τρεις «καλές» μεταγραφές και οι ερυθρόλευκοι οπαδοί μπορούσαν να πανηγυρίζουν, αφενός γιατί η ομάδα τους ενισχύθηκε και αφετέρου γιατί στο πράσινο στρατόπεδο δεν κουνιόταν φύλλο. Μπροστά στη γενική κατακραυγή, η διοίκηση του «πολυμετοχικού» αναγκάστηκε να κινηθεί με γοργούς ρυθμούς για να κατευθύνει τα γαμοσταυριάδια και την οργή των οπαδών της ομάδας. Τη στιγμή που έκλεινε η ύλη της «Κ», έμεναν οι τυπικές διαδικασίες για να υπογράψουν στους πράσινους ο Κατσουράνης και ο Λέτο (πέρσι έπαιζε στους ερυθρόλευκους και μέχρι πριν μερικές μέρες η παραμονή του στο λιμάνι θεωρούνταν σίγουρη), ενώ η πράσινη διοίκηση προανήγγελλε και άλλες μεταγραφές. Αν και οι ερυθρόλευκοι έχουν κερδίσει μέχρι στιγμής επικοινωνιακά, κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα ποιος θα είναι ο τελικός νικητής. Ανεξάρτητα όμως από το αποτέλεσμα, που αφορά επί της ουσίας κυρίως τη ματαιοδοξία των

οπαδών των δυο ομάδων, αυτό που ενδιαφέρει τους αθλητικογράφους είναι ότι θα υπάρχουν ειδήσεις για να γεμίζουν τις στήλες τους και να βγάζουν πρωτοσέλιδα.

Πέρσι τέτοια εποχή, ο κόσμος του Παναθηναϊκού έπλεε σε πελάγη ευτυχίας, αφού είχε ανατείλει η εποχή της «πολυμετοχικότητας» και όλα έδειχναν ότι οι πράσινοι θα κυριαρχούσαν στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Δυστυχώς, οι ελπίδες δεν επαληθεύτηκαν. Ο Ολυμπιακός πήρε το πιο εύκολο πρωτάθλημα των τελευταίων χρόνων και ο Παναθηναϊκός συνεχίζει να ομφαλοσκοπεί, μη μπορώντας να βρει λύση στα προβλήματα που τον ταλανίζουν. Η στήλη είχε δεχτεί με έντονο σκεπτικισμό την «πολυμετοχικότητα»,

κόντρα σε αυτούς που έλεγαν ότι μπαίνουμε στην εποχή της πράσινης αυτοκρατορίας. Ένα χρόνο μετά, οι εξελίξεις στο πράσινο στρατόπεδο είναι πολύ θολές και η αισιοδοξία έχει δώσει τη θέση της στην απογοήτευση. Ο Βγενόπουλος ανακοίνωσε

επίσημα ότι δεν ενδιαφέρεται για τα κοινά της ομάδας και παραμένει απλά και μόνο οπαδός, ο Τζιγγερ αποχώρησε από το ΔΣ της ΠΑΕ, αποποιούμενος κάθε ευθύνη για την αγωνιστική πορεία της ομάδας, οι Γιαννακοπουλαίοι όχι μόνο δεν μπήκαν μπροστά για να οδηγήσουν την πράσινη ΠΑΕ σε μεγάλες επιτυχίες αλλά προσπαθούν να ξεφορτωθούν τον ερασιτέχνη, από την προεδρία του οποίου παραιτήθηκε ο Θανάσης Γιαννακόπουλος, και έχουν μείνει ο Πατέρας με τον Αντωνίου να προσπαθούν αφενός να «τρέξουν» τα διοικητικά και τα αγωνιστικά θέματα της ΠΑΕ και ταυτόχρονα να αντιπαρατεθούν με τον Κόκκαλη, ο οποίος δεν χάνει τις ευκαιρίες και λοιδορεί συνεχώς τους πράσινους. Δύσκολη εποχή για την «πολυμετοχικότητα» και πλέον ο κόσμος του Παναθηναϊκού

προετοιμάζεται για μια ακόμη δύσκολη χρονιά, υπό την ερυθρόλευκη κυριαρχία.

Η εκλογή του Σοφοκλή Πιλάβιου στην προεδρία της ΕΠΟ συνοδεύεται από μια σειρά αλλαγές που σηματοδοτούν μια καινούργια εποχή για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Για να μην παρεξηγηθούμε, δεν αναφερόμαστε σε αλλαγές που θα σηματοδοτήσουν ένα καλύτερο αύριο για το άθλημα, αλλά σε αλλαγές που αφορούν τα διοικητικά δρώμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και τα φράγκα που θα διαχειριστούν οι ανδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου. Παρά το γεγονός ότι ο Πιλάβιος ήταν το δεξί χέρι του Γκαγκάτση, το πρώτο πράγμα

που έκανε μετά την εκλογή του στην προεδρία ήταν να έρθει σε συμβιβασμό με την ηγεσία του υφυπουργείου Αθλητισμού. Η κόντρα που είχε ο Γκαγκάτσης με τον εκάστοτε γενικό γραμματέα Αθλητισμού αποτελεί παρελθόν. Πιλάβιος και Ιωαννίδης κάθισαν στο ίδιο τραπέζι, συζήτησαν το «πρόβλημα», αποκήρυξαν το δόγμα Γκαγκάτση και το κυριότερο συμφώνησαν στο οικονομικό μέρος και ολοκληρώθηκε η συμφωνία. Η ΕΠΟ εναρμονίστηκε με τις επιθυμίες της κυβέρνησης και άφθονο χρήμα ρέει πλέον στο ταμείο της, αλλά και στα ταμεία των τοπικών Ενώσεων. Ο ανένδοτος αγώνας για την ανεξαρτησία του ελληνικού ποδοσφαίρου, που είχαν κηρύξει οι ανδιοτελείς εργάτες του την εποχή του Γκαγκάτση, ενάντια στις επιλογές και την κηδεμονία της εκάστοτε κυβέρνη-

σης, αποτελεί πλέον παρελθόν. Οι «επαναστάτες» του χθες πήραν κάτι παραπάνω στο χέρι, ανέστειλαν τα λάβαρα της αυτονομίας και πλέον προσπαθούν από κοινού με την κυβέρνηση για το καλό του αθλήματος. Από την πλευρά της κυβέρνησης και του Ιωαννίδη, παρά το γεγονός ότι έκλεισαν μια δύσκολη υπόθεση με αίσιο γι' αυτούς τέλος, δεν είχαμε πανηγυρισμούς και οι τόνοι κρατήθηκαν σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Προς το παρόν έχουν εξασφαλίσει μια ακριβή συμμαχία με την ΕΠΟ, ξέρουν ότι για να μπορέσουν να πάρουν τον απόλυτο έλεγχο θα πρέπει να δώσουν πολύ σκληρή μάχη και ακόμη περισσότερα φράγκα. Προς το παρόν, τους αρκεί ότι ελέγχουν τη διοίκηση και ελπίζουν σε καλύτερες μέρες. Ο τίτλος της στήλης αφιερώνεται στους ανδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Κος Πάπιας
papias@ekseggersi.gr
ΥΓ1: Τα φράγκα που πήρε από την ΟΥΕΦΑ ο Παναθηναϊκός για τη συμμετοχή του στο Champions League την περασμένη σεζόν έφτασαν τα 18.500.000 ευρώ, ενώ οι αντίστοιχες εισπράξεις του Ολυμπιακού για τη συμμετοχή του στο κύπελλο ΟΥΕΦΑ, ήταν 365.000 ευρώ. Νομίζω ότι δεν χρειαζόταν κανένα άλλο επιχείρημα ο Κόκκαλης για να στείλει τον Βαλβέρδε μια ώρα γρηγορότερα στην Ισπανία. Δεν φτάνει η ζημιά που έκανε στην ομάδα, ήθελε και μεταγραφές ο ανεπρόκοπος...
ΥΓ2: Η κατρακύλα της διοίκησης της ΠΑΕ ΑΕΚ δεν έχει τελειωμό. Τις προηγούμενες μέρες έλεγαν ότι στη συμφωνία της μεταγραφής του Κατσουράνη υπήρχε ειδική ρήτρα που προέβλεπε ότι για να τον αποκτήσει κάποια ελληνική ομάδα θα έπρεπε να δώσει στην ΑΕΚ 5.000.000 ευρώ. Όπως όλα δείχνουν, ο Κατσουράνης θα φορέσει τα πράσινα και στο ταμείο της ΑΕΚ θα μπουν μόνο 900.000 ευρώ μετά από συμφωνία που έκαναν με τον Παναθηναϊκό. Ο,τι αρπάξουμε λοιπόν...

■ ΣΑΜ ΜΕΝΤΕΣ

Πάμε όπου θες

Αρκεί μια καλή ταινία κι ένα Οσκαρ για να καθιερωθεί ένας σκηνοθέτης; Η περίπτωση του βρετανού Σαμ Μέντες είναι χαρακτηριστική: Δημιούργησε έναν εύλογο θόρυβο με την πρώτη του ταινία «American beauty» και δίκαια καλλιέργησε μεγάλες προσδοκίες για τα επόμενα βήματά του. Όμως, δέκα χρόνια μετά, όλα μοιάζουν να διαφεύδονται. Όσα ακολούθησαν επέβαλαν μεν τον Σαμ Μέντες σαν υπολογίσιμο σκηνοθέτη διεθνώς, δεν κατάφεραν όμως να απογειώσουν την καριέρα του. Η κριτική του αμερικανικού ονείρου, που εξακολούθησε να κάνει στις μετέπειτα ταινίες του, περιορίστηκε σε μια επιφανειακή αξιολόγηση των κοινωνικών καταστάσεων με ανώδυνες αιχμές και στρογγυλεμένα βέλη.

Το «Away we go» δεν αποτελεί εξαίρεση. Και μάλλον είναι η πιο αδιάφορη στιγμή στην κινηματογραφική δουλειά του Σαμ Μέντες. Πρόκειται για την ιστορία ενός εναλλακτικού (;) αμερικανικού ζευγαριού που όταν διαπιστώνει πως περιμένει παιδί αποφασίζει να επισκεφθεί διάφορους φίλους και γνωστούς σε πολύ διαφορετικά μέρη της χώρας, προκειμένου να αποφασίσει που είναι καλύτερα να γεννηθεί και να μεγαλώσει το παιδί. Καταλήγουν στο ότι η ικανότερη αναγκαία συνθήκη είναι η δική τους σχέση... Δεν πρόκειται ασφαλώς για την τυπική εκδοχή του δόγματος «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια», αφού ο Σαμ Μέντες φροντίζει να γελοιοποιήσει με μερικές καυστικές πινελιές αυτές τις ιδέες. Είναι όμως πραγματικά απογοητευτική κατάληξη να θεωρείται η οικογένεια το ακρογωνιαίο υγιές κύτταρο αυτής της κοινωνίας. Μιλάμε για πολλά βήματα πίσω σε σχέση με την κεντρική ιδέα που διατρέχει το «American beauty» αλλά ακόμα-ακόμα και το «Δρόμο της επανάστασης».

Κατά τα άλλα, η ταινία είναι σε μερικά σημεία φλύαρη και αρκούτσως πληκτική. Δεν σώζεται από τα λίγα δυνατά χιουμοριστικά της σχόλια, αφού στο σύνολο παραμένει αδύναμη και υποτονική.

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΜΠΡΟΥΚΣ

Λυσασμένη γάτα

Επανέκδοση της πολύ γνωστής ταινίας του 1954 με πρωταγωνιστές τους Πολ Νιούμαν και Λιζ Τέιλορ. Βασίστηκε σ' ένα βιβλίο του Τενεσί Ουίλιαμς και περιγράφει εξαιρετικά τη φενάκη της ευτυχισμένης οικογένειας, τη βουλιμία της ιδιοκτησίας, την αποσύνθεση των σχέσεων. Φυσικά, το Χόλιγουντ φρόντισε να στρογγυλέψει αρκετά τα πράγματα περιορίζοντας ένα γενικότερο κοινωνικό ζήτημα στους τέσσερις τοίχους της οικογενειακής εστίας, όμως και πάλι αυτή η ταινία διατηρεί την αξία της.

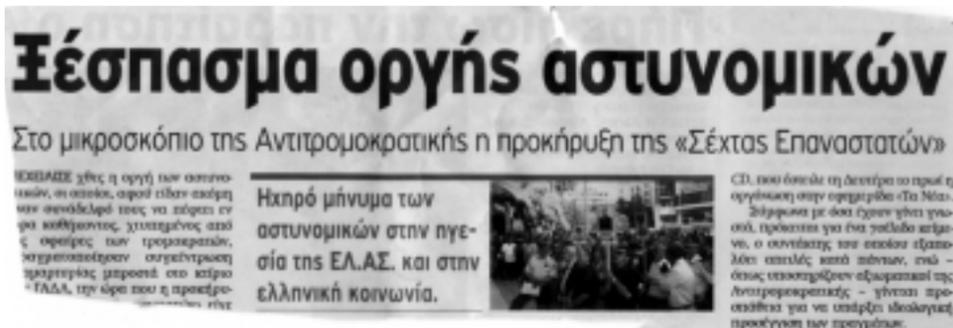
‘Η ταξική πάλη ή τάξη και πάλη

«Για μας ο κόσμος όλος μόνο είμαστ’ εμείς, / και τυλιγόμαστε, / μανδύα μας, ένα τοίχο. / Μ’ έπαρση εκφράζουμε τα πάθη της / στιγμής / σ’ έναν –με δίχως χασμωδίες– μουσικό στίχο. / Γύρω / μας κι άλλοι κι αν πονούν κι αν δυστυχούν, / κι αν τους ζυγίζει, / αν τους φλογίζει η αδικία / ω, τέτοια θέματα πεζά ν’ ανησυχούν / τους αστρικούς μας στοχασμούς, είναι βλακεία». (Γιάννης Ρίτσος – «Ποιητές»). Αφιερωμένο στους «καθαρούτσικους»...

◆ «Ο,τι είπε ο καλλιτέχνης / το είπε κι ο εργάτης: / Στ’ αλήθεια, η αλήθεια για μας / είν’ μόνο μια. / Ο μαραγκός κι ο ποιητής στο ίδιο πνεύμα μέ- / σα, / ο ποιητής, που γεύτηκε / το ιερό κρασί. / Όσο για σας; / Ευχαριστώ! Τις μέρες και τις / νύχτες / τις χτίζουμε κι οι δυο / μαζί – το σπίτι μας γερό. / Κά- / τω από τη σκληρή μάσκα του / εργάτη / του κόσμου του με- / λούμενου πηγάζει το νερό». (Οσπ Μαντελοτάμ – απ’ το / ποίημα «Ηθοποιός κι εργα- / τής»).

◆ Κλείσιμο CITY: δηλαδή η / Λιάνα θα μείνει... «άνεργη»;

◆ Lalgarth – Ινδία: Κυβέρ- / νηση είναι το «Κ»Κ Ινδίας / (μαρξιστικό) (κατά δήλωσή / του μαρξιστικό) και όχι / «πλειοψηφία» που έγραψε ο / Ριζοσπάστης. Επιπλέον: «Ξε- / χωριστή θέση ανάμεσα στις / εκδηλώσεις διεθνοιστικής / αλληλεγγύης είχε η εκδήλωση / που έγινε στο κλειστό γήπε- / δο του Απώλλωνα στις 18 / Φλεβάρη (σ.σ. 2009) και συμ- / μετείχαν οι αντιπροσωπεΐες / από τα κόμματα: Κόμμα / Βουλγάρων Κομμουνιστών, / ΚΚ Ινδίας (μαρξιστικό), ΚΚ Ισ- / ραήλ, ΚΚ Τουρκίας, Κόμμα / του Λαού της Παλαιστίνης, / ΑΚΕΛ και το ΚΚ Κούβας».

Ω, τι πλήθος! Ω, τι πάθος! / (Μεγάλος τίτλος, μικρή φωτογραφία)

(ΟΔΗΓΗΤΗΣ, Μάρτης 2009, / φ. 959). Στην εκδήλωση / ατή ΔΕΝ μίλησε ο εκπρόσωπος / του «Κ»Κ Ινδίας (γιατί άραγε;). / Αλλά ο Περισσός εξέφρασε / την αλληλεγγύη του σ’ αυτό / το σφαγέα του λαού της Δ. / Βεγγάλης. Αλλά και επειδή / είναι αλληλέγγυοι με το ΑΚΕΛ / (ξέρετε τώρα, σχέδιο ΑΝΑΝ, / ευρωλιγούρισμός κ.τ.λ.) άρα- / γε τι λένε για την παρακάτω / δήλωση (μέρος της, για την / ακριβεία) του Πάμπη Κυρίτση / στη Χαραυγή της 21.6.09 (ο / Π. Κυρίτσης είναι γενικός / γραμματέας της ΠΕΟ – Πα- / γκύπριας Εργατικής Ομο- / σπονδίας): «Η εργασία δεν / είναι εμπόρευμα»...

◆ Ανδρών επιφανών πάσα / γη μπάφος (σχόλιο για τον

LBJ, Lyndon Johnson, διώκτη / μα και καλλιεργητή της κάν- / ναβης...).

◆ Ο έτσι ονομάζεται Γ. / Γρόλλιος: υποψήφιος της / ΑΝΤΑΡΣΥΑ (λέμε τώρα) στις / πρόσφατες αποχρεοκλογές, / αλλά και υποψήφιος πρόε- / δρος του Παιδαγωγικού Τμή- / ματος του ΑΠΘ (να τον χαί- / ρονται...).

◆ Ερώτηση: είναι δημιου- / ρική αντίσταση Ρ38 (Walther) / που «ξερνάει» ντολμαδάκια / (πραγματικά); Αναμένεται / απάντηση;

◆ Και από την ΕΕ χρημα- / τοδοτούνται τα πολιτικά κόμ- / ματα.

◆ Φυσικά και η Λιάνα αφιέ- / ρωσε το βραβείο της στη μά- / να «μπάτσου που γαμάει» / (για να θυμηθούμε και το σχε- / τικό τραγούδι). Εξάλλου δεν / εξέφραζε παρά την κομματι- / κή γραμμή, όπως εκφράστη- / κε σε σχόλιο του γρ. Τύπου / του ΚΚΕ (17.6.09), όπου, με- / ταξύ άλλων, αναφέρεται: «Το / ΚΚΕ εκφράζει τα συλλυπη- / τήριά του στην οικογένεια / του νεκρού αστυνομικού».

◆ Ο δημοσιογράφος του BS / κυρ-Σ.Χ. (πες τονε και σι-χα- / μένο, όπου σι ίσον νότα μου- / σική) είναι ακριβώς ο τίτλος / ενός περιοδικού που έβγαζε / παλιά: TARKIDI...

◆ «Οι όπερες του Βέρντι / κάνουν καλό στην καρδιά» (εί- / δηση στην Ελευθεροτυπία / –και όχι μόνο– 21.6.09). Αμα / δεν είσαι άνεργος, μετανά- / στης, εργάτης, ευελεφάλιος / (πρεκάριος) και κάνεις τη δί- / αιτα της κόκας, φυσικά και / κάνει καλό...

◆ «Αλεβιζόπουλος Σ., πρό- / εδρος Ομοσπονδίας Καπνο- / βιομηχανιών» (Αυγή, 21.6.09): / Γλώσσα λανθάνουσα ταληθή

λέγει.

◆ «Για να γίνουμε ΕΔΑ, θέ- / λει δουλειά πολλή» (από την / Αυγή, 21.6.09). Οχι, παιδιά, / απλώς να γράψετε ότι δεν θα / γίνει δικτατορία (της χούντας) / την προηγούμενη ή την ίδια / μέρα. Μόνο αυτό. Ολα τάλ- / λα τάχετε κάνει.

◆ Η «Επαναστατική πολι- / τική ομάδα Αυτονομία ή Βαρ- / βαρότητα» βγάζει το περιο- / δικό «Μάγμα». Μαγκιά τους; / Δεν νομίζουμε: στα σημεία / πώλησης αναφέρεται και το / εξής: Νέα Δημοκρατία, Ρη- / γίλλης 18 (Κος Λευτέρης).

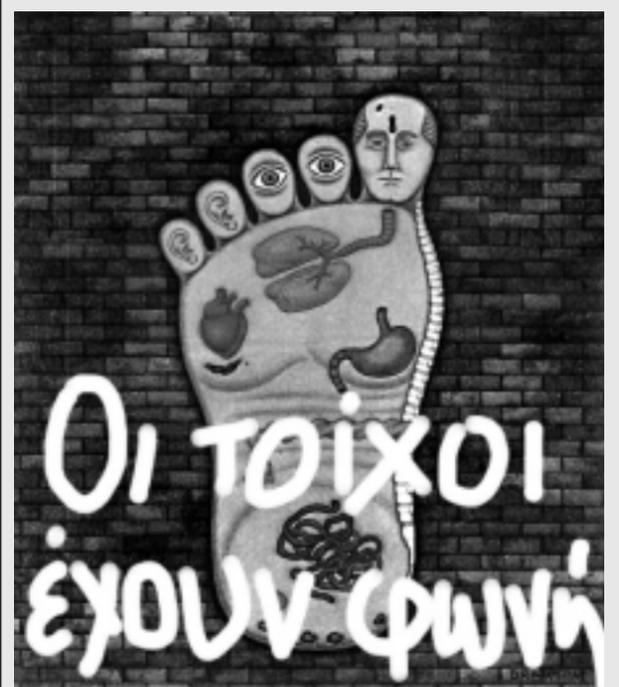
◆ Εμ και «φραγμό στην / αστυνομική αυθαιρεσία» (η / αστυνομία είναι για να υπη- / ρετεί το λαό); (Ριζοσπάστης, / 20.6.09) αλλά και: «Σε κλίμα / οδύνης έγινε χτες το μεσημέ- / ρι η κηδεία του υπαρχιφύλα- / κα Νεκτάριου Σάββα» (Ριζο- / σπάστης, 19.6.09).

◆ Την «Ελένη» (βιβλίο του / πράκτορα ης CIA Nick Gage / ή Νίκου Γκατζογιάννη) προ- / σφέρει το πολιτικό καφενείο / στους αναγνώστες του. Ως / γνωστόν, το βιβλίο μιλάει για / τις «θηριωδίες» των Ελαστών / ανταρτών. (Βέβαια, υπάρχει / και «Η άλλη Ελένη» του Β. / Καβαθά, που το π.κ. «δεν» / ξέρει...). Όταν ερωτοτροπείς / (μόνο;) με τον «ελευθεριακό / κομμουνισμό», στρώνεις με / αghούρια το δρόμο προς την / κόλαση...

◆ Ριζοσπάστης, 21.6.09, / σελ. 29: «...δήθεν εξεγέρ- / σεις...». Υπογραφή Κ.Π.

◆ Sorry. Τέλος. (Τέλειωσε / το μελάνι – αν και δεν είμαι / σουπιά).

Βασίλης

◆ 14ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ – ...και τώρα ένα σύνθη- / μα που όλους μας ενώνει: Οι μετανάστες και οι μετα- / νάστες δεν είναι μόνοι! – 3+4+5 Ιουλίου 2009 Πάρκο Ει- / ρήνης Ρέντη (Αγίας Άνης και Πέτρου Ράλλη) – Συντονι- / στικό Μεταναστευτικών και Αντιρατσιστικών Οργανώ- / σεων (αφίσα)

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με το κεντρικό σύνθημα / του φετινού Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ; Ποιος δεν γνωρί- / ζει πως αυτά τα Φεστιβάλ έχουν τη δική τους ιστορική / συμβολή στη δημιουργία του αντιρατσιστικού ρεύματος / και του ρεύματος αλληλεγγύης στους μετανάστες; Τα τε- / λευταία χρόνια, όμως, πηγαίνοντας στο φεστιβάλ, μέ- / νεις με το αίσθημα του ανικανοποίητου. Αισθάνεσαι μια / αδιόρατη ανησυχία. Ο κόσμος είναι πολύς, πάρα πολύς, / όμως στις συζητήσεις είναι ελάχιστος και στις συναυλίες / και τις ταβέρνες πολύς. Λες και οι πολλοί πηγαίνουν εκεί / για να γευτούν εξωτικές κουζίνες κι όχι για να ενεργήσουν / σαν οργανικά στοιχεία ενός κινήματος. Δεν είναι γκρίνια / τα προηγούμενα, είναι ειλικρινής ανησυχία. Τα Αντιρατ- / στικά Φεστιβάλ φαίνεται να έχουν ολοκληρώσει ένα κύ- / κλο και να μετεωρίζονται. ‘Η θα εξελιχθούν σε πολυπο- / λιτισμικές γιορτές (σαν κι αυτές που στις μητροπόλεις της / ιμπεριαλιστικής Ευρώπης χρόνια τώρα κάνουν οι Δήμοι) / ή θα αναβαθμίσουν τα πολιτικά τους χαρακτηριστικά, / υποβαθμίζοντας τα πολιτιστικά, για να μη πνίξουν τα / πρώτα. Αυτόν τον προβληματισμό θέλουμε να καταθέ- / σουμε, ειδικά φέτος που το κλίμα για τους μετανάστες / είναι εξαιρετικά βαρύ.

◆ Το Εθνικό Συμβούλιο Νεολογίας διοργανώνει – Sakis – Καλ- / λιμάρμαρο Στάδιο Τετάρτη 1.07.09 – Όλοι μαζί πρώτος / εσύ για το περιβάλλον (αφίσα)

Η αφίσα δείχνει τον Sakis γεμάτο ιδρώτα, σε κατάσταση / ση έκστασης (λέμε τώρα). Κάποιοι κακεντρεχείς θα πουν / ότι ιδρώνει από τα πολλά λεφτά της αρπαχτής. Κακές / σκέψεις για έναν εθνικό σταρ, γύρω από τον οποίο είναι / στημένο ένα ολόκληρο σύστημα μανατζαριστών της show / biz. Όμως εμάς δεν μας ενδιαφέρει ο Sakis, που στο κάτω- / κάτω τη δουλειά του κάνει. Το κρατικό παραδάκι που ξο- / δεύεται μας ενδιαφέρει. Γιατί η συναυλία του Sakis είναι / η κορύφωση (!) ενός ολόκληρου προγράμματος, υπό τον / γενικό τίτλο «SMSoFYOUTH 2009 – δράσεις για το περι- /βάλλον». Πολύ χρήμα, πολλά λαμόγια, ε, ας πάρει και ο / Sakis με την παρέα του το καπιτίς τους. Στο κάτω-κάτω, / αυτός θα χύσει και λίγο ιδρώτα στη σκηνή. Και μη μας πεί- / τε τίποτα για το καλλιτεχνικό μέρος της υπόθεσης. Τέτοιας / ποιότητας πρόγραμμα, μόνο ο Sakis θα του ταίριαζε. Αλ- / λωστε, η δεξιά, παραδοσιακά, τέτοιου είδους καλλιτεχνι- / κές επιδόσεις έχει να επιδείξει.

◆ Πέντε μέρες τρωσ αγγούρι και το Σάββατο είσαι μού- / ρη (σύνθημα σε τοίχο στα Γιάννινα)

Άλλο ένα σύνθημα που μέσα από την επιθετικότητά του / εκφράζει έναν αβανγκαρντιστικό ελιτισμό απέναντι σε όλο / κόσμο «δεν είναι σαν εμάς». Η αλλοτρίωση και ο συμβιβας- / μός είναι στοιχεία υπαρκτά στην εργαζόμενη κοινωνία. / Όμως έχουν αιτίες. Αιτίες κοινωνικές, που πρέπει κανείς / να τις διερευνήσει, να τις κατανοήσει σε βάθος, για να μπο- / ρεί να τις καταπολεμήσει. Η απαξίωση είναι ο εύκολος δρό- / μος. Αυτός ο δρόμος, πέραν της ευκολίας του, υψώνει τεί- / χη, στέλνοντας κόσμο στην αγκαλιά του ταξικού εχθρού.

■ ΜΠΕΡΤΡΑΝ ΤΑΒΕΡΝΙΕ

Καταιγίδα στην / ομίχλη

Αστυνομική περιπέτεια που εκτυλίσσεται στον αμερικανικό / νότο. Σφιχτοδεμένη, με αντιρατσιστικές πινελιές, κα- / λές ερμηνείες αλλά πέραν αυτού ουδέν. Μην περιμένετε μέ- / σα απ’ αυτή την καθαρά «αμερικανική» ταινία ν’ αναγνωρί- / σετε ένα γάλλο σκηνοθέτη. Ο Ταβερνιέ του «Round midnight» / έπαψε προ πολλού να υπάρχει...

Ελένη Σταματίου

Κάνε δική σου υπόθεση την οικονομική ενίσχυση της «Κόντρας»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

Όταν το ψέμα είναι πολύ χοντρό, τότε έχουμε να κάνουμε με πρόκληση. Μόνο ως πρόκληση, λοιπόν, μπορεί να χαρακτηριστεί η δήλωση Παπαθανασίου, ότι τα μέτρα του πρώτου νέου φορομνημονίου πακέτου, που ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση το μεσημέρι της Πέμπτης, «είναι αναγκαία και κατά το δυνατόν κοινωνικά δίκαια κατανοημένα».

λα 140 εκατ. ευρώ, που δεν θα τα πληρώσουν βέβαια οι πλούσιοι, αλλά η μεγάλη μάζα της φτωχολογίας.

Και τι να πεις για τα κέρδη από λαχεία, ιππόδρομο και λοιπά τυχερά παιχνίδια; Σπρώχνουν τον κοσμάκη στο τζόγο, τον οποίο διαφημίζουν απ' όλα τα Μέσα, κι άμα κερδίσει έστω και ένα μικρό ποσό, θα του παίρνουν τώρα

πάλι, όμως, ο Παπαθανασίου είπε χέματα, μιλώντας για μηδενική ανάπτυξη, όταν μόλις μια μέρα πριν ο ΟΟΣΑ έκανε πρόβλεψη για -1,3%! Αυτά, όμως, είναι γελοιοότητες που δεν έχουν καμιά σημασία. Σημασία έχει πως το πακέτο αυτό των φορομνημονικών μέτρων δεν είναι το τελευταίο (είναι το δεύτερο μέσα στη χρονιά). Τον Οκτώβρη, όταν θα γίνει ανασκό-

νασε πως «τον Απρίλιο και το Μάιο είχαμε θετικά πρόσημα»!

Από την άλλη, η Κομισιόν πιέζει για διαρθρωτικές αλλαγές, όπως ονομάζουν τις αντεργατικές ανατροπές που επιφέρουν μόνιμα και όχι εφάπαξ οφέλη στον κρατικό προϋπολογισμό. Σε πρόσφατη έκθεση της Κομισιόν «για την ποιότητα των δημο-

■ Πρώτο πακέτο νέων φορομνημονικών μέτρων

Κι είμαστε' ακόμα στην αρχή

Με κουτοπονηρίες δεν κοροϊδεύεις τους εργαζόμενους ότι πήρες μέτρα κοινωνικά δίκαια. Ποια ήταν η κουτοπονηριά του Παπαθανασίου; Ανακοίνωσε πρώτα τα μέτρα για τα σκάφη αναψυχής και τα αυτοκίνητα κυβισμού άνω των 1929 κυβικών. Όμως, ο φόρος και τα τέλη στα σκάφη θα αποφέρουν στα κρατικά ταμεία 60-70 εκατ. ευρώ και ο ειδικός φόρος στα μεγάλα αυτοκίνητα 80 εκατ. ευρώ. Συνολικά, δηλαδή, 140-150 εκατ. ευρώ. Σημειώστε ότι από το Πάσχα τους έχει δώσει μια γερή αβάντα στους αγοραστές υπερπολυτελών αυτοκινήτων.

Με το τρίτο κιόλας μέτρο, όμως, ξεπερνιέται το ποσό που υποτίθεται ότι θα πάρει από τους πλούσιους. Από την αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης βενζίνης (6 λεπτά το λίτρο) αναμένεται να μαζέψουν 200 εκατ. ευρώ. Μάλιστα, αυξάνουν το φόρο καλοκαιριάτικα, μια εποχή που ο εργαζόμενος κάνει περισσότερα χιλιόμετρα για να πάει για κανά μπάνιο ή διακοπές.

Ακολουθεί το νέο χαράτσι στα κινητά, ακόμα και στα καρτοκινητά, από το οποίο περιμένουν να μαζέψουν άλ-

και φόρο ή παραπάνω φόρο. Ειδικά γι' αυτό το μέτρο δεν «κοβόμαστε» ιδιαίτερα, το σχολιάζουμε όμως γιατί είναι φανερός ο προσανατολισμός του.

Τέλος, από τη ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους υπολογίζουν να βγάλουν τα πολλά (1,15 δισ. ευρώ το 2009). Δεν θα τα βγάλουν, βέβαια, από τις βίλες των λεφτάδων, αλλά από τα διαμερίσματα των 60-80 τετραγωνικών, που αγόρασαν μαζικά οι εργαζόμενοι ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία και που οι εργολάβοι τους πουλούσαν κλειστούς ημιυπαίθριους σαν κανονικούς χώρους.

Από τη στιγμή που άρχισε η φιλολογία για τους ημιυπαίθριους είχαμε επισημάνει πως οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχτούν να πληρώσουν δεκάρα. Αυτοί πλήρωσαν τους ημιυπαίθριους κανονικότητα όταν αγόρασαν τα διαμερίσματα. Αν θέλει λεφτά η κυβέρνηση να πάει να τα πάρει από τους εργολάβους.

Για πρώτη φορά η κυβέρνηση παραδέχεται επίσημα ότι δεν ισχύει η πρόβλεψη για ανάπτυξη 1,1% που υπάρχει στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σταθερότητας. Και

πηση της πορείας όλων των οικονομικών, σε επίπεδο ΕΕ, η κυβέρνηση θα ανακοινώσει νέα μέτρα. Και σ' αυτά δεσπόζουσα θέση θα έχει η αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ.

Τέτοια μέτρα γίνονται ακόμα πιο επαχθή καθώς η κρίση χτυπάει άγρια τα εργατικά νοικοκυριά, λόγω αύξησης της ανεργίας, λιγότερων μεροκάματων κ.λπ. Ακόμα και ο περιβόητος Κοντοπουράκης της ΕΣΥΕ αναγκάστηκε να δώσει ιδιαίτερα αυξημένη την ανεργία του πρώτου τριμήνου του 2009. Συγκεκριμένα, την έδωσε στο 9,3%, με τους άνεργους να φτάνουν τους 462.343. Στην πραγματικότητα, είναι πολύ περισσότεροι, αφού τα στοιχεία της ΕΣΥΕ είναι πάντα μαϊμουδιμένα. Όμως, η αυξητική τάση είναι αυτή που δε μπορεί να κρυφτεί.

Η ανεργία πλήττει ιδιαίτερα τους νέους. Στην ηλικιακή κατηγορία 15-29 χρόνων εκτινάσσεται στο 18,5%! Η Φάνη, βέβαια, το χαβά της. Μπορεί όλα τα στοιχεία να δείχνουν αύξηση, μπορεί ο ΟΟΣΑ να μιλά για επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία 9,5% το 2009 και 10,3% το 2010, αυτή όμως συναντήθηκε με τον Καραμανλή και ανακοί-

σιονομικών της ΕΕ για το 2009», αναφέρεται ότι «τα μέτρα στήριξης της ευρωπαϊκής οικονομίας που ελαβαν συνολικά τα κράτη-μέλη αναλογούν στο 5% του κοινοτικού ΑΕΠ, ήτοι σε 600 δισ. ευρώ». Στο ποσό αυτό δεν περιλαμβάνονται όσα δόθηκαν για τη στήριξη των τραπεζών. Να λοιπόν για τι πρέπει να πληρώσουμε. Για τα λεφτά που οι κυβερνήσεις δίνουν στους καπιταλιστές.

Στο κεφάλαιο για την Ελλάδα, η Κομισιόν εκτιμά ότι ο στόχος για μείωση του ελλείμματος στο 3,7% δεν πρόκειται να υλοποιηθεί. Οι τεχνοκράτες της Κομισιόν υπολογίζουν το φετινό έλλειμμα στο 5,1%, που θα γίνει 5,75% του ΑΕΠ το 2010, «αν η οικονομική πολιτική στην Ελλάδα παραμείνει αμετάβλητη».

Αν και η ύλη μας έκλεισε λίγο μετά τις ανακοινώσεις Παπαθανασίου, δεν έχουμε αμφιβολία πως η Κομισιόν θα εκφράσει την ικανοποίησή της για τα νέα μέτρα, σημειώνοντας όμως ότι είναι ανεπαρκή και πως πρέπει να γίνουν διαρθρωτικές αλλαγές, κυρίως στον τομέα των συντάξεων και της υγείας. Είμαστε, λοιπόν, ακόμα στην αρχή.

Ο ατομικισμός ως πολιτικό πρόταγμα

Δεν τήρησε την υπόσχεσή της να μην κάνει αναλύσεις -διότι κάνει αντάρτικο και όχι πολιτική- η «Σέχτα Επαναστατών». Τελικά, στην πρώτη απόπειρά της να δώσει ιδεολογικοπολιτικό στίγμα, κατάφερε να επιβεβαιώσει αυτό που φανταζόμασταν. Οτι πρόκειται για ένα αναρχοατομικιστικό πολιτικό μόρφωμα, χωρίς κανένα πολιτικό και κοινωνικό πρόταγμα.

Είτε δρας ένοπλα είτε δρας μη ένοπλα, είναι οι σκοποί που διακηρύσσεις αυτοί που καθορίζουν το στίγμα σου. Τα μέσα πάλης είναι «εργαλεία» και δεν αρκούν για να δικαιώσουν (ή όχι) τους σκοπούς.

Ο χώρος δεν επιτρέπει μια αναλυτική αναφορά στο απέραντο περιβόλι των όσων περιλαμβάνει η τελευταία προκήρυξη της «Σέχτας» (ελπίζουμε να μπορέσουμε να το κάνουμε σε ένα από τα επόμενα φύλλα, από άλλη στήλη). Δεν θα ασχοληθούμε, λοιπόν, ούτε με την θεωρητική και ιστορική αμορφωσιά που μοστράρεται ως γνώση (εκπληκτική η αναφορά στο «Τι να κάνουμε» του Λένιν, από το οποίο ο συντάκτης της προκήρυξης έχει διαβάσει μόνο τον τίτλο), ούτε με τη διάχυτη αλαζονεία και τη λοιδορία στοχαστών όπως ο Μαρξ και δι στον πυρήνα του έργου τους, που δεν είναι ο χωρισμός της κοινωνίας σε τάξεις (αυτό είχε γίνει πριν τον Μαρξ, από αστούς κοινωνιολόγους), αλλά το πρόταγμα του κομμουνισμού, μέσω της προλεταριακής επανάστασης.

Δεν θα ασχοληθούμε, ακόμη, με το τσουβάλισμα της πλειοψηφίας της εργαζόμενης κοινωνίας υπό το ονειδιστικό κατασκευάσμα της «λούμπεν μικροαστικής τάξης», που αποκαλύπτει έναν ατομικιστικό πολιτικό αρχοντοχωριατισμό, έναν ελιτισμό που αδυνατεί να βαθύνει στις κοινωνικές διαδικασίες και απλά αντιπαραθέτει την πλειοψηφία των «συμβιβασμένων» στη μειοψηφία των «ασυμβίβαστων».

Μένουμε στο κατά τη γνώμη μας κεντρικό σημείο αυτού του credo της «Σέχτας»: «Ζούμε λοιπόν "το τέλος των ιδεολογιών" όπως αναφέρει ο Φουκογιάμα... Ζούμε στο τέλος της συνειδησης και αυτό εξυπηρετεί τον ένοπλο αγώνα... Η αφετηρία είναι πάντα η προσωπική ενόραση του καθενός ανεξαρτητως φύλου, τάξης, εθνικότητας και ηλικίας... Είμαστε ρεαλιστές και χαιρόμαστε που δεν πρέπει να υπερασπίσουμε το όραμα και την ελπίδα ενός καλύτερου κόσμου που μπορεί να μην έρθει ποτέ... Οι παράνομες επαναστατικές οργανώσεις δεν είναι εργαλεία για τον κόσμο του μέλλοντος αλλά πρόταση ζωής για το σήμερα... Τελειώσαμε με τα ξεπερασμένα οράματα της λαϊκής βάσης και της εργατικής τάξης... Για εμάς (το αντάρτικο πόλη) απλά είναι η πιο ευθεία "οδός" να πεις και να πράξεις την υποκειμενική σου αλήθεια».

Όταν ο ένοπλος αγώνας γίνεται τρόπος ζωής, μέθοδος εκτόνωσης της οργής και της απελπισίας, όταν διακηρύσσει πως δεν στρατεύεται σε κανένα απελευθερωτικό όραμα, γι' αυτό και αδιαφορεί για τη σχέση του με τις κοινωνικές διεργασίες, τότε έχουμε απλώς έναν αβανγκαρντιστικό σεκταρισμό, που θα παραμείνει τέτοιος, χωρίς καμιά προοπτική εξέλιξης, για τον απλούστατο λόγο ότι είναι απειροελάχιστοι εκείνοι που θα προτιμήσουν τα προσωπικά ρίσκα που απαιτεί ο ένοπλος αγώνας, χωρίς να θέλουν να συντελέσουν στη δημιουργία ενός μεγάλου κινήματος που θ' αλλάξει τον κόσμο.

Αυτό, όμως, μάλλον δεν απασχολεί τη «Σέχτα». Οσο κι αν γράφει στην κατακλείδα: «Θέλουμε να θέσουμε σε ισχύ την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, τον εμφύλιο επαναστατικό πόλεμο». Ο εμφύλιος επαναστατικός πόλεμος είναι σύγκρουση δυο στρατοπέδων, δυο στρατών. Είναι η Οκτωβριανή Επανάσταση, η Κινέζικη Επανάσταση, η επανάσταση του ΔΣΕ. Με επαναστατικές φαντασιώσεις, χωρίς την εργατική τάξη, κόντρα στην εργατική τάξη, δεν γίνεται εμφύλιος πόλεμος.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

